FRANCKESCHE STIFTUNGEN

Franckesche Stiftungen zu Halle

Hē Kainē Diathēkē

Motte, Benjamin

En Londinē, 1703

Kapitel

Nutzungsbedingungen
Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.
Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.
Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use
All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downladed and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.
Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.
For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-231710

Visual Library

49 Καὶ νὰ ἐγὼ ὁπῶ θέλλω τὸ τάξιμον τῦ πατρός με εἰς ἐσᾶς· κ᾽ ἐσεῖς κ᾽ θὶ σᾶτε εἰς τὶν πόλιν Ἱερεσθλὴμ, ἕως ἂν νὰ ἐνθυθῆτε δυνάμιν ἀπὸ πάνω.

50 Καὶ ἐβγαλέθης ἔξω ἕως εἰς τὶν Βηθανίαν, κ᾽ ἐσύκωσε τὰ χέρατα κ᾽ τοὺς ἐυλόγησε.

51 Καὶ ἐκεῖ ὁπῶ αὐτὸς τοὺς ἐυλόγησε, ἐχωρίθη ἀπ᾽ αὐτοὺς, κ᾽ ἐφέρθη ἀπάνω εἰς τὸ οὐρανόν.

52 Καὶ αὐτοὶ ἀφοῦ τὸν ἐπροσκυνήσασε, ἐγύρισαν εἰς τὴν Ἱερεσθλὴμ μὲ χαρὰν μεγάλην·

53 Καὶ ἐυρίσκεθαν πάντοτε εἰς τὸ ἱερὸν, ὑμνῶθες κ᾽ ἐυλογῶντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ

ΚΑΤΑ᾽ ΙΩΑ᾽ ΝΝΗΝ.

Κεφ. α. Γ.

ΙΣ τὴν ἀρχὴν ἦτον ὁ λόγος· κ᾽ ὁ λόγος ἦτον μὲ τὸν Θεόν· καὶ Θεὸς ἦτον ὁ λόγος.

2 Ἐπῆτος ἦτον εἰς τὶν ἀρχὴν μὲ τὸν Θεόν.

3 Ὅλα (τὰ πρᾶγματα) δὶ᾽ μέσου τοῦ (λόγου) ἐγίνηκαν, κ᾽ χωρὶς αὐτὸν δὲν ἔγινε κανένα ὄπου ὅσα ἐγίνθη.

4 Εἰς αὐτὸν ἦτον ζωὴ· κ᾽ ἡ ζωὴ ἦτον τὸ φῶς τοῦ ἀνθρώπων.

5 Καὶ τὸ φῶς εἰς τὶν σκοτείαν φέγγει, κ᾽ ἡ σκοτεία δὲν τὸ ἐκαταλάβε.

6 Ἔγινεν ἕνας ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὸν Θεόν, τὸ ὄνομάτου Ἰωάννης.

7 Ἐπῆτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, νὰ μαρτυρήσῃ δὶ᾽ τὸ φῶς, δὶ᾽ νὰ πιστεύσουν ὅλοι δὶ᾽ μέσου αὐτοῦ.

8 Δὲν ἦτον ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλὰ νὰ μαρτυρήσῃ δὶ᾽ τὸ φῶς.

9 Ἦτον τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, τὸ ὁποῖον φωτίζει κάθε ἄνθρωπον ὁπῶ ἔρχεται εἰς τὸν κόσμον.

10 Εἰς τὸν κόσμον ἦτον· κ᾽ ὁ κόσμος δὶ᾽ μέσου αὐτοῦ ἐγίνεν, ἀμὰ ὁ κόσμος δὲν τὸν ἐγνώρισεν.

11 Εἰς τὰ ἰδικάτου ἦλθεν, κ᾽ οἱ ἰδικοί του δὲν τὸν ἐδέχθηκαν.

12 Καὶ ὅσοι τὸν ἐδέχθηκαν εἰς αὐτοὺς ἔδωκεν ἐξουσίαν, νὰ γένουν τέκνα Θεοῦ, (τοῦτ᾽ ὅτι) εἰς ἐκείνους ὁπῶ πιστεύουν εἰς τὸ ὄνομάτου.

13 Οἱ ὁποῖοι οὐ᾽ κ᾽ ἀπὸ αἵματα, οὐ᾽ κ᾽ ἀπὸ τὸ θέλημα τῆς σαρκὸς, οὐ᾽ κ᾽ ἀπὸ τὸ θέλημα τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν Θεόν ἐγεννήθηκαν.

14 Καὶ ὁ λόγος ἔγινε σάρξ, κ᾽ ἐκατοίκησεν εἰς ἡμᾶς, κ᾽ ἐθεωρήθη τοῦ δόξαν· δόξαν ὁποῦ (εἶχε) μονογενοῦς ἀπὸ τὸν πατέ-

Κ᾽ ἐθεωρήσαμε.

12 ἐξουσίαν

πατέρα, χαρᾶτος χαίρει ἡ ἀ-
λήθεια.

15 Ὁ Ἰωάννης ἐμαρτύρησε
περὶ αὐτοῦ καὶ ἔκραξε λέγων λέ-
γων· οὗτος ἦν ὃν εἶπα, ὅτι ὁ ὀπίσω
μου ἐρχόμενος ἔμπροσθεν μου γέγονε·
ὅτι πρῶτος μου ἦν.

16 Καὶ ἀπὸ τοῦ πλεονάσματος
αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ
χάριν ἀντὶ χάριτος.

17 Ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωϋσέως ἐδόθη·
ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ
ἐγένετο.

18 Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε·
μονογενὴς υἱὸς ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον
τοῦ πατρὸς, ἐκεῖνος ἐξηγήσατο.

19 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ
Ἰωάννου, ὅτε ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἀπὸ Ἱε-
ροσολύμων ἱερεῖς καὶ Λευίτας ἵνα
ἐρωτήσωσιν αὐτὸν τίς εἶ σύ;

20 Καὶ ὡμολόγησε καὶ οὐ
ἠρνήσατο· ὡμολόγησε λέγων ὅτι
οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστός.

21 Καὶ ἐρωτήσαντες αὐτὸν, τί οὖν
Ἠλίας εἶ σύ; καὶ λέγει, οὐκ εἰμί. ὁ προφήτης
εἶ σύ; καὶ ἀπεκρίθη, ὄχι.

22 Καὶ εἶπαν αὐτῷ· τίς εἶ σύ; ἵνα
ἀπόκρισιν δώσωμεν τοῖς πεμψᾶσιν ἡμᾶς
τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ;

23 Εἶπεν ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ,
εὐθύνατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, καθὼς εἶπεν
Ἠσαΐας ὁ προφήτης.

24 Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων.

25 Καὶ ἐρωτήσαντες αὐτὸν, καὶ εἶπαν
αὐτῷ· τί οὖν βαπτίζεις, εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χρι-
στὸς, οὐδὲ Ἠλίας, οὐδὲ ὁ προφήτης;

26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης λέγων· ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι·
μέσος ὑμῶν ἕστηκεν ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε·

27 αὐτὸς ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος.

28 Ταῦτα ἐν Βηθανίᾳ ἐγένετο πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ἦν ὁ Ἰωάννης βαπτίζων.

29 Τῇ αὐριον ὁρᾷ τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγει, ἰδοὺ ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

30 Οὗτος ἐστὶν περὶ οὗ ἐγὼ εἶπον, ὀπίσω μου ἔρχεται ἀνὴρ ὃς ἔμπροσθεν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτος μου ἦν.

31 Καὶ ἐγὼ οὐκ ἤδειν αὐτὸν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ εἰς τὸν Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ βαπτίζων ἐν ὕδατι.

32 Καὶ ἐμαρτύρησε Ἰωάννης λέγων· ὅτι εἶδον τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰ ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν.

33 Καὶ ἐγὼ οὐκ ἤδειν αὐτόν, ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι, ἐκεῖνος εἶπεν· ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτὸν, οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

34 Καὶ ἐγὼ ἑώρακα καὶ μεμαρτυρη-

τύρησα, ὅτι οὗτός ἐστι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

35 Καὶ τῇ αὐριον ἡμέραν πάλιν εἱστήκει ὁ Ἰωάννης, καὶ ἀπὸ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο·

36 καὶ βλέψας τῷ Ἰησοῦν ὑπεριπατοῦντι, λέγει, ἴδε τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ.

37 καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ οἱ δύο μαθηταὶ λαλοῦντος, καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ.

38 καὶ ὁ Ἰησοῦς στραφεὶς καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας, λέγει αὐτοῖς, τί ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, Ῥαββί (ὃ λεγόμενον μεθερμηνευόμενον, διδάσκαλε) ποῦ μένεις;

40 καὶ λέγει αὐτοῖς, ἔρχεσθε καὶ ἴδετε. ἦλθαν οὖν καὶ εἶδαν ποῦ μένει, καὶ ἔμειναν παρ' αὐτῷ τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα ἦν ὡς δεκάτη (τὴν ἡμέραν).

41 Ἦν δὲ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς τοῦ Σίμωνος Πέτρου, εἷς ἐκ τῶν δύο, ὅς ἀκούσας παρὰ τοῦ Ἰωάννου καὶ ἀκολουθήσας τῷ λόγῳ αὐτοῦ.

42 καὶ εὑρίσκει οὗτος πρῶτον τὸν ἴδιον ἀδελφὸν τὸν Σίμωνα, καὶ λέγει αὐτῷ, εὑρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον Χριστός.

43 καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν· ἐμβλέψας δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, σὺ εἶ Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ· σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὃ ἑρμηνεύεται Πέτρος.

44 τῇ αὐριον ἠθέλησεν ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ εὑρίσκει τὸν Φίλιππον καὶ λέγει αὐτῷ, ἀκολούθει μοι.

45 καὶ ὁ Φίλιππος ἦν ἀπὸ τῆς Βηθσαϊδὰ ἀπὸ τῆς πόλεως τοῦ Ἀνδρέου καὶ Πέτρου.

46 Εὑρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ, ὃν ἔγραψεν Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται εὑρήκαμεν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσὴφ ἀπὸ τῆς Ναζαρέτ.

47 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ναθαναὴλ, ἐκ Ναζαρὲτ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι; λέγει αὐτῷ ὁ Φίλιππος, ἔρχου καὶ ἴδε.

48 καὶ εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· ἰδοὺ ἀληθῶς Ἰσραηλίτης ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι.

49 Λέγει αὐτῷ ὁ Ναθαναὴλ, πόθεν με γινώσκεις; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, πρὸ τοῦ σε φωνῆσαι τὸν Φίλιππον ὄντα σε ὑπὸ τὴν συκῆν εἶδον.

50 Ἀπεκρίθη Ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ· ῥαββί, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

51 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὅτι εἶπόν σοι, ἴδε ὑπὸ τὴν συκῆν, πιστεύεις; μείζονα τούτων ὄψῃ.

52 καὶ λέγει αὐτῷ, ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγότα καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἔγενετο γάμος ἐν τῇ Κανὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ.

2 καὶ ἐκλήθη καὶ ὁ Ἰησοῦς,

καὶ

καὶ τοῦ μαθητάδελφε εἰς τὸ γάμον.

3 Καὶ ἐστερήσαντος τοῦ οἴνου κόσμου· λέγει εἰς τὸν Ἰησοῦν ἡ μητέρα αὐτοῦ, κόσμος οὐκ ἔχουσιν.

4 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, ὦ γυναῖκα, τί ἐμοὶ καὶ σοὶ τὸ κόσμος ἐστὶν μέρος; οὐκέτι οὐκ ἔλθεν ἡ ὥρα μου.

5 Λέγει ἡ μητέρα αὐτοῦ εἰς τοὺς ὑπηρέτας, ὅτι καὶ ἂν σοῦς εἴπῃ κόμιστε.

6 Καὶ ἦσαν ἐκεῖ πυθίαι λίθιναι ἕξι, ὅπου ἐκείτοντο διὰ καθαρισμὸν (κατὰ τὸν συνήθειαν τῶν Ἰουδαίων· τὰ ὁποῖα (πυθίαι) ἐχωροῦσαν ἀπὸ δύο καὶ τρεῖς μέτρα.

7 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· γεμίσατε τὰς πυθίας ὕδατος, καὶ τὰς ἐγέμισαν ὡς ὄπανω.

8 Καὶ λέγει αὐτοῖς, ἀντλήσατε νῦν καὶ φέρετε εἰς τὸν ἀρχιτρίκλινον, καὶ ἤνεγκαν.

9 Καὶ ὡς ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρίκλινος τὸ ὕδωρ ὅπου ἐγένετο οἶνος καὶ οὐκ ἤδει πόθεν ἐστίν, ἀλλὰ οἱ ὑπηρέται ὅπου ἀντλήσαντες τὸ ὕδωρ τὸ ἤξεραν,) φωνεῖ τὸν γαμβρὸν καὶ λέγει αὐτῷ,

10 Πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον βάλλει τὸν καλὸν οἶνον, καὶ ὅταν μεθύσωσιν, βάλλει τὸν ἀσημότερον· καὶ σὺ ἐφύλαξας τὸν καλὸν οἶνον ἕως τώρα.

11 Ταύτην τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφανέρωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐπίστευσαν οἱ μαθηταί αὐτοῦ εἰς αὐτόν.

12 Καὶ ὕστερον κατέβη τὴν οἰκίαν εἰς τὴν Καπερναούμ αὐτὸς καὶ ἡ μητέρα αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοί αὐτοῦ, καὶ οἱ μαθηταί αὐτοῦ· καὶ ἔμειναν ἐκεῖ πολλὰς ἡμέρας.

13 Καὶ ἦν σχεδὸν τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων· καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

14 Καὶ εὗρεν μέσα εἰς τὸ ἱερὸν ἐκείνους ὅπου ἐπώλουν βόδια, καὶ πρόβατα καὶ περιστέρια, καὶ ἐκείνους ὅπου ἔκαθαν τὰ ἄσπρα κερματίζοντας.

15 Καὶ κάμνοντας ἕνα σκοινὶ ἀπὸ σχοινία τοῦ ἔβγαλαν ἔξω ὅλους ἀπὸ τὸ ἱερόν, μὲ τὰ πρόβατα καὶ μὲ τὰ βόδια, καὶ τὰ ἄσπρα τῶν συναλλαγῶν ἔχυσε, καὶ τὰ τραπεζαίστρα ἀνέτρεψεν ἄνω κάτω.

16 Καὶ εἰς ἐκείνους ὅπου ἐπώλουν τὰ περιστέρια, εἶπε· σηκώνετε αὐτὰ ἀπ' ἐδῶ, καὶ μὴ κάμνετε τὸ σπίτι τοῦ πατέρος μου σπίτι ἐμπορίας.

17 Καὶ οἱ μαθηταί αὐτοῦ ἐθυμήθηκαν πῶς εἶναι γεγραμμένον, ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέν με.

18 Ἀπεκρίθηκαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπαν τί σημεῖον μᾶς δείχνεις ὅτι κάμνεις ἐτοῦτα;

19 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε, λύσατε ἐτοῦτον τὸν ναόν, καὶ εἰς τρεῖς ἡμέρας θέλω τὸν συκώσει.

20 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν εἶπαν· ὁ ναὸς ἐτοῦτος ἐκτίσθη εἰς σαραντέξι χρόνους, καὶ σὺ εἰς τρεῖς ἡμέρας νὰ τὸν συκώσῃς;

21 Ἀλλὰ ἐκεῖνος ἔλεγε διὰ τὸν ναὸν τοῦ κορμίου του.

22 Ὅταν λοιπὸν ἀνεστάθη ἐκ νεκρῶν ἐθυμήθηκαν οἱ μαθηταί αὐτοῦ, ὅτι ἐτοῦτο τοῦ ἔλεγε καὶ ἐπίστευσαν τὴν γραφὴν καὶ τὸν λόγον ὅπου εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.

23 Καὶ ὅτε ἦν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσχα πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομά σου βλέποντες τὰ σημεῖα ὅσα ἔκαμε.

24 Καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς δὲν ἐπίστευεν τοῦς λόγους εἰς αὐτοὺς· διατὶ αὐτοὺς ἐγνώριζε πάντας.

25 Καὶ ὅτι δὲν εἶχε χρείαν νὰ μαρτυρήσῃ κανεὶς διὰ τὸν ἄνθρωπον· διατὶ αὐτὸς ἐγνώριζε τὶ ἦτον εἰς τὸν ἄνθρωπον.

Κεφ. γ'. ε.

ΚΑΙ ἦτον ἕνας ἄνθρωπος ἀπὸ τοὺς φαρισαίους τὸ ὄνομάν του Νικόδημος, ἄρχοντας τῶν Ἰουδαίων.

2 Οὗτος ἦλθε τὴν νύκτα εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπεν· διδάσκαλε, ἐξεύρομεν ὅτι ἀπὸ τὸν Θεὸν ἦλθες διδάσκαλος· διατὶ ἄλλα τὰ σημεῖα ὁποὺ κάμνεις ἐσύ, κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὰ κάμῃ, ἐὰν δὲν εἶναι ὁ Θεὸς μὲ αὐτόν.

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· βέβαια βέβαια σοῦ λέγω, ἀνίσως καὶ κανεὶς δὲν γεννηθῇ ἄνωθεν, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἴδῃ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

4 Λέγει τοῦ ὁ Νικόδημος· πῶς ἠμπορεῖ ἕνας ἄνθρωπος ὁποῦ εἶναι γέρος νὰ γεννηθῇ; μήπως ἠμπορεῖ δεύτερον νὰ ἐμπῇ μέσα εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητέρας του νὰ γεννηθῇ;

5 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, βέβαια βέβαια σοῦ λέγω, ὅτι ὅποιος δὲν γεννηθῇ ἀπὸ νερὸ καὶ πνεῦμα, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἔμπῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

6 Ἐκεῖνο ὁποῦ ἐγεννήθη ἀπὸ τὴν σάρκα, εἶναι σάρκα· καὶ ἐκεῖνο ὁποῦ ἐγεννήθη ἀπὸ πνεῦμα, εἶναι πνεῦμα.

7 Μὴ θαυμάσῃς διατὶ σοῦ εἶπα, ἀνάγκη εἶναι νὰ γεννηθῆτε ἐσεῖς ἄνωθεν.

8 Ὁ ἄνεμος ὅπου θέλει φυσᾷ, καὶ τὴν φωνήν του ἀκούεις, ἀμὴ δὲν ἠξεύρεις πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει· τέτοιας λογῆς εἶναι κάθε ἕνας ὁποῦ ἐγεννήθη ἀπὸ τὸ πνεῦμα.

9 Ὁ Νικόδημος ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν· πῶς ἠμπορεῖ νὰ γένῃ ἔτζι;

10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν, ἐσὺ εἶσαι ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ δὲν τὰ ἠξεύρεις ἔτζι;

11 Βέβαια βέβαια σοῦ λέγω, ὅτι ἐμεῖς ἐκεῖνο ὁποῦ ἐξεύρομεν μαρτυρᾶμεν· καὶ τὴν μαρτυρίαν μας δὲν τὴν παίρνετε.

12 Ἀνίσως καὶ σᾶς εἶπα τὰ ἐπίγεια καὶ δὲν πιστεύετε, πῶς θέλετε πιστεύσῃ ἂν σᾶς εἴπω τὰ ἐπουράνια;

13 Καὶ κανένας δὲν ἀνέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν παρὰ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐκατέβη ἀπὸ τὸν οὐρανόν, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν οὐρανόν.

14 Καὶ καθὼς ὁ Μωϋσῆς ὕψωσε τὸ φίδι εἰς τὴν ἔρημον, τέτοιας λογῆς κάμνει χρεία νὰ ὑψωθῇ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

15 Διὰ νὰ μὴν χαθῇ κάθε ἕνας ὁποῦ πιστεύει εἰς αὐτόν, ἀμὰ νὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

16 Διατὶ τέτοιας λογῆς ἀγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὁποῦ ἔδωκε τὸν υἱόν του τὸν μονογενῆ, διὰ νὰ μὴν χαθῇ κάθε ἕνας ὁποῦ πιστεύει εἰς αὐτόν, ἀμὰ νὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

17 Διατὶ ὁ Θεὸς δὲν ἔστειλε τὸν υἱόν του εἰς τὸν κόσμον διὰ νὰ τὸν καταδικάσῃ, ἀμὰ διὰ νὰ σωθῇ

29

ἐμπρόσθεν.

σωθῇ ὁ κόσμος διὰ μέσου αὐτοῦ.

18 Ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν οὐ κρίνεται· ὁ δὲ μὴ πιστεύων ἤδη κέκριται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

19 Καὶ ἡ κρίσις ἐστὶν τοῦτο, ὅτι τὸ φῶς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ οἱ ἄνθρωποι ἠγάπησαν μᾶλλον τὸ σκότος παρὰ τὸ φῶς· διὰ τὸ εἶναι αὐτῶν τὰ ἔργα πονηρά.

20 Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσσων μισεῖ τὸ φῶς, καὶ οὐ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

21 Ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὅτι ἐν θεῷ ἐστιν εἰργασμένα.

22 Μετὰ τοῦτο ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰουδαίαν γῆν, καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετ' αὐτῶν καὶ ἐβάπτιζε.

23 Καὶ ἦν Ἰωάννης βαπτίζων ἐν Αἰνὼν ἐγγὺς τοῦ Σαλείμ, ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ· καὶ παρεγίνοντο καὶ ἐβαπτίζοντο.

24 Οὐ γὰρ ἦν βεβλημένος εἰς τὴν φυλακὴν ὁ Ἰωάννης.

25 Ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ μέρους μαθητῶν τοῦ Ἰωάννου μετὰ Ἰουδαίου περὶ καθαρισμοῦ.

26 Καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰωάννην καὶ εἶπαν αὐτῷ· διδάσκαλε, ὃς ἦν μετὰ σοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ᾧ σὺ μεμαρτύρηκας, ἰδοὺ οὗτος βαπτίζει· καὶ πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν.

27 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰωάννης καὶ εἶπεν· οὐ δύναται ἄνθρωπος λαμβάνειν οὐδὲν ἐὰν μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ οὐρανοῦ.

28 Αὐτοὶ ὑμεῖς μοι μαρτυρεῖτε ὅτι εἶπον, οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστός, ἀλλ' ὅτι ἀπεσταλμένος εἰμὶ ἔμπροσθεν ἐκείνου.

29 Ὁ ἔχων τὴν νύμφην νυμφίος ἐστίν· ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου ὁ ἑστηκὼς καὶ ἀκούων αὐτοῦ χαρᾷ χαίρει διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου· αὕτη οὖν ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ πεπλήρωται.

30 Ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι.

31 Ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστίν· ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς ἐκ τῆς γῆς ἐστιν καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ· ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστίν.

32 Καὶ ὃ ἑώρακεν καὶ ἤκουσεν, τοῦτο μαρτυρεῖ· καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς λαμβάνει.

33 Ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν ἐσφράγισεν, ὅτι ὁ Θεὸς ἀληθής ἐστιν.

34 Ὃν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεός, τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ λαλεῖ· οὐ γὰρ ἐκ μέτρου δίδοσιν τὸ πνεῦμα.

35 Ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱόν, καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

36 Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ οὐκ ὄψεται ζωήν, ἀλλ' ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ μένει ἐπ' αὐτόν.

Κεφ. σ΄. 4.

Ὡς οὖν ἐγνώρισεν οἱ Κύριος ὅτι ἄκουσαν οἱ φαρισαῖοι, ὅτι ὁ Ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς κάνει καὶ βαπτίζει, παρὰ τὸν Ἰωάννην·

2 Ἀν καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς δὲν ἐβάπτιζεν, ἀλλὰ οἱ μαθηταί αὐτοῦ·

3 Ἄφηκε τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἐπῆγε πάλιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

4 Καὶ ἔκαμνε χρεία νὰ περάσῃ διὰ τὸν μέσον τῆς Σαμαρείας.

5 Ἦλθε λοιπὸν εἰς μίαν πόλιν τῆς Σαμαρείας ὁποῦ λέγεται Συχάρ, κοντὰ εἰς τὸν τόπον ὁποῦ ἔδωκεν ὁ Ἰακὼβ τῷ Ἰωσήφ, τῷ υἱῷ του.

6 Καὶ ἐκεῖ ἦτον πηγάδι τοῦ Ἰακώβ· ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν κοπιασμένος ἀπὸ τὴν ὁδοιπορίαν, ἔκατζε ἐκάθισεν εἰς τὸ πηγάδι· καὶ ἦτον ὡσὰν ἕκτη ὥρα.

7 Ἦλθε λοιπὸν μία γυναῖκα ἀπὸ τὴν Σαμάρειαν νὰ ἀναστήσῃ νερό, καὶ λέγει εἰς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς, δόσε με νὰ πίω.

8 Διατὶ οἱ μαθηταί αὐτοῦ ἔκαμαν πάλιν εἰς τὴν πόλιν, διὰ νὰ ἀγοράσουν φαγητά.

9 Λέγει λοιπὸν ἡ γυναῖκα ἡ Σαμαρεῖτισσα, πῶς ἐσὺ ὄντας Ἰουδαῖος ζητεῖς νὰ πῆς ἀπὸ μένα, ὁποῦ εἶμαι γυναῖκα Σαμαρεῖτισσα; διατὶ οἱ Ἰουδαῖοι δὲν συμβαίνει μὲ τοὺς Σαμαρεῖτες.

10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε εἰς αὐτὴν· ἂν ἤξερες τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ, καὶ ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ σὲ λέγει δόσε με νὰ πίω, ἐσὺ θέλες τὸν ἐζήτει, καὶ θέλει σὲ δώσει νερὸ ζωντανό.

11 Λέγει εἰς αὐτὸν ἡ γυναῖκα, ἀφέντη, ἐσὺ ἀναστήσαι δὲν ἔχεις· καὶ τὸ πηγάδι εἶναι βαθύ· ἀπὸ ποῦ λοιπὸν ἔχεις τὸ νερὸ τὸ ζωντανό;

12 Μήπως ἐσὺ εἶσαι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν πατέρα μας Ἰακώβ, ὁποῦ μᾶς ἔδωκε τὸ πηγάδι, καὶ ἔπιε καὶ αὐτὸς ἀπ' αὐτὸ καὶ οἱ υἱοί του, καὶ τὰ θρέμματά του;

13 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε εἰς αὐτὴν· καθ' ἕνας ὁποῦ πίνει ἀπὸ τὸ νερὸ αὐτοῦ, θέλει διψάσῃ πάλιν.

14 Ἀμὴ ὅποιος πίνει ἀπὸ τὸ νερὸ ὁποῦ θέλω τοῦ δώσει ἐγώ, δὲν θέλει διψάσει εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ νερὸ ὁποῦ θέλω τοῦ δώσει, θέλει γένει εἰς αὐτὸν βρύσις νεροῦ ὁποῦ νὰ ἀναβρύῃ εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

15 Λέγει εἰς αὐτὴν ἡ γυναῖκα, ἀφέντη, δόσε με ἐκεῖνο τὸ νερὸ διὰ νὰ μὴν διψῶ, μὴ ἐρχόμενος ἐδῶ νὰ ἀναστήσω.

16 Λέγει εἰς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς, σύρε λάλησε τὸν ἄνδρα σου, καὶ ἔλα ἐδῶ.

17 Ἀπεκρίθη ἡ γυναῖκα καὶ εἶπε· δὲν ἔχω ἄνδρα· λέγει εἰς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς, καλὰ εἶπες, ὅτι δὲν ἔχεις ἄνδρα·

18 Διατὶ πέντε εἶχες, καὶ τώρα ἀπὸ ἐκεῖνον ὁποῦ ἔχεις, δὲν εἶναι ἄνδρα σου· ἐκεῖνο ἀληθινὰ τὸ εἶπες·

19 Λέγει εἰς αὐτὴν ἡ γυναῖκα· ἀφέντη, βλέπω ὅτι προφήτης εἶσαι.

20 Οἱ πατέρες μας εἰς τὸ ὄρος αὐτὸ ἐπροσκυνήσαν· καὶ ἐσεῖς λέγετε, ὅτι εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα εἶναι ὁ τόπος ὁποῦ πρέπει νὰ κάμνει χρεία νὰ προσκυνοῦμεν.

21 Λέγει εἰς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς· ὦ γυναῖκα,

14

νὰ ἀναβρύῃ

10

Ἀληθινὴ Νόστη

38

συκωσής

νῶκα, πίστευσόν μοι, ὅτι ἔρχε-
ται ὥρα, ὁπῦ οὔτε εἰς τὸ ὄρος τῦ-
το, οὔτε εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα θέλε-
τε προσκυνήσ τὸ πατέρα.

22 Ἐσεῖς προσκυνᾶτε ἐκεῖνο ὁπῦ δὲν ἠξεύρετε· ἐμεῖς
προσκυνᾶμεν ἐκεῖνο ὁπῦ ἠξεύρομεν· ὅτι ἡ σωτηρία εἶναι ἀ-
πὸ τοῦ Ἰουδαίους.

23 Ἀλλὰ ἔρχεται ὥρα, καὶ τῶρα εἶναι, ὅταν οἱ ἀληθινοὶ
προσκυνηταὶ θέλουσι προσκυ-
νήσ τὸ πατέρα μὲ πνεῦμα καὶ
μὲ ἀλήθειαν· διατὶ καὶ ὁ πατὴρ
τέτοιους ζητᾶ ἐκείνους ὁπῦ τὸ
προσκυνοῦσιν.

24 Ὁ Θεὸς εἶναι Πνεῦμα,
καὶ ἐκεῖνοι ὁπῦ τὸ προσκυνοῦσι,
χρειάζονται νὰ τὸ προσκυνοῦ-
σιν μὲ πνεῦμα καὶ μὲ ἀλήθει-
αν.

25 Λέγει τοῦτο ἡ γυναῖκα, ἠ-
ξεύρω ὅτι ἔρχεται Μεσσίας (ὁ
λεγόμενος Χριστὸς) καὶ ὅταν
ἔλθῃ ἐκεῖνος, θέλει μᾶς τὰ
εἰπεῖ ὅλα.

26 Λέγει τοῦτο ὁ Ἰησοῦς, ἐγὼ
(ὁπῦ σὲ λαλῶ) εἶμαι ἐκεῖνος.

27 Καὶ ἀπάνω εἰς τοῦτο ἦλ-
θαν οἱ μαθηταί τοῦ, καὶ ἐθαύ-
μασαν πῶς ἐσυντύχαν μὲ
γυναῖκα· ὅμως κανεὶς δὲν εἶπε,
τί ζητεῖς; ἢ τί συντυχαίνεις μετ' αὐτοῦ;

28 Ἄφκε λοιπὸν τὸ λαγήνι
τῦ ἡ γυναῖκα, καὶ ἐπῆγε εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει εἰς τοὺς
ἀνθρώπους.

29 Ἐλᾶτε νὰ ἰδῆτε ἕνα ἄν-
θρωπον ὁπῦ μὲ εἶπεν ὅλα ὅσα
ἔκαμα· μήπως καὶ εἶναι ἐκεῖ-
νος ὁ Χριστός;

30 Βγῆκαν λοιπὸν ἀπὸ τὴν πόλιν καὶ ἠρχοντῦσαν εἰς αὐτόν.

31 Καὶ ἀνάμεσα εἰς τοῦτο τὸ ἐπαρακαλοῦσαν οἱ μαθηταί τοῦ καὶ τοῦ ἔλεγαν, διδάσκαλε, φάγε.

32 Ἀμὴ ἐκεῖνος τοῦ εἶπε· ἐγὼ ἔχω φαγὶ νὰ φάγω, τὸ ὁποῖον ἐσεῖς δὲν τὸ ἠξεύρετε.

33 Ἔλεγαν λοιπὸν οἱ μαθηταί τοῦ ἀναμεσάτους, μήπως καὶ τοῦ ἔφερε κανεὶς νὰ φάγῃ;

34 Λέγει τοῦς ὁ Ἰησοῦς· ἐδικόνομα φαγὶ εἶναι, νὰ κάμω τὸ θέλημα ἐκεῖνο ὁπῦ μὲ ἔπεμψεν καὶ νὰ τελειώσω τὴν δου-λειάτου.

35 Δὲν λέγετε ἐσεῖς, ὅτι ἀκόμα τέσσαρες μῆνες εἶναι ἕως τὸ θέρος; νὰ ὁπῦ σᾶς λέγω· συνόπτε τὰ μάτια σας ἀπάνω καὶ ἴδετε τὰ χωράφια ὅτι εἶναι ἄσπρα πολλὰ διὰ θέρος.

36 Καὶ ἐκεῖνος ὁπῦ θερίζει παίρνει πληρωμὴν καὶ μαζόνει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ νὰ χαίρεται μαζὶ ἐκεῖνος ὁπῦ σπέρνει, καὶ ἐκεῖνος ὁπῦ θερίζει.

37 Διατὶ εἰς τοῦτο τὸ φρῦγμα ἀληθινὸς εἶναι ὁ λόγος, ὅτι ἄλλος εἶναι ὁπῦ σπέρνει, καὶ ἄλλος ὁπῦ θερίζει.

38 Ἐγὼ σᾶς ἔστειλα νὰ θερίζετε, ἐκεῖνο διὰ τὸ ὁποῖον δὲν ἐκοπιάσετε· ἄλλοι ἐκοπιάσαν, καὶ ἐσεῖς ἤλθετε καὶ ἐμπήκετε εἰς τοὺς κόπους.

39 Καὶ ἀπὸ τὴν πόλιν ἐκείνην πολλοὶ ἀπὸ τοῦ Σαμαρίτας ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν διὰ τὸν λόγον τῦ γυναικός, ὁπῦ ἐμαρτύρησεν (λέγοντα) ὅτι εἶπεν ὅλα ὅσα ἔκαμα.

40 Ὡσοῦ ἦλθαν λοιπὸν οἱ Σαμαρῖται εἰς αὐτόν, τὸ ἐπαρακαλοῦσαν νὰ ἀπομείνῃ εἰς αὐτοῦ, καὶ ἀπέμεινε δύο ἡμέρας.

41 Καὶ πολλῷ πλειότεροι ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ.

42 Καὶ εἰς τὴν γυναῖκα ἔλεγαν, ὅτι πλέον οὐκέτι πιστεύομεν διὰ τὸν λόγον σου· διατὶ ἡμεῖς οἱ ἴδιοι ἀκούσαμεν καὶ ἴδαμεν, ὅτι ἐκεῖνος εἶναι ἀληθινὸς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου ὁ Χριστός.

43 Καὶ ὕστερον ἀπὸ δύο ἡμέρας ἐβγῆκεν ἀπ' ἐκεῖ καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

44 Διατὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν, ὅτι προφήτης εἰς τὴν πατρίδαν του δὲν ἔχει τιμήν.

45 Ὅταν τὸ λοιπὸν ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, τὸν ἐδέχθηκαν οἱ Γαλιλαῖοι, ὅπου ἴδαν ὅλα ὅσα ἔκαμεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς τὴν ἑορτήν· διατὶ καὶ αὐτοὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν ἑορτήν.

46 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν ἦλθε πάλιν εἰς τὴν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας, ἐκεῖ ὅπου ἔκαμε τὸ νερὸ κρασί· καὶ ἦτον κάποιος βασιλικός, τοῦ ὁποίου ὁ υἱὸς ἦτον ἀσθενὴς εἰς τὴν Καπερναούμ.

47 Ἐκεῖνος ὡσὰν ἤκουσεν, ὅτι ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐπῆγεν εἰς ἐκεῖνον καὶ τὸν ἐπαρακαλοῦσε νὰ κατέβῃ νὰ ἰατρεύσῃ τὸν υἱόν του· διατὶ ἔμελλε νὰ ἀποθάνῃ.

48 Εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς· ἐὰν δὲν ἴδητε σημεῖα καὶ τέρατα, δὲν θέλετε πιστεύσει.

49 Λέγει τοῦ ὁ βασιλικός· ἀφέντη, κατέβα πρὶν νὰ ἀποθάνῃ τὸ παιδί μου.

50 Λέγει αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· σύρε, καὶ ὁ υἱός σου ζῇ. καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐπίστευσε τὸν λόγον ὅπου τοῦ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐπάγαινε.

51 Καὶ ἐκεῖ ὅπου ἐκατέβαινεν, τοῦ ἀπαντήσαν οἱ δοῦλοί του λέγοντες καὶ εἶπαν, ὅτι τὸ παιδί σου ζῇ.

52 Ἐρώτησε λοιπὸν αὐτοὺς τὴν ὥραν ἐκείνην εἰς τὴν ὁποίαν ἔγινε καλήτερα, καὶ τοῦ εἶπαν· ὅτι ἐχθὲς τὴν ἑβδόμην ὥραν τὸν ἄφηκεν ἡ πυρετός.

53 Ἐγνώρισε λοιπὸν ὁ πατὴρ τοῦ παιδιοῦ, ὅτι ἐκείνην τὴν ὥραν ὅπου τοῦ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ὁ υἱός σου ζῇ, (ἐκείνην τὴν ὥραν τὸν ἄφηκαν οἱ πυρετοί) καὶ ὁλοῦσεν αὐτός, καὶ ὅλοι τὸ σπίτι.

54 Ἐκεῖνο πάλιν ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς δεύτερον σημεῖον, ἀφοῦ ἦλθεν ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν, εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Κεφ. ε'. ς.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ τοῦτα, ἦτον ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

2 Καὶ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, εἰς τὴν προβατικὴν (πόρταν) ἦτον κολυμβήθρα, ἡ ὁποία λέγεται Ἑβραϊκὰ Βηθεσδά· ἡ ὁποία εἶχεν πέντε κρεμάρες.

3 Μέσα εἰς αὐτοὺς ἐκεῖνον τὸν πολὺ πλῆθος ἀσθενημένων, τυφλῶν, κουτσῶν, κυλῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκαρτεροῦσαν τὴν ἀνακάτωσιν τοῦ νεροῦ.

4 Διατὶ ἄγγελος εἰς κάποιον καιρὸν ἐκατέβαινεν εἰς τὴν κολυμβήθραν, καὶ ἐτάραττε τὸ νερό· καὶ ὁ πρῶτος λοιπὸν ὅπου ἔβαινεν ἔμπαινε ὕστερα ἀπὸ τὴν ταραχὴν τοῦ νεροῦ, ἐγίνετον ὁλόγερος, ἀπὸ ὅτι λοιπὸν ἀσθένειαν ἔθελε κρεμάσει.

5 Καὶ ἐκεῖ ἦτον ἕνας ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος εἶχε τριανταοκτὼ χρόνους ἀσθενημένος.

6 Ὡσὰν τοῦτον ἴδεν ὁ Ἰησοῦς ὁ-

ποῦ

τῆ ἐκείνεσον, καὶ γνωρίζωνλας ὅτι ἔχει πολλὲς χρόνες ἀδυναμία, λέγειλε, θέλεις νὰ γίνῃς καλά;

7 Καὶ ὁ ἀδυνατεμένος ἀπεκρίθη, ἀυθέντη, ἀνθρωπον δὲν ἔχω, ὅταν ταραχθῆ τὸ νερὸ νὰ μὲ βάλῃ εἰς τὴν κολυμβήθραν, καὶ τὴν ὥραν ὁπ' ἔρχομαι ἐγώ, καταβαίνει ἄλλος ἀνθρωπος ἀπ' μπρός.

8 Λέγειλε ὁ Ἰησῆς· σύκωσε. ἔπαρε τὸ κρεβάτισε καὶ περπάτει.

9 Καὶ παρευθὺς ἔγινε γερὸς ὁ ἄνθρωπος· καὶ ἐσύκωσε τὸ κρεβάτισε καὶ ἐπερπάτεσε· καὶ ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἦτον σάββατον.

10 Ἔλεγαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι εἰς τὸν ἐθεραπευμένον, σάββατον εἶναι, καὶ δὲν σὲ πρέπει νὰ συκώνῃς τὸ κρεβάτισε.

11 Ἀπεκρίθηκε· ἐκεῖνος ὁπῆ μὲ ἐθεράπευσεν ἐκεῖνος μὲ εἶπε, σύκωσε τὸ κρεβάτισε καὶ περπάτει.

12 Ἐρωτήσανταν λοιπὸν, ποῖος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὁπῆ σὲ εἶπε, σύκωσε τὸ κρεβάτισε καὶ περπάτει;

13 Καὶ ἐκεῖνος ὁπῆ ἐθεραπεύθη δὲν ἤξερε ποῖος εἶναι· διατὶ ὁ Ἰησῆς μὲ τὸν κόσμον πλῆθος πολὺ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ἐξεφύγαν ἔξω.

14 Καὶ ὕστερα τὸν εὗρεν ὁ Ἰησῆς εἰς τὸ ἱερὸν καὶ εἶπε· νὰ ὁπῆ ἔγινες ὁλόγερος, πλέον νὰ μὴν ἁμαρτάνῃς· διὰ νὰ μὴν σὲ βρῇ τίποτες χειρότερον.

15 Ἐπῆγεν ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν εἰς τοὺς Ἰουδαίους, ὅτι ὁ Ἰησῆς ἦτον ὁπῆ τὸν ἐθεράπευσε.

16 Καὶ διὰ τοῦτο (τὴν ἀφορμὴν) ἐκατάτρεχαν τὸν Ἰησῆν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἐζήτουν νὰ τὸν σκοτώσουν, ὅτι τὸ σάββατον ἔκαμν ἐτοῦτα.

17 Καὶ ὁ Ἰησῆς τοὺς ἀπεκρίθη· ὁ πατέρας μου ἐργάζεται ἕως τώρα, καὶ ἐργάζομαι καὶ ἐγώ.

18 Διὰ τοῦτο λοιπὸν περισσότερον τὸν ἐζητοῦσαν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ τὸν σκοτώσουν, διατὶ ὄχι μόνον ἔλυε τὸ σάββατον, ἀλλὰ καὶ πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν Θεόν· κάμνοντας τὸν λόγον ἴσα μὲ τὸν Θεόν.

19 Ἀπεκρίθη λοιπὸν ὁ Ἰησῆς καὶ εἶπε· βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, δὲν δύναται ὁ υἱὸς νὰ κάμῃ τίποτες ἀπὸ λόγου, ἂν δὲν βλέπῃ τὸν πατέρα νὰ τὸ κάμῃ· διατὶ ἐκεῖνα ὁπῆ κάμνει ἐκεῖνος, αὐτὰ (τὰ ἴδια) ὁμοίως κάμνει καὶ ὁ υἱός.

20 Διατὶ ὁ πατὴρ ἀγαπᾶ τὸν υἱόν, καὶ ὅλα τοῦ τὰ δείχνει, ἐκεῖνα ὁπῆ κάμνει αὐτός· καὶ μεγαλήτερα ἀπ' αὐτὰ θέλει τοῦ δείξει, διὰ νὰ θαυμάζετε ἐσεῖς.

21 Διατὶ καθὼς ὁ πατὴρ ἀνασταίνει τοὺς νεκροὺς καὶ τοὺς ζωοποιεῖ, ἔτζι καὶ ὁ υἱός, ὁποιους θέλει ζωοποιεῖ·

22 Διατὶ ὁ πατὴρ δὲν κρίνει κανένα, ἀλλὰ ὅλην τὴν κρίσιν τὴν ἔδωκε τοῦ υἱοῦ.

23 Διὰ νὰ τιμοῦσιν ὅλοι τὸν υἱόν, καθὼς τιμοῦσιν τὸν πατέρα· ἐκεῖνος ὁπῆ δὲν τιμᾶ τὸν υἱόν, δὲν τιμᾶ τὸν πατέρα ὁπῆ τὸν ἔπεμψε.

24 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἐκεῖνος ὁπῆ ἀκούει τὸν λόγον μου, καὶ πιστεύει εἰς ἐκεῖνον ὁπῆ μὲ ἔπεμψεν ἔχει ζω-

ζωὴν αἰώνιον, καὶ δὲν ἔρχεται
εἰς τὴν κρίσιν, ἀλλὰ μετέβη
ἀπὸ τὸν θάνατον εἰς τὴν
ζωήν.

25 Βέβαια βέβαια σᾶς λέ-
γω, ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ τώρα
εἶναι, ὅταν οἱ νεκροὶ θέλουν ἀ-
κούσει τὴν φωνὴν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ,
καὶ ὅσοι ὅπου τὴν ἀκούσουν θέλουν
ζήσει.

26 Διότι καθὼς ὁ πατὴρ ἔ-
χει ζωὴν εἰς τὴν λόγον, ἔτζι
ἔδωκε καὶ τοῦ Υἱοῦ νὰ ἔχῃ ζωὴν
εἰς τὸν λόγον.

27 Καὶ ἔδωκέν τε ἐξουσίαν
καὶ νὰ κάμῃ κρίσιν, καὶ ὅτι εἶ-
ναι υἱὸς ἀνθρώπου.

28 Μὴ θαυμάζετε τοῦτο,
ὅτι ἔρχεται ὥρα εἰς τὴν ὁποίαν
ὅλοι ὅπου εἶναι εἰς τὰ μνή-
ματα θέλουν ἀκούσει τὴν φω-
νήν τε.

29 Καὶ θέλουν βγῆ ἔξω
ἐκεῖνοι ὅπου ἔκαμαν τὰ ἀγα-
θὰ εἰς τὴν ἀνάστασιν τῆς ζωῆς·
καὶ ἐκεῖνοι ὅπου ἔκαμαν τὰ κα-
κὰ, εἰς τὴν ἀνάστασιν τῆς κα-
ταδικάσεως.

30 Δὲν δύναμαι ἐγὼ νὰ κάμω
ἀπὸ τὸν λόγον μου τίποτε, καθὼς
ἀκούω, κρίνω· καὶ ἡ κρίσις μου
εἶναι δικαία· διότι δὲν ζητῶ τὸ θέλημα τοῦ ἐδικόν μου,
ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου
ὅπου μὲ ἔπεμψεν.

31 Ἂν ἐγὼ μαρτυρῶ διὰ
λόγου μου, ἡ μαρτυρία μου δὲν
εἶναι δυνατή.

32 Ἄλλος εἶναι ὁπὸν μαρ-
τυρεῖ διὰ λόγου μου· καὶ ἐξεύρω
ὅτι δυνατὴ εἶναι ἡ μαρτυρία
ὁπὸν μαρτυρεῖ διὰ λόγου μου.

33 Ἐσεῖς ἐστείλετε εἰς τὸν Ἰω-
άννην, καὶ ἐκεῖνος ἐμαρτύρησε
τὴν ἀλήθειαν.

34 Ἀλλὰ ἐγὼ δὲν πέρνω ἀν-
θρώπινον μαρτυρίαν, ἀλλὰ σᾶς λέγω ἐτοῦτα, διὰ νὰ
σωθῆτε ἐσεῖς.

35 Ἐκεῖνος ἦτον ὁ λύχνος
ὁπὸν καίεται καὶ φέγγει, καὶ ἐ-
σεῖς ἠθελήσετε φωτὸς ὥραν νὰ
χαρῆτε εἰς τὸν φωτεινόν.

36 Ἀλλὰ ἐγὼ ἔχω μαρτυ-
ρίαν μεγαλήτερον ἀπὸ (τὴν
μαρτυρίαν) τοῦ Ἰωάννου· διότι
τὰ ἔργα ὁπὸν μὲ ἔδωκεν ὁ πα-
τὴρ διὰ νὰ τελειώσω, αὐτὰ
τὰ ἔργα ὁπὸν κάμνω ἐγὼ, μαρ-
τυροῦν διὰ λόγου μου, ὅτι ὁ πα-
τὴρ μὲ ἀπέστειλε.

37 Καὶ ὁ πατὴρ ὁπὸν μὲ ἔ-
πεμψεν, αὐτὸς ἐμαρτύρησε διὰ
λόγου μου. καὶ ἂν τὴν φωνήν τε
ἀκούσετε πολλὰ, καὶ ἂν τὸν εἴδος τε
ἴδετε.

38 Καὶ τὸν λόγον τε δὲν τὸν
ἔχετε ὁπὸν τὰ μάθῃ σᾶς ἐσεῖς,
ὅτι δὲν πιστεύετε τοῦτον τὸν ὁ-
ποῖον ἐκεῖνος σᾶς ἐστείλεν.

39 Ἐξετάζεις τὸν γραφαῖς,
ὅτι ἐσεῖς λογιάζεις νὰ ἔχετε
εἰς αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐ-
κείναις αἱ γραφαῖς εἶναι ὁπὸν
μαρτυροῦν διὰ λόγου μου.

40 Ἀλλὰ ἐσεῖς δὲν θέλετε
νὰ ἔλθετε εἰς ἐμένα διὰ νὰ ἔ-
χετε ζωήν.

41 Ἐγὼ δόξαν ἀπὸ ἀνθρώ-
πους δὲν παίρνω.

42 Ἀλλὰ σᾶς ἐγνώρισα ὅ-
τι τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, δὲν
τὴν ἔχετε εἰς τὸν λόγον σας.

43 Ἐγὼ ἦλθα εἰς τὸ ὄνομα
τοῦ πατρός μου, καὶ δὲν μὲ δέ-
χεσθε· ἐὰν ἔλθῃ ἄλλος εἰς τὸ
ὄνομα τὸ ἐδικόν του, ἐκεῖνον θέ-
λετε δεχθῆ.

44 Πῶς ἠμπορεῖτε ἐσεῖς νὰ
πιστεύσετε, ὁπὸν παίρνετε δόξαν
ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλον; καὶ τὴν
δόξαν ὁπὸν εἶναι ἀπὸ τὸν μόνον

ιν Θεὸν δὲν τὶω γνωσθῆτε.
45 Μὴ νομίσῃτε, ὅτι ἐγὼ θέλω σᾶς κατηγορήσῃ εἰς τὸν πατέρα· ἔνεν ὁ Μωϋσῆς ὁποῦ σᾶς κατηγορεῖ, εἰς τὸν ὁποῖον ἐσεῖς ἐλπίζετε.
46 Διατὶ ἂν ἐπιστεύετε εἰς τὸν Μωϋσῆν, ἠθέλετε πιστεύσῃ καὶ εἰς ἐμένα· διατὶ ἐκεῖνος διὰ λόγου μου ἔγραψε.
47 Καὶ ἀφοῦς καὶ ἐκεῖνα τὰ γράμματα δὲν πιστεύετε, πῶς θέλετε πιστεύσῃ τὰ λόγια μου;

Κεφ. ϛ'. 6.

ΚΑΙ' ὕστερον ἀπὸ ταῦτα ἐπῆγεν ὁ Ἰησοῦς πέρ' ἀπὸ τὸν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας, τῆς Τιβεριάδος.
2 Καὶ τὸν ἀκολούθησεν ὄχλος πολὺς, διατὶ ἔβλεπαν τὰ σημεῖα ὁποῦ ἔκαμεν εἰς τοὺς ἀδυνάμους.
3 Καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθετον μαζὶ μὲ τοὺς μαθητάς του.
4 Καὶ ἦτον σιμὰ τὸ πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων.
5 Ἐσύχωσε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς τὰ μάτια του, καὶ ἀφοῦ ἴδεν ὅτι πολὺς λαὸς ἔρχεται εἰς αὐτὸν, λέγει εἰς τὸν Φίλιππον, ἀπὸ ποῦ νὰ ἀγοράσωμεν ψωμία διὰ νὰ φάσιν οὗτοι;
6 Καὶ τοῦτο τὸ εἶπεν δοκιμάζοντάς τον, διατὶ αὐτὸς ἤξερε τὶ ἔμελλε νὰ κάμῃ.
7 Ἀπεκρίθη ὁ Φίλιππος, διακοσίων δηναρίων ψωμὶ δὲν τοῦ φθάνει, νὰ πάρῃ πᾶσα ἕνας ἀπὸ τὸν κόμμαλάκι.
8 Λέγει τοῦ ἕνας ἀπὸ τοὺς μαθητάς του, Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς τοῦ Σιμωνος τοῦ Πέτρου,
9 Εἶναι ἐδῶ ἕνα παιδὶ ὁποῦ ἔχει πέντε ψωμία κριθαρίνα καὶ δύο ψάρια· ἀμὰ τὶ εἶναι αὐτὰ εἰς τόσους ἀνθρώπους;
10 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, κάμετε τοὺς ἀνθρώπους νὰ καθίσουν· καὶ εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον ἦτον πολὺ χορτάρι· ἐκάθισαν λοιπὸν οἱ ἄνδρες κοντὰ πέντε χιλιάδες τὸν ἀριθμόν.
11 Καὶ ἐπῆρε τὰ ψωμία ὁ Ἰησοῦς καὶ εὐχαρίστησε καὶ τὰ ἐμοίρασε εἰς τοὺς μαθητάς του· καὶ οἱ μαθηταὶ τὰ ἐμοίρασαν εἰς ἐκείνους ὁποῦ ἐκάθοντο· ἔτζι καὶ ἀπὸ τὰ ψάρια ὅσον ἤθελαν.
12 Καὶ ὅταν ἐχορτάσαν, λέγει εἰς τοὺς μαθητάς του, μαζώξετε τὰ κομμάτια ὁποῦ ἐπερισσεύσαν, νὰ μὴν χαθῇ τίποτες.
13 Ἐμάζωξαν λοιπὸν καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνια κομμάτια ἀπὸ τὰ πέντε ψωμία τὰ κριθάρια, τὰ ὁποῖα ἐπερισσεύσαν ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ ἐφάγαν.
14 Οἱ ἄνθρωποι λοιπὸν ἀφοῦ ἴδαν τὸ θαῦμα ὁποῦ ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγαν· ἀληθινὰ ὁ προφήτης ὁποῦ ἔμελλε νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν κόσμον.
15 Ὅποῦ ἐγνώρισε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι μέλλουν νὰ ἔλθουν νὰ τὸν ἁρπάξουν νὰ τὸν κάμουν βασιλέα, ἀναχώρησε πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μονάχος.
16 Καὶ ὅταν ἐβράδιασεν ἐκατέβηκαν οἱ μαθηταί του εἰς τὴν θάλασσαν.
17 Καὶ ἐμπῆκαν εἰς τὸ καράβι, καὶ ἐταράχθησαν πέρ' ἀπὸ τὴν θάλασσαν εἰς τὴν Καπερναούμ· καὶ ὡραμαῖ ἐπεσεν πολὺ, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀκόμι δὲν ἤθελε πάει εἰς αὐτόν.
18 Καὶ ἡ θάλασσα ἐφούσκωνε, διατὶ ἐφύσα μεγάλος ἄνεμος.
19 Λοι-

19 Λοιπὸν ὅταν ἔλαμενε, εἰκοσιπέντε ἢ τριάντα στάδια, βλέπουσι τὸν Ἰησοῦν ὅτι περιπατεῖ ἐπάνω εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἤθελε κοντὰ εἰς τὸ καράβι, καὶ ἐφοβήθηκαν.

20 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν, ἐγὼ εἶμαι, μὴν φοβᾶσθε.

21 Ἤθελαν λοιπὸν νὰ τὸν πάρουν εἰς τὸ καράβι, καὶ παρευθὺς τὸ καράβι σύρθη εἰς τὴν γῆν ὅπου ἐπηγαίναμεν (νὰ πᾶσιν.)

22 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ὁ λαὸς ὅπου ἐστέκετον πέρ' ἀπὸ τὴν θάλασσαν, βλέποντας ὅτι ἄλλο καράβι δὲν εἶχε, εἰ μὴ ἐκεῖ, παρὲξ ἕνα, ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον ἐμπῆκαν οἱ μαθηταί σου, καὶ ὅτι δὲν ἐμπῆκε μαζὶ μὲ τοὺς μαθητάς τὸν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ καράβι, ἀλλὰ μονάχοι οἱ μαθηταί τὸν ἐδέθηκαν.

23 Καὶ ἦλθαν καὶ ἄλλα μικρὰ καράβια ἀπὸ τὴν Τιβεριάδα, κοντὰ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον ὅπου ἀφαρισώντας ὁ Κύριος, ἔφαγαν τὸ ψωμί.

24 Καὶ ὅταν λοιπὸν εἶδαν τὸν πλῆθος, ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶναι ἐκεῖ, οὐ ἢ οἱ μαθηταί σου, ἐμπῆκαν καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ καράβια καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Καπερναούμ, ζητοῦντες τὸν Ἰησοῦν.

25 Καὶ ὅταν τὸν εὗραν πέρ' ἀπὸ τὴν θάλασσαν εἶπαν τοῦ, διδάσκαλε, πότε ἦλθες ἐδῶ;

26 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε· βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, μὲ ζητεῖτε, ὄχι διατὶ εἴδετε σημεῖα, ἀλλὰ ὅτι ἐφάγετε ἀπὸ τὸ ψωμί, καὶ ἐχορτάσετε.

27 Μὴ δουλεύετε διὰ τὸ φαγὶ ὅπου φθείρεται, ἀλλὰ διὰ τὸ φαγὶ ὅπου μένει εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, τὸ ὁποῖον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει σᾶς τὸ δώσει· διατὶ τοῦτον ὁ πατὴρ ὁ Θεὸς ἐσφράγισεν.

28 Εἶπαν λοιπὸν· τί νὰ κάμωμεν, διὰ νὰ κάμωμεν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ;

29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε τοῦς· τοῦτο εἶναι τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, νὰ πιστεύετε εἰς ἐκεῖνον ὅπου ἔστειλεν αὐτός.

30 Εἶπαν τοῦ, τί σημεῖον λοιπὸν κάμνεις ἐσύ, νὰ ἰδοῦμεν, νὰ σὲ πιστεύσωμεν; τί κάμνεις;

31 Οἱ πατέρες μας ἔφαγαν τὸ μάννα εἰς τὴν ἔρημον, καθὼς εἶναι γεγραμμένον, ἄρτον ἀπὸ τὸν οὐρανὸν τοὺς ἔδωκε νὰ φάγουν.

32 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε, βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ὄχι ὁ Μωϋσῆς σᾶς ἔδωκε τὸ ψωμὶ ἀπὸ τὸν οὐρανόν, ἀλλὰ ὁ πατήρμου σᾶς δίδει τὸ ψωμὶ τὸ ἀληθινὸν ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

33 Διατὶ τὸ ψωμὶ τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐκεῖνο ὅπου καταβαίνει ἀπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ δίδει ζωὴν εἰς τὸν κόσμον.

34 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν, ἀφέντη, δόσμας πάντοτε τὸ ψωμὶ αὐτοῦ.

35 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν, ἐγὼ εἶμαι τὸ ψωμὶ τῆς ζωῆς· ἐκεῖνος ὅπου ἔρχεται εἰς ἐμένα, δὲν θέλει πεινάσει· καὶ ὁποῖος πιστεύει εἰς ἐμένα, δὲν θέλει διψάσει ἀπὸ ποτέ.

36 Ἀλλὰ εἶπασας, ὅτι καὶ ἴδετέμε καὶ δὲν πιστεύετε.

37 Ὅλον ἐκεῖνο ὅτου μοῦ δίδει ὁ πατήρ, θέλει ἔλθει εἰς ἐμένα, καὶ ἐκεῖνος ὅπου ἔρχεται εἰς ἐμένα, δὲν θέλω τὸν διώξει ἔξω.

38 Διατὶ ἐγὼ ἐκατέβηκα ἀ-

Franckesche Stiftungen zu Halle

ὀπὸ τ ἀρχνὸν, ὄχι νὰ κάμω τὸ θέλημα τὸ ἰδικόμε, ἀλλὰ τὸ θέλημα ἐκείνε ὀπῦ μὲ ἔπεμψε.

39 Καὶ τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα τῦ πατρὸς ὀπῦ μὲ ἔπεμψε, νὰ μὴν χάσω κανένα ἀπ' ἐκεῖνα ὀπῦ μοῦ ἔδωκεν, ἀλλὰ νὰ τὸ ἀναστήσω εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.

40 Διότι τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα ἐκείνε ὀπῦ μὲ ἔπεμψεν, ὅτι κάθε ἕνας ὀπῦ βλέπει τ υἱὸν κ πιστεύει εἰς αὐτὸν νὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον· κ ἐγὼ νὰ τ ἀναστήσω εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.

41 Ἐγόγγυζαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι δι' αὐτὸν ὅτι εἶπεν. ἐγὼ εἶμαι ὁ ἄρτος, ὀπῦ ἐκατέβηκεν ἀπὸ τ ἀρχνόν.

42 Καὶ ἔλεγαν, δὲν εἶν ἐτοῦτος ὁ υἱὸς τῦ Ἰωσήφ, τῦ ὁποίου ἐμεῖς ἠξεύρομεν τ πατέρα κ τὴν μητέρα· πῶς λοιπὸν λέγει ἐτοῦτος, ὅτι ἀπὸ τ ἀρχνὸν ἐκατέβηκα;

43 Ἀπεκρίθη λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς κ εἶπε τοῦς, μὴν γογγύζετε ἀνάμεσά σας.

44 Κανένας δὲν δυνάται νὰ ἔλθῃ εἰς ἐμένα, ἐκτὸς κ ὁ πατὴρ ὁπ' μὲ ἔστειλε δὲν τ σύρει, κ ἐγὼ θέλω τ ἀναστήσει εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.

45 Εἶναι γεγραμμένον εἰς τοῦ προφήτας, κ ὅλοι θέλουν γένει διδακτοὶ τῦ Θεῦ· κάθε ἕνας (ὁποῦ ἀκούσῃ ὀπὸ τ πατέρα κ μάθει, ἔρχεται κοντὰ ἐμένα.

46 Ὄχι πῶς κανεὶς εἶδε τ πατέρα, παρὰ ἐκεῖνος ὁπῦ εἶναι ὀπὸ τ Θεόν, ἐτοῦτος εἶδε τ πατέρα.

47 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἐκεῖνος ὁπῦ πιστεύει εἰς ἐμένα ἔχει ζωὴν αἰώνιον.

48 Ἐγὼ εἶμαι τὸ ψωμὶ τῦ ζωῆς.

49 Οἱ πατέρες σας ἔφαγαν τὸ μανάν εἰς τὴν ἔρημον, κ ἀπέθανα.

50 Ἐτοῦτο εἶν τὸ ψωμὶ ὁπῦ κατεβαίνει ὀπὸ τ ἀρχνόν, διὰ νὰ μὴν ἀποθάνῃ ὄποιος τὸ φάγει.

51 Ἐγὼ εἶμαι τὸ ψωμὶ τὸ ζωντανόν, ὁπῦ κατέβηκεν ἀπὸ τ ἀρχνόν· κ ὁποιος φάγει ἀπὸ τοῦτο τὸ ψωμὶ, θέλει ζήσει εἰς τ αἰῶνα· κ τὸ ψωμὶ ὁπῦ θέλω δώσῃ ἐγὼ, εἶναι ἡ σάρκαμε, τὴν ὁποίαν ἐγὼ θέλω τὴν δώσῃ διὰ τὴν ζωὴν τῦ κόσμου.

52 Ἐμαχήθηκαν λοιπὸν ἀνάμεσά τους οἱ Ἰουδαῖοι κ ἔλεγαν, πῶς ἠμπορεῖ ἐτοῦτος νὰ μᾶς δώσῃ τὴν σάρκατε νὰ τὴν φάμε;

53 Εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς· βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ἐὰν δὲν φάτε τὴν σάρκα τῦ υἱῦ τ ἀνθρώπου, κ νὰ πίτε τὸ αἷμάν τε, δὲν ἔχετε ζωὴν εἰς τοῦς λόγους σας.

54 Ἐκεῖνος ὁπῦ τρώγει τὴν σάρκαμε κ πίνει τὸ αἷμαμε, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, κ ἐγὼ θέλω τ ἀναστήσῃ εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.

55 Διότι ἡ σάρκαμε εἶναι ἀληθινὸν φαγί. κ τὸ αἷμαμε εἶν ἀληθινὸν πιόν.

56 Ἐκεῖνος ὁπῦ τρώγει τὴν σάρκαμε, κ πίνει τὸ αἷμαμε, μένει εἰς ἐμένα κ ἐγὼ εἰς αὐτόν.

57 Καθὼς ὁ ζῶν πατὴρ μὲ ἀπέστειλε, κ ἐγὼ ζῶ διὰ τ πατέρα, ἔτζι κ ἐκεῖνος ὁπῦ

μὲ τρώγει, θέλει ζήσῃ καὶ ἐκεῖνος διάτι ἐμένα.

58 Ἐκεῖνος εἶναι ὁ ἄρτος ὁποῦ κατέβηκεν ἀπὸ τὸν οὐρανόν· ὄχι καθὼς ἔφαγαν οἱ πατέρες σας τὸ Μανὰ καὶ ἀπέθαναν· ἐκεῖνος ὁποῦ τρώγει ἐκεῖνο τὸ ψωμὶ, θέλει ζήσει εἰς τὸν αἰῶνα.

59 Ἐκεῖνα εἶπεν εἰς τὴν συναγωγὴν, διδάσκοντας εἰς τὴν Καπερναούμ.

60 Πολλοὶ λοιπὸν ἀπὸ τοὺς μαθητάδες του ὁποῦ ἄκουσαν ἐκεῖνον τὸν λόγον, εἶπαν· σκληρὸς εἶναι ἐκεῖνος ὁ λόγος, τίς ἠμπορεῖ νὰ τὸν ἀκούσῃ;

61 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζοντας εἰς τὸν λογισμὸν, ὅτι γογγύζουν οἱ μαθητάδες του διὰ τοῦτον τὸν λόγον, τοὺς εἶπε· τοῦτο σᾶς σκανδαλίζει;

62 Ἂν λοιπὸν ἠδύνασθε ἰδῆ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἀναβαίνῃ ἐκεῖ ὁποῦ ἦτον εἰς τὴν ἀρχήν;

63 Τὸ Πνεῦμα εἶναι ἐκεῖνο ὁποῦ ζωοποιεῖ· ἡ σάρκα δὲν ὠφελεῖ πολλὰ. τὰ λόγια ὁποῦ σᾶς λέγω ἐγὼ, εἶναι Πνεῦμα καὶ ζωή.

64 Ἀλλὰ εἶναι ἀπὸ σᾶς κάποιοι ὁποῦ δὲν πιστεύουν· διατὶ ὁ Ἰησοῦς ἤξερεν ἀπὸ τὴν ἀρχήν, ποῖοι εἶναι ὁποῦ δὲν πιστεύουν· καὶ ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ μέλλει νὰ τὸν παραδώσῃ.

65 Καὶ ἔλεγε διὰ τοῦτο σᾶς εἶπα, ὅτι κανένας δὲν δύναται νὰ ἔλθῃ εἰς ἐμένα, ἂν δὲν εἶναι δεδομένον εἰς αὐτὸν ἀπὸ τὸν πατέρα μου.

66 Ἀπὸ τοῦτο πολλοὶ ἀπὸ τοὺς μαθητάδες του ἐγύρισαν ὀπίσω, καὶ πλέον δὲν ἠθέλησαν μὲ αὐτόν.

67 Εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς δώδεκα. μήπως θέλετε καὶ ἐσεῖς νὰ πηγαίνετε; ὁ Σίμων Πέτρος τοῦ ἀπεκρίθηκεν.

68 Αὐθέντη, εἰς τίνα νὰ πάμε; ἐσὺ ἔχεις λόγια ζωῆς αἰωνία.

69 Καὶ ἐμεῖς ὁλοτρόπως πιστεύομεν, καὶ ἐγνωρίσαμεν ὅτι ἐσὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

70 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπεκρίθη. δὲν ἐδιαλέξαν ἐγὼ ἐσᾶς τοὺς δώδεκα, καὶ ἀπὸ σᾶς εἶναι ἕνας διάβολος;

71 Καὶ τοῦτο τὸ ἔλεγε διὰ τὸν Ἰούδαν τοῦ υἱὸν τοῦ Σίμωνος τοῦ Ἰσκαριώτου· διατὶ ἐκεῖνος ἔμελλε νὰ τοῦ παραδώσῃ, ὁ ὁποῖος ἦτον ἕνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα.

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ τοῦτο ἐπερπάτει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· διατὶ δὲν ἤθελε νὰ περπατῇ εἰς τὴν Ἰουδαίαν· ὅτι τοῦ ἐζητοῦσαν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ τὸν φονεύσουν.

2 Καὶ ἡ γιορτὴ τῶν Ἰουδαίων τῶν σκηνοπηγίας ἦτον κοντά.

3 Καὶ οἱ ἀδελφοί του τοῦ εἶπαν, βγαῖνε ἀπ' ἐδῶ καὶ σύρε εἰς τὴν Ἰουδαίαν, διὰ νὰ ἰδοῦν οἱ μαθητάδες σου τὰ ἔργα ὁποῦ κάμνεις.

4 Διατὶ ἕνας ὁποῦ κάμνει πράγματα κρυφὰ, καὶ αὐτὸς ζητεῖ νὰ φανερωθῇ· ἐπειδὴ καὶ κάμνεις αὐτὰ, φανέρωσε τὸν λόγον σου εἰς τὸν κόσμον.

5 Διατὶ οὐδὲ οἱ ἀδελφοί του δὲν ἐπίστευαν εἰς αὐτόν.

6 Λέγει λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, ὁ καιρὸς ὁ ἐδικόμου ἀκόμη δὲν ἦλθεν; ἀμὴ ὁ ἐδικόσας, πάντοτε εἶναι ἕτοιμος.

7 Ὁ

7 Ὁ κόσμος δύνασθαι μισῆσαι ὑμᾶς, ἐμὲ δὲ μισεῖ, ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ, ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ εἰσὶν πονηρά.

8 Ὑμεῖς ἀνέβητε εἰς τὴν ἑορτήν· ἐγὼ οὐκ ἀναβαίνω εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην· ὅτι ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὐκ πεπλήρωται.

9 Καὶ ταῦτα εἰπὼν αὐτοῖς ἔμεινεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

10 Ὡς δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, τότε καὶ αὐτὸς ἀνέβη εἰς τὴν ἑορτὴν οὐ φανερῶς, ἀλλὰ ὡσεὶ κρυφῇ.

11 Οἱ Ἰουδαῖοι οὖν ἐζήτουν αὐτὸν ἐν τῇ ἑορτῇ, καὶ ἔλεγον· Ποῦ ἐστὶν ἐκεῖνος;

12 Καὶ πολὺς γογγυσμὸς ἦν περὶ αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄχλοις· οἱ μὲν ἔλεγον, ὅτι ἀγαθός ἐστιν· ἄλλοι ἔλεγον, οὐχί, ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον.

13 Οὐδεὶς μέντοι παρρησίᾳ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.

14 Ἤδη δὲ τῆς ἑορτῆς μεσούσης ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἐδίδασκε.

15 Καὶ ἐθαύμαζον οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες, πῶς οὗτος γράμματα οἶδεν, μὴ μεμαθηκώς;

16 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· ἡ διδαχὴ ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐμή, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με.

17 Ἐὰν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν, γνώσεται περὶ τῆς διδαχῆς, πότερον ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν ἡ διδαχὴ ἡ ἐμὴ ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ.

18 Ὁ λαλῶν ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ· ὁ δὲ ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμψαντος αὐτόν, οὗτος ἀληθής ἐστιν, καὶ ἀδικία οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ.

19 Οὐ Μωϋσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον; τί με ζητεῖτε ἀποκτεῖναι;

20 Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ εἶπε· δαιμόνιον ἔχεις· τίς σε ζητεῖ ἀποκτεῖναι;

21 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἓν ἔργον ἐποίησα καὶ πάντες θαυμάζετε.

22 Διὰ τοῦτο Μωϋσῆς δέδωκεν ὑμῖν περιτομήν, οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ Μωϋσέως ἐστίν, ἀλλὰ ἐκ τῶν πατέρων· καὶ ἐν σαββάτῳ περιτέμνετε ἄνθρωπον.

23 Εἰ περιτομὴν λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ, ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μωϋσέως, ἐμοὶ χολᾶτε ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ἐποίησα ὑγιῆ ἐν σαββάτῳ;

24 Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε.

25 Ἔλεγον οὖν τινὲς ἐκ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν· οὐκ ἔστιν οὗτος ὃν ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι;

26 Καὶ ἰδοὺ παρρησίᾳ λαλεῖ, καὶ οὐδὲν λέγουσιν αὐτῷ· μήποτε ἀληθῶς οἱ ἄρχοντες ἐγνωκασιν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός;

27 Ἀλλὰ τοῦτον οἴδαμεν πόθεν ἐστίν· ὁ δὲ Χριστὸς ὅταν ἔρχηται, οὐδεὶς γινώσκει πόθεν ἐστίν.

28 Ἔκραξεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων καὶ λέγων· καὶ ἐμὲ οἴδατε καὶ οἴδατε πόθεν εἰμί· καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα, ἀλλὰ ἀληθινός ἐστιν ὁ πέμψας με, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε.

καὶ εἶπε· καὶ ἐμένα ἐξέβαλε, καὶ
ἀπὸ πῦ εἶμαι· ἐγὼ ἀπὸ λόγου
μας δὲν ἤλθα, ἀλλὰ εἶναι ἀλη-
θινὸς ἐκεῖνος ὁποῦ με ἔπεμψε,
τὸ ὁποῖον δὲν τὸ ἐξέβρετε.

29 Ἀμὴ ἐγὼ τὸν ἐξέβρα, ὅ-
τι ἀπ' ἐκεῖνον εἶμαι, καὶ ἐκεῖ-
νος με ἔστειλε.

30 Ἐζήτησαν λοιπὸν οἱ Ἰου-
δαῖοι νὰ τὸν πιάσουν, ἀμὴ κα-
νένας δὲν ἔπλωσεν ἀπάνωτου
χέρι· διατὶ ἀκόμι δὲν ἤλθε
ἡ ὥρα του.

31 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τὸ πλῆ-
θος ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, καὶ
ἔλεγαν, ὅτι ὁ Χριστὸς ὅταν ἔρ-
θῃ, μήπως θὰ εἰ κάμει περισσότε-
ρα ἀπὸ αὐτὰ τὰ σημεῖα ὁποῦ
ἔκαμε οὗτος;

32 Οἱ φαρισαῖοι λοιπὸν ἄκου-
σαν τὸ πλῆθος ὁποῦ ἐγόγ-
γυζαν οὗτοι διὰ λόγου του· καὶ
ἐστείλαν οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ ἀρ-
χιερεῖς ὑπηρέτας νὰ τὸν πιάσουν.

33 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, ἀκό-
μι ὀλίγον καιρὸν εἶμαι μεθ' ἐ-
σᾶς, ἔπειτα πάγω εἰς ἐκεῖνον
ὁποῦ με ἔπεμψε.

34 Θὰ μὲ ζητήσετε καὶ δὲν
θὰ μὲ εὕρετε· καὶ ἐκεῖ ὁποῦ
εἶμαι ἐγὼ, ἐσεῖς δὲν ἠμπορεῖτε
νὰ ἔλθετε.

35 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι εἶπαν ἀ-
νάμεσά τους· πῦ μέλλει νὰ πάγῃ
οὗτος; ὁποῦ ἐμεῖς δὲν θὰ τὸν εὕρομε; μήπως εἰς τὸ
διασπορὰν τῶν Ἑλλήνων μέλλει νὰ πάγῃ νὰ διδάσκῃ τοὺς
Ἕλληνας;

36 Τί θέλει νὰ εἰπῇ οὗτος ὁ λόγος ὁποῦ εἶπε, θὰ μὲ
ζητήσετε καὶ δὲν θὰ μὲ εὕρετε; καὶ ἐκεῖ ὁποῦ εἶμαι ἐγὼ, ἐσεῖς
δὲν δύνεσθε νὰ ἔλθετε;

37 Καὶ εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡ-
μέραν τὴ μεγάλη τῆς ἑορτῆς, ἐ-
στάθηκε ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐκραξε καὶ
εἶπεν· ἐὰν διψᾷ κανένας ἂς
ἔλθει εἰς ἐμένα καὶ ἂς πίει.

38 Ἐκεῖνος ὁποῦ πιστεύει
εἰς ἐμένα, καθὼς εἶπεν ἡ γραφὴ, ποταμοὶ νεροῦ ζωντανοῦ θὰ
κυλήσουν τρέξῃ ἀπὸ τὴ κοιλιάς του.

39 Καὶ τοῦτο τὸ εἶπε διὰ τὸ
Πνεῦμα ὁποῦ ἔμελλαν νὰ πά-
ρουν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν·
διατὶ ἀκόμι δὲν ἦτον δοθεῖσον
Πνεῦμα ἅγιον· ὅτι ὁ Ἰησοῦς
ἀκόμι δὲν ἐδοξάσθη.

40 Πολλοὶ λοιπὸν ἀπὸ τὸ
πλῆθος, ἀφοῦ ἄκουσαν ἐκεῖνα
τὰ λόγια, ἔλεγαν· οὗτος εἶ-
ναι ἀληθινὰ ὁ προφήτης.

41 Ἄλλοι ἔλεγαν, οὗτος
εἶναι ὁ Χριστός· καὶ ἄλλοι ἔλε-
γαν, μήπως ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν
ἔρχεται ὁ Χριστός;

42 Δὲν εἶπεν ἡ γραφὴ, ὅτι
ἀπὸ τὸ σπέρμα τοῦ Δαβὶδ, καὶ
ἀπὸ τὴν Βηθλεὲμ τὴν χώρα
ἐκεῖ ὁποῦ ἦτον ὁ Δαβὶδ ἔρχεται
ὁ Χριστός;

43 Διχοστασία λοιπὸν ἔγι-
νεν εἰς τὸ πλῆθος δι' αὐτόν.

44 Καὶ κάποιοι ἀπ' αὐτοὺς
ἤθελαν νὰ τὸν πιάσουν, ἀλλὰ κα-
νεὶς δὲν ἔπλωσε ἀπάνω τοῦ χέ-
ρια.

45 Ἦλθαν λοιπὸν οἱ ὑπη-
ρέται εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ φα-
ρισαίους, καὶ ἐκεῖνοι τοὺς εἶπαν·
διατὶ δὲν τὸν ἐφέρετε;

46 Ἀπεκρίθηκαν οἱ ὑπη-
ρέται, ἡ ὁ κάμπιαν φορὰν τέ-
τοιας λόγους ἐλάλησε κανένας
ἄνθρωπος, ἀφοῦ ὁποῦ ἐλάλη-
σεν οὗτος ὁ ἄνθρωπος.

47 Οἱ φαρισαῖοι λοιπὸν τοὺς
ἀπεκρίθηκαν, μήπως καὶ ἐπλα-
νήθητε καὶ ἐσεῖς;

48 Μήπω

37 ἀγαπητὲ ἀγάθη. ἀγάπη.

30 λέγεται ἄγθη

47 μήπως

48 Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε;
49 Μὴ τινὲς ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτὸν,
ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων;
49 Ἀλλὰ οὗτος ὁ ὄχλος ὁ μὴ γνωρίζων τὸν νόμον,
εἶναι κατηραμένοι.
50 Λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Νικόδημος
(ὁ ὁποῖος ἔρχεται πρὸς τὸν νύκτα εἰς αὐτὸν) ὄντας ἕνας ἐξ
αὐτῶν.
51 Μὴ ὁ νόμος μας κρίνει τὸν ἄνθρωπον, πρὶν ἀκούσῃ
πρῶτον παρ' αὐτοῦ, καὶ ἴδῃ τί κάμνει;
52 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν τοῦ· μὴ εἶσαι καὶ σὺ ἐκ τῆς
Γαλιλαίας; ἐξέτασε καὶ ἴδε, ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας δὲν
ἐσηκώθη.
53 Καὶ πᾶσα ἕνας ἐπῆγε εἰς τὸ σπίτι αὐτοῦ.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑΙ ὁ Ἰησοῦς ἐπῆγε εἰς τὸ
ὄρος τῶν Ἐλαιῶν.
2 Καὶ πάλιν τὴν αὐγὴν τῆς
ἡμέρας ἦλθεν εἰς τὸ ἱερὸν· καὶ
ὅλος ὁ λαὸς ἤρχισαν εἰς αὐτὸν· καὶ ἐκεῖνος ἐκάθισε καὶ
ἐδίδασκε.
3 Καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ
οἱ Φαρισαῖοι ἐφέρασι μίαν γυναῖκα εἰς αὐτὸν ὁποῦ τὴν ἔπιασαν εἰς μοιχείαν, καὶ τὴν ἔβαλαν εἰς τὴν μέσην,
4 Καὶ λέγουν τοῦ, διδάσκαλε, αὐτὴν τὴν γυναῖκα ἐπιάσαμεν ἀπάνω εἰς τὸ κακὸν ὁποῦ ἐμοιχεύθη.
5 Καὶ εἰς τὸν νόμον ὁ Μωϋσῆς μᾶς ἐπαρήγγειλεν, οἱ τοιαύταις γυναῖκες νὰ λιθοβολοῦνται· λοιπὸν ἐσὺ τί λέγεις;
6 Καὶ τοῦτο τὸ ἔλεγαν δοκιμάζοντέστον, διὰ νὰ ἔχουν ἀφορμὴν νὰ τὸν κατηγορήσουν.
Ἀλλὰ ὁ Ἰησοῦς ἔσκυψε κάτω καὶ
μὲ τὸ δάκτυλόν του ἔγραφεν εἰς
τὴν γῆν.
7 Καὶ ὅταν ἀνέβαιναν ἐρωτοῦντέστον, ἐσηκώθη ἀπάνω καὶ
εἶπε τοῦς· ὁποῖος ἀπὸ σᾶς δὲν
ἔχει ἁμαρτίαν, ἐκεῖνος πρῶτος
ἂς ῥίξῃ πέτραν εἰς αὐτήν.
8 Καὶ πάλαι ἔσκυψε κάτω
καὶ ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.
9 Καὶ ἐκεῖνοι ἀφοῦ τὸ ἤκουσαν, ἐλεγχόμενοι ἀπὸ τὴν
συνείδησίν τους, ἔβγαιναν ἕνας ἕνας ἔξω, ἀρχίζοντες ἀπὸ τοὺς
γεροντότερους ἕως τοὺς ὑστέρους· καὶ ἀπέμεινεν ὁ Ἰησοῦς μοναχός,
καὶ ἡ γυναῖκα ὁποῦ ἐστέκετον εἰς
τὴν μέσην.
10 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐσηκώθη,
καὶ ὡσᾶν δὲν ἴδε κανένα, παρὲ τὴν γυναῖκα, εἶπε τοῦ· ὦ
γυναῖκα, ποῦ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ
κατήγοροί σου; κανένας δὲν σὲ
κατέκρινε;
11 Καὶ ἐκείνη εἶπεν· ὐ ᾖ κανένας, αὐθέντη· καὶ ὁ Ἰησοῦς
τοῦ εἶπεν, ὐ ᾖ ἐγὼ σὲ καταδικάζω· σύρε καὶ ἀπὸ τοῦτο καὶ ὁμοῦ σοῦ πλέον νὰ μὴν ἁμαρτάνῃς.
12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν τοῦ
ἐμίλησε καὶ εἶπεν, ἐγὼ εἶμαι τὸ
φῶς τοῦ κόσμου· ἐκεῖνος ὁποῦ
μὲ ἀκολουθᾷ, δὲν θέλει περπατήσῃ εἰς τὴν σκοτίαν, ἀλλὰ
θέλει ἔχει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.
13 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι τοῦ εἶπαν· ἐσὺ μαρτυρεῖς διὰ λόγου σου, ἡ μαρτυρία σου δὲν εἶναι
ἀληθινή.
14 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε τοῦς· κἂν ἐγὼ μαρτυρῶ
διὰ λόγου μου, ἀληθινὴ εἶναι ἡ
μαρτυρία μου· διατί ἠξεύρω
ἀπὸ ποῦ ἦλθα καὶ ποῦ πάω·
ἀμὴ ἐσεῖς δὲν ἠξεύρετε ἀπο-

πῶ ἔρχομαι καὶ πῶ ὑπάγω.

15 Ἐσεῖς κρίνετε τὼ σάρκα κρίνετε· ἐγὼ δὲν κρίνω κανένα.

16 Καὶ ἂν ἐγὼ κρίνω, ἡ κρίσις ἡ ἐδικήμου εἶναι ἀληθινὴ, διότι δὲν εἶμαι μοναχὸς, ἀλλὰ εἶμαι ἐγὼ, καὶ ὁ πατὴρ ὁπῶ μὲ ἔπεμψε.

17 Καὶ εἰς τὸν νόμον τῶν ἐδικάσας, εἶναι γεγραμμένον, ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία εἶναι ἀληθινή.

18 Εἶμαι ἐγὼ ὁπῶ μαρτυρῶ διὰ λόγου μου· καὶ μαρτυρεῖ καὶ ὁ πατὴρ ὁπῶ μὲ ἔπεμψε.

19 Ἐλεγάν τον λοιπὸν, πῶ εἶναι ὁ πατήρ σου· ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· οὐδὲ ἐμένα ἠξεύρετε, οὐδὲ τὸν πατέρα μου· ἂν ἠξεύρετε ἐμένα, ἠξεύρετε καὶ τὸν πατέρα μου.

20 Ἐπῆτε τὰ λόγια ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ γαζοφυλάκιον, διδάσκοντας εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ κανένας δὲν τὸν ἐπίασεν, ὅτι ἀκόμη δὲν ἦλθεν ἡ ὥρα του.

21 Εἶπεν πάλιν ὁ Ἰησοῦς, ἐγὼ ὑπάγω καὶ θέλετε μὲ ζητήσει· καὶ εἰς τὴν ἁμαρτίαν σας θέλετε ἀποθάνει· καὶ ἐκεῖ ὁπῶ πάγω ἐγὼ, ἐσεῖς δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἔλθετε.

22 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν ἔλεγαν μήπως καὶ θέλει σκοτώσει τὸν ἑαυτόν του· καὶ διὰ τοῦτο λέγει, ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ἐσεῖς δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἔλθετε;

23 Καὶ εἶπεν· ἐσεῖς εἶστε ἀπὸ τὸν κάτω· ἐγὼ εἶμαι ἀπὸ τὸν ἀπάνω· ἐσεῖς εἶστε ἀπὸ τὸν κόσμον τοῦτον, ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀπὸ τὸν κόσμον τοῦτον.

24 Εἶπασας λοιπὸν, ὅτι θέλετε ἀποθάνει εἰς τὰς ἁμαρτίας σας· διότι ἂν δὲν πιστεύετε, ὅτι ἐγὼ εἶμαι, θέλετε ἀποθάνει εἰς τὰς ἁμαρτίας σας.

25 Ἐλεγάν τον λοιπὸν· καὶ ποῖος εἶσαι ἐσύ; καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν, ὁποῖος εἶμαι ὁπῶ σᾶς λέγω ἀπὸ τὴν ἀρχή.

26 Πολλὰ ἔχω νὰ εἰπῶ καὶ νὰ κρίνω διὰ λόγου σας· ἀλλὰ ἐκεῖνος ὁπῶ μὲ ἔπεμψε εἶναι ἀληθινὸς· καὶ ἐγὼ ἐκεῖνα ὁπῶ ἄκουσα ἀπ' αὐτὸν, αὐτὰ λέγω εἰς τὸν κόσμον.

27 Δὲν ἐγνώρισαν ὅτι διὰ τὸν πατέρα τοῦ ἔλεγε.

28 Εἶπεν λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς· ὅταν ὑψώσετε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε θέλετε γνωρίσει, ὅτι ἐγὼ εἶμαι, καὶ ἀπὸ λόγου μου δὲν κάμνω τίποτες, ἀλλὰ καθὼς μὲ ἐδίδαξεν ὁ πατέρας μου, ἔτσι λέγω.

29 Καὶ ἐκεῖνος ὁπῶ μὲ ἔπεμψε μαζί μου εἶναι, καὶ δὲν μ' ἄφησε μοναχὸν ὁ πατέρας, ὅτι ἐγὼ κάμνω πάντοτε ἐκεῖνα ὁπῶ τοῦ ἀρέσει.

30 Λέγοντας αὐτὰ ἔτσι, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

31 Ἔλεγε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς Ἰουδαίους ὁπῶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, ἐὰν ἐσεῖς μείνετε εἰς τὸν λόγον τῶν ἐδικόμου, ἀληθινὰ μαθηταί μου εἶστε.

32 Καὶ θέλετε γνωρίσει τὴν ἀλήθειαν· καὶ ἡ ἀλήθεια θέλει σᾶς ἐλευθερώσει.

33 Ἀπεκρίθηκάν τον· ἐμεῖς εἴμεστε σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ· καὶ κανένα δὲν ἐδουλεύσαμεν ποτέ, πῶς ἐσὺ λέγεις, ὅτι θέλετε ἐλευθερωθῆ;

34 Ἀπεκρίθηκε ὁ Ἰησοῦς· βεβαίως βεβαίως σᾶς λέγω, ὅτι κάθε ἀνθρωπος ὁπῶ κάμνει τὴν

τῶν ἁμαρτίαν, ἐστὶ δοῦλος τῆς ἁμαρτίας.

35 Καὶ ὁ δοῦλος οὐ μένει εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

36 Ἐὰν οὖν ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, ὄντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε.

37 Οἶδα ὅτι σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ ἐστε, ἀλλὰ ζητεῖτε με ἀποκτεῖναι, ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς οὐ χωρεῖ εἰς ὑμᾶς.

38 Ἐγὼ ὃ ἑώρακα παρὰ τῷ πατρί μου λαλῶ· καὶ ὑμεῖς οὖν ὃ ἑωράκατε παρὰ τοῦ πατρὸς ὑμῶν ποιεῖτε.

39 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ· ὁ πατὴρ ἡμῶν Ἀβραάμ. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ ἐστε, τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραὰμ ποιεῖτε.

40 Νῦν δὲ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ἄνθρωπον ὃς τὴν ἀλήθειαν ὑμῖν λελάλημαι ἣν ἤκουσα παρὰ τοῦ Θεοῦ· τοῦτο Ἀβραὰμ οὐκ ἐποίησεν.

41 Ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν. εἶπαν οὖν αὐτῷ, ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐ γεγεννήμεθα· ἕνα πατέρα ἔχομεν τὸν Θεόν.

42 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, εἰ ὁ Θεὸς πατὴρ ὑμῶν ἦν, ἠγαπᾶτε ἂν ἐμέ· ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον καὶ ἥκω· οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐκεῖνός με ἀπέστειλεν.

43 Διὰ τί τὴν λαλιὰν τὴν ἐμὴν οὐ γινώσκετε; ὅτι οὐ δύνασθε ἀκούειν τὸν λόγον τὸν ἐμόν.

44 Ὑμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστέ, καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν. ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐκ ἑστήκει, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ. ὅταν λαλῇ τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ, ὅτι ψεύστης ἐστὶ καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

45 Ἐγὼ δὲ ὅτι ἀλήθειαν λέγω, οὐ πιστεύετέ μοι.

46 Τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας; εἰ ἀλήθειαν λέγω, διὰ τί οὐ πιστεύετέ μοι;

47 Ὁ ὢν ἐκ τοῦ Θεοῦ τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ ἀκούει· διὰ τοῦτο οὐκ ἀκούετε, ὅτι οὐκ ἐστὲ ἐκ τοῦ Θεοῦ.

48 Ἀπεκρίθησαν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπαν αὐτῷ, οὐ καλῶς λέγομεν ἡμεῖς, ὅτι Σαμαρείτης εἶ καὶ δαιμόνιον ἔχεις;

49 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς με ἀτιμάζετε.

50 Ἐγὼ δὲ οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου· ἔστιν ὁ ζητῶν καὶ κρίνων.

51 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐάν τις τὸν ἐμὸν λόγον τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα.

52 Εἶπαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· νῦν γινώσκομεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις. Ἀβραὰμ ἀπέθανε καὶ οἱ προφῆται, καὶ σὺ λέγεις, ἐάν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ οὐ μὴ γεύσῃται θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα;

53 Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ, ὃς ἀπέθανε;

νω, καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον· πόσοι κρίμασι ἐστὶ τὸν λόγον σου;

54 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· ἐὰν ἐγὼ δοξάζω τὸν λόγον μου, ἡ δόξα μου δὲν εἶναι τίποτις, ὁ πατέρας μου εἶναι ὁποὺ μὲ δοξάζει, τὸν ὁποῖον ἐσεῖς λέγετε, ὅτι εἶναι Θεός σας.

55 Καὶ δὲν τὸν ἐγνωρίζετε· ἐμὲ ἐγὼ τὸν γνωρίζω· καὶ ἂν εἴπω, πὼς δὲν τὸν γνωρίζω, θέλω εἶναι καὶ ἐγὼ μία λόγος ὡσὰν καὶ ἐσᾶς, ψεύστης· ἀλλὰ τὸν γνωρίζω, καὶ φυλάττω τὸν λόγον του.

56 Ἀβραὰμ ὁ πατέρας σας χαρὰ τὸ εἶχε νὰ ἴδῃ τὴν ἡμέρα τοῦ· καὶ ἴδε καὶ ἐχάρη.

57 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι τοῦ εἶπαν, ἀκόμη πενήντα χρονῶν δὲν εἶσαι, καὶ ἴδες τὸν Ἀβραάμ;

58 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε· βεβαιόνω βεβαιόνω σᾶς λέγω, πρὶν νὰ γένῃ ὁ Ἀβραὰμ ἐγὼ εἶμαι.

59 Ἐσύναξαν λοιπὸν πέτρες νὰ βάλουν ἀπάνω του, ἀμὴ ὁ Ἰησοῦς ἐκρύφθη, καὶ ἐβγῆκεν ἀπὸ τὸ ἱερὸν περνῶντας ἀνὰ τὸν τὸν μέσον τους· καὶ ἔτζι ἐπέρασε καὶ ἔλειψε.

Κεφ. ϛ'. 9.

ΚΑΙ περνῶντας ἴδεν ἕνα ἄνθρωπον ὁποὺ ἦτον τυφλὸς ἀφοῦ ἐγεννήθη.

2 Καὶ τὸν ἐρώτησαν οἱ μαθηταί του, καὶ εἶπαν διδάσκαλε, τί ἡμάρτησε τοῦτος ἢ οἱ γονεῖς του, νὰ γεννηθῇ τυφλός;

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, οὐ τοῦτος ἡμάρτησε, οὐ τοῦ οἱ γονεῖς του· ἀλλὰ (γεννήθη τυφλὸς) διὰ νὰ φανερωθοῦν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ εἰς αὐτόν.

4 Ἐμᾶς πρέπει νὰ κάμνομεν τὰ ἔργα ἐκείνου ὁποὺ μὲ ἔπεμψεν, ὅσον ἐκεῖ εἶναι ἡμέρα· ἔρχεται νύκτα ὁπόταν οὐ δύναται κανένας νὰ ἐργάζεται.

5 Ὅταν εἶμαι εἰς τὸν κόσμον, εἶμαι φῶς τοῦ κόσμου.

6 Ἐτοῦτα εἶπε καὶ ἔπτυσε χαμαί, καὶ ἔκαμε πηλὸν ἀπὸ τὸ πτύσιμον καὶ ἔχρισε τὸν πηλὸν εἰς τὰ μάτια τοῦ τυφλοῦ.

7 Καὶ εἶπεν τοῦ· ὕπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωὰμ· τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἴπῃ, ἀπεσταλμένος· ἔπαγε λοιπὸν καὶ ἐνίφθη, καὶ ἐγύρισε βλέποντας.

8 Οἱ γειτόνοι λοιπὸν καὶ ἐκεῖνοι ὁποὺ τὸν ἔβλεπαν ἀφοῦ ἦτον τυφλὸς, ἔλεγαν, δὲν εἶναι οὗτος ὁποὺ ἐκάθετον καὶ ἐζήτα;

9 Ἄλλοι ἔλεγαν, ὅτι οὗτος εἶναι· ἄλλοι ἔλεγαν, τοῦ ὁμοιάζει· καὶ ἐκεῖνος ἔλεγεν, ὅλα ἐγώ εἶμαι.

10 Ἐλεγάντων, καὶ πὼς λοιπὸν ἀνοίξαν τὰ μάτια σου;

11 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν, ἕνας ἄνθρωπος ὁποὺ τὸν λέγουν Ἰησοῦν, ἔκαμε πηλὸν, καὶ ἔχρισεν ἀπάνω εἰς τὰ μάτια μου, καὶ εἶπεν μου, σύρε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωὰμ. καὶ νίφου, καὶ ἔπαγα, καὶ ἐνίφθηκα καὶ ἔβλεψα.

12 Εἶπαν τοῦ· καὶ πῦ εἶναι ἐκεῖνος; λέγει τους, δὲν ἠξεύρω.

13 Καὶ ἔφεραν εἰς τὸν φαρισαῖον ἐκεῖνον ὁποὺ ἦτον ἄνθρωπον τυφλός.

14 Καὶ ὅπου ἔκαμε ὁ Ἰησοῦς τὸν πηλὸν, καὶ ἄνοιξε τὰ μάτια του, ἦτον σάββατον.

15 Πάλιν λοιπὸν τὸν ἐρωτοῦσαν καὶ οἱ φαρισαῖοι, πὼς ἀνέβλεψε· καὶ ἐκεῖνος τοῦ εἶπε· πηλὸν ἐβάλαν ἀπάνω εἰς τὰ μάτια μου, καὶ ἐνίφθηκα καὶ βλέπω.

16 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τοῦ φα-

59 πηγαίνοντας

εἰσαῖμε ἔλεγαν, οὗτος ὁ ἄν-
θρωπος δὲν ἦ παρὰ Θεοῦ,
διατὶ δὲν φυλάγει τὸ σάββατον· ἄλλοι ἔλεγαν, πῶς δύνη-
ται ἀνθρωπος ἁμαρτωλὸς νὰ κάμῃ τόσας λογῆς σημεῖα;
καὶ ἦταν διχογνωσία ἀνάμεσά τους.

17 Λέγουσι πάλιν τοῦ τυφλοῦ, ἐπὰ τὶ λέγεις διατ' αὐτὸν; ὁ ὁ-
τοῦ ἀνοιξε τὰ μάτια σου; καὶ ἐκεῖνος εἶπεν. ὅτι προφήτης ἦ.

18 Δὲν πίστευσαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι δι' αὐτόν, ὅτι ἦτον τυφλὸς καὶ ἔβλεπε. ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς ἐκείνου ὅστις ἀνέβλεψε.

19 Καὶ ἐρώτησαν λέγοντες καὶ εἶπαν. οὗτος ἦ ὁ υἱός σας, ὅπου λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; πῶς λοιπὸν τώρα βλέπει;

20 Οἱ γονεῖς του δὲ ἀπεκρίθηκαν, καὶ εἶπαν· ἐξεύρομεν ὅτι οὗτος ἦ ὁ υἱός μας, καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη.

21 Ἀμὴ πῶς τώρα πῶς βλέπει δὲν ἐξεύρομεν· ἢ τὶς ἄνοιξε τὰ μάτια του ἡμεῖς δὲν ἐξεύρομεν· αὐτὸς ἔχει ἡλικίαν. αὐτὸν ἐρώτησατε· αὐτὸς διὰ λόγου θέλει σᾶς εἰπεῖ.

22 Ἐτοῦτα εἶπαν οἱ γονεῖς του, διατὶ ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους· διατὶ καὶ φοβερίτερα ἐσυμφώνησαν οἱ Ἰουδαῖοι, ὅτι ὅποιος ὁμολογήσῃ αὐτὸν πρὸς ἦ Χριστὸς, νὰ ἦ διώχνεται ἀπὸ τὸ συναγώγι.

23 Διὰ τοῦτο εἶπαν οἱ γονεῖς του, ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε.

24 Ἐφώνησαν λοιπὸν δεύτερον τὸν ἄνθρωπον, ὁποῦ ἦτον τυφλὸς, καὶ εἶπαν· δόξασε τὸν Θεὸν· ἡμεῖς ἐξεύρομεν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦ ἁμαρτωλός.

25 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν, ἂν ἦ ἁμαρτωλὸς, δὲν ἐξεύρω· ἕνα μόνον ἐξεύρω, ὅτι ἐνῶ ἦμουν τυφλὸς, τώρα βλέπω.

26 Καὶ πάλιν εἶπαν του, τὶ σοῦ ἔκαμε; πῶς ἄνοιξε τὰ μάτια σου;

27 Τοὺς ἀπεκρίθη· ἐρώτησα σᾶς τὸ εἶπα, καὶ δὲν ἀκούσατε· τὶ πάλιν θέλετε νὰ ἀκούσετε; μήπως θέλετε καὶ σεῖς νὰ γένητε μαθηταί του.

28 Ἐφοβέντον λοιπὸν καὶ εἶπαν, ἐσὺ εἶσαι μαθητὴς ἐκείνου, ἀμὴ ἡμεῖς εἴμαστε μαθηταὶ τοῦ Μωϋσέως.

29 Ἡμεῖς ἐξεύρομεν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐσυνόμιλε μὲ τὸν Μωϋσῆν, ἀμὴ οὗτος, δὲν τὸν ἐξεύρομεν πόθεν ἦ.

30 Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπε· τοῦτο ἦ τὸ θαυμαστὸν, ὅτι ἐσεῖς δὲν ἐξεύρετε πόθεν εἶναι, καὶ ἄνοιξε τὰ μάτια μου.

31 Ὅμως ἐξεύρομεν ὅτι ἁμαρτωλοὺς ὁ Θεὸς δὲν ἀκούει· ἀλλὰ ἂν εἶναι κανένας ὁποῦ σέβεται τὸν Θεὸν, καὶ κάμνει τὸ θέλημάτου ἐκείνου ἀκούει.

32 Ἀπὸ τοῦ αἰῶνος τοῦ κόσμου δὲν ἀκούθηκεν, ὅτι κανένας νὰ ἄνοιξε μάτια κανενοῦ, ὁποῦ νὰ ἐγεννήθηκε τυφλός.

33 Ἂν δὲν ἦτον οὗτος ἀπὸ τὸν Θεὸν, δὲν ἠμπόρει νὰ κάμνῃ τίποτε.

34 Ἀπεκρίθηκαν καὶ εἶπαν· ἐσὺ ὅλος διόλου ἐγεννήθης εἰς τὴν ἁμαρτίας, καὶ ἐσὺ μᾶς διδάσκεις; καὶ τὸν μᾶς ἐβγάλαν ἔξω.

35 Ἤκουσε ὁ Ἰησοῦς, ὅτι τὸν ἐβγάλαν ἔξω· καὶ ἀφοῦ τὸν εὗρε· πιστεύεις ἐσὺ εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ;

36 Ἐκεῖ

36 Ἐκεῖνος ἀποκρίθη καὶ εἶπεν, καὶ ποῖος εἶναι, αὐθέντη, νὰ πιστεύσω εἰς αὐτόν;

37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν· καὶ τὸν εἶδες, καὶ ἐκεῖνος εἶναι ὁποῦ συντυχαίνει μετσένα.

38 Καὶ ἐκεῖνος εἶπε· πιστεύω, αὐθέντη, καὶ τὸν ἐπροσκύνησε.

39 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἐγὼ εἰς κρίσιν ἦλθα εἰς τοῦτον τὸν κόσμον, διὰ νὰ ἰδοῦν ἐκεῖνοι ὁποῦ δὲν βλέπουν· καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ βλέπουν νὰ γένουν τυφλοί.

40 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἦταν μαζί αὐτοῦ ἀπὸ τοὺς φαρισαίους, τὰ ἄκουσαν αὐτὰ τὰ λόγια, καὶ εἶπαν τοῦ, μῶν καὶ ἐμεῖς τυφλοὶ εἴμεστε;

41 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν, ἂν ἦστε τυφλοί, δὲν εἴχατε ἁμαρτίαν· ἀμὴ τώρα λέγετε ὅτι βλέπομεν· ἡ ἁμαρτία σας λοιπὸν μένει.

Κεφ. ι'. 10.

ΒΕβαια βεβαια σᾶς λέγω, ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν ἐμπαίνει ἀπὸ τὴν πόρταν εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνει ἀπ' ἀλλοῦ, ἐκεῖνος εἶναι κλέπης καὶ λῃστής.

2 Ἀμὴ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐμπαίνει ἀπὸ τὴν πόρταν, ἐκεῖνος εἶναι βοσκὸς τῶν προβάτων.

3 Ἐτσιὰνὸ ὁ πορτάρης τοῦ ἀνοίγει· καὶ τὰ πρόβατα ἀκούουν τὴν φωνήν· καὶ τὰ ἴδια πρόβατα κρέζει κ' τὰ ὀνομάτα· καὶ τὰ βγάνει ἔξω.

4 Καὶ ὅταν βγάλει ἔξω τὰ ἴδια πρόβατα, περπατεῖ ὀμπροστά τους· καὶ τὰ πρόβατα τοῦ ἀκολουθοῦν, ὅτι ἐξέρουν τὴν φωνήν του.

5 Ἀμὴ τοῦ ξένου δὲν θέλουν τοῦ ἀκολουθήσῃ, ἀλλὰ θέλουν φύγει ἀπ' αὐτόν, ὁποῦ δὲν γνωρίζουν τὴν ξένην τὴν φωνήν.

6 Ἐτσιὰ τὴν παραβολὴν τοῦ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴ ἐκεῖνοι δὲν ἐγνώρισαν, τί ἦταν ἐκεῖνα ὁποῦ τοῦ ἐλάλει.

7 Εἶπαν πάλιν ὁ Ἰησοῦς· βεβαια βεβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἡ πόρτα τῶν προβάτων.

8 Ὅλοι ὅσοι ἦλθαν πρωτίτερα ἀπὸ μένα, εἶναι κλέπται καὶ λῃστάδες, ἀλλὰ τὰ πρόβατα δὲν τοῦ ἄκουσαν.

9 Ἐγὼ εἶμαι ἡ πόρτα· ἐὰν ἔμπῃ τινὰς διὰ μέσου τοῦ λόγου μου θέλει σωθῆ· καὶ θέλῃ ἔμπῃ καὶ θέλει βγῆ· καὶ θέλει εὑρεῖ βοσκήν.

10 Ὁ κλέπης δὲν ἔρχεται, παρὰ διὰ νὰ κλέψῃ, καὶ νὰ σφάξῃ, καὶ νὰ χαλάσῃ· ἐγὼ ἦλθα διὰ νὰ ἔχουν ζωήν, καὶ νὰ ἔχουν καὶ περισσεύματα.

11 Ἐγὼ εἶμαι ὁ ποιμένας ὁ καλός· ὁ ποιμένας ὁ καλὸς βάνει τὴν ζωήν του διὰ τὰ πρόβατα.

12 Ἀμὴ ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι χειρωνάκτης, καὶ δὲν εἶναι ποιμένας, τοῦ ὁποίου δὲν εἶναι τὰ πρόβατα ἴδικά του, ὅταν βλέπῃ τὸν λύκον ὁποῦ ἔρχεται, ἀφήνει τὰ πρόβατα καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἁρπάζει καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα.

13 Καὶ ὁ χειρωνάκτης φεύγει, ὅτι εἶναι χειρωνάκτης, καὶ δὲν τοῦ μέλει διὰ τὰ πρόβατα.

14 Ἐγὼ εἶμαι ὁ ποιμένας ὁ καλός, καὶ γνωρίζω τὰ ἴδικά μου καὶ γνωρίζομαι ἀπὸ τὰ ἴδικά μου.

15 Καθὼς μὲ γνωρίζει ὁ πατήρ, γνωρίζω καὶ ἐγὼ τὸν πατέρα· καὶ βάνω τὴν ψυχήν μου διὰ τὰ πρόβατα.

16 Ἔχω

16 Ἔχω καὶ ἄλλα πρόβατα τὰ οὐκ ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κἀκεῖνα δεῖ με ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσιν· καὶ γενήσονται μία ποίμνη, εἷς ποιμήν.

17 Διὰ τοῦτο ὁ πατήρ με ἀγαπᾷ, ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχήν μου, ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν.

18 Οὐδείς αἴρει αὐτὴν ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλ' ἐγὼ τίθημι αὐτὴν ἀπ' ἐμαυτοῦ. ἐξουσίαν ἔχω θεῖναι αὐτήν, καὶ ἐξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν. ταύτην τὴν παραγγελίαν ἔλαβον παρὰ τοῦ πατρός μου.

19 Σχίσμα οὖν πάλιν ἐγένετο ἐν τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τοὺς λόγους τούτους.

20 Καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἔλεγον, Δαιμόνιον ἔχει καὶ μαίνεται· τί αὐτοῦ ἀκούετε;

21 Ἄλλοι ἔλεγον, Οὗτοι οἱ λόγοι οὐκ εἰσὶ δαιμονιζομένου· μὴ δαιμόνιον δύναται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοῖξαι;

22 Καὶ τότε ἐγένετο τὰ ἐγκαίνια ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις· χειμὼν ἦν,

23 καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ, ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος.

24 Ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἔλεγον αὐτῷ· ἕως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρεις; εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, εἰπὲ ἡμῖν παρρησίᾳ.

25 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε· τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρός μου, ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ·

26 ἀλλὰ οὐ πιστεύετε, ὅτι οὐκ ἐστε ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν, καθὼς εἶπον ὑμῖν.

27 Τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούει· κἀγὼ γινώσκω αὐτά, καὶ ἀκολουθοῦσί μοι·

28 καὶ ἐγὼ δίδωμι αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον, καὶ οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ οὐδεὶς ἁρπάσει αὐτὰ ἐκ τῆς χειρός μου.

29 Ὁ πατήρ μου ὅς δέδωκέν μοι, μείζων πάντων ἐστί· καὶ οὐδεὶς δύναται ἁρπάσαι ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρός μου.

30 Ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἕν ἐσμεν.

31 Ἐβάστασαν πάλιν λίθους οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν.

32 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Πολλὰ καλὰ ἔργα ἔδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρός μου· διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργον λιθάζετέ με;

33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε, ἀλλὰ περὶ βλασφημίας· ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὢν, ποιεῖς σεαυτὸν θεόν.

34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· οὐκ γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπα, Θεοί ἐστε;

35 Εἰ ἐκείνους εἶπε θεοὺς, οἷς πρὸς οὓς ἐγένετο ὁ λόγος τοῦ θεοῦ, καὶ οὐ δύναται λυθῆναι ἡ γραφή·

36 ὃν ἡγίασε ὁ πατὴρ καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον, ὑμεῖς λέγετε, ὅτι βλασφημεῖς, διότι εἶπον, Υἱὸς τοῦ θεοῦ εἰμι;

37 Εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ πατρός μου, μὴ πιστεύετε·

38 Εἰ δὲ

38 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, κἀκεῖνος ποιήσει· καὶ μείζονα τούτων ποιήσει, ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα πορεύομαι.

39 Καὶ ὅ τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω, ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ.

40 Ἐὰν αἰτήσητέ τι ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω.

41 Ἐὰν ἀγαπᾶτε με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε.

42 Καὶ ἐγὼ παρακαλέσω τὸν πατέρα, καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένῃ μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα.

43 Τὸν πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ οὐ δύναται ὁ κόσμος λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ οὐδὲ γινώσκει αὐτό· ὑμεῖς γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται.

44 Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς.

45 Ἔτι μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ· ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτε με· ὅτι ἐγὼ ζῶ καὶ ὑμεῖς ζήσετε.

46 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί μου καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν.

47 Ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρός μου, καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν.

48 Λέγει αὐτῷ Ἰούδας, οὐχὶ ὁ Ἰσκαριώτης· Κύριε, τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ;

49 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐὰν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει· καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν.

50 Ὁ μὴ ἀγαπῶν με τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμὸς, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με πατρός.

51 Ταῦτα λελάλημαι ὑμῖν παρ' ἐμοὶ μένων.

52 Ὁ δὲ παράκλητος, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὃ πέμψει ὁ πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα, καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν ἐγώ.

53 Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία, μηδὲ δειλιάτω.

54 Ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Εἰ ἠγαπᾶτε με, ἐχάρητε ἂν ὅτι πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα· ὅτι ὁ πατήρ μου μείζων μου ἐστί.

55 Καὶ νῦν εἰρηκα ὑμῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι, ἵνα ὅταν γένηται πιστεύσητε.

56 Οὐκέτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου τούτου ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν.

57 Ἀλλ' ἵνα γνῷ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατὴρ οὕτω ποιῶ. Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν ἐνθένδε.

Κεφ. ιδ. ιε.

58 Ἐγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστι.

59 Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἴρει αὐτό· καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον καθαίρει αὐτὸ, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ.

60 Ἤδη ὑμεῖς καθαροί ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάλημαι ὑμῖν.

61 Μείνατε ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν ὑμῖν. Καθὼς οὐ δύναται τὸ κλῆμα καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μένῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτω οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μένητε.

62 Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα· ὁ μένων ἐν ἐμοὶ καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν· ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν.

63 Ἐὰν μή τις μένῃ ἐν ἐμοὶ, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη· καὶ συνάγουσιν αὐτὰ καὶ εἰς πῦρ βάλλουσιν, καὶ καίεται.

64 Ἐὰν μένητε ἐν ἐμοὶ, καὶ τὰ ῥήματά μου ἐὰν μείνῃ ἐν ὑμῖν, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσασθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν.

65 Ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε, καὶ γένησθε ἐμοὶ μαθηταί.

66 Καθὼς ἠγάπησέ με ὁ πατὴρ, κἀγὼ ἠγάπησα ὑμᾶς· μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ.

67 Ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου· καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολὰς τοῦ πατρός μου τετήρηκα, καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ.

68 Ταῦτα λελάλημαι ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν ᾖ, καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ.

69 Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμὴ, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς.

70 Μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδείς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ.

71 Ὑμεῖς φίλοι μου ἐστέ, ἐὰν ποιῆτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν.

72 Οὐκέτι λέγω ὑμᾶς δούλους, ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶδεν τί ποιεῖ κύριος αὐτοῦ· ἀλλὰ εἰρηκα ὑμᾶς φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρός μου ἐγνώρισα ὑμῖν.

73 Οὐ γὰρ ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς, ἀλλὰ ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς καὶ ἔθηκα ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς ὑπάγετε καὶ καρπὸν φέρητε, καὶ καρπὸς ὑμῶν μένῃ· ἵνα ὅ τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δῷ ὑμῖν.

74 Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

75 Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον μεμίσηκεν ἢ ὑμᾶς.

76 Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ οὐκ ἐστὲ ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλὰ ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος.

77 Μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν.

78 Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν εἰς ὑμᾶς διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἴδασι τὸν πέμψαντά με πατέρα.

79 Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν.

80 Ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ.

81 Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίουν ἃ οὐδείς ἄλλος ἐποίησεν ἐν αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἑωράκασι καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου.

82 Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν· Ὅτι ἐμισήσαν με δωρεάν.

83 Ὅταν ἔλθῃ ὁ παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸν παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορευόμενον, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ.

84 Καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε.

Κεφ. ιε. ιζ.

85 Ταῦτα λελάλημαι ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε.

86 Ἀποσυνάγωγοι ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλὰ ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ θεῷ.

87 Καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα οὐδὲ ἐμέ.

88 Ἀλλὰ ταῦτα λελάλημαι ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα αὐτῶν, μνημονεύητε αὐτῶν ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. Ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μετ' ὑμῶν ἤμην.

89 Νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με πατέρα, καὶ οὐδείς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με· Ποῦ ὑπάγεις;

90 Ἀλλὰ ὅτι ταῦτα λελάλημαι ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν τὴν καρδίαν ὑμῶν.

91 Ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν· Συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω, ὁ παράκλητος οὐ μὴ ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς.

92 Καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως.

93 Περὶ ἁμαρτίας μὲν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· περὶ δικαιοσύνης δὲ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου πορεύομαι καὶ οὐκέτι θεωρεῖτε με· περὶ κρίσεως δὲ, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται.

94 Ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι.

95 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς πρὸς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

96 Ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει· ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

97 Πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμά ἐστι· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λαμβάνει καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

98 Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτε με· καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με, ὅτι ἐγὼ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα.

99 Τοῦτο οὖν τί ἐστιν ὃ λέγει ἡμῖν· Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτε με· καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με, καὶ ὅτι ἐγὼ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα;

100 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς λυπηθήσεσθε, ἀλλὰ ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται.

101 Ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ, λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον.

102 Καὶ ὑμεῖς οὖν νῦν μὲν λύπην ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ οὐδείς αἴρει τὴν χαρὰν ὑμῶν ἀφ' ὑμῶν.

103 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ οὐκ ἐρωτήσετε με οὐδέν. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅ τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν.

104 Ἕως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε καὶ λήψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη.

105 Ταῦτα λελάλημαι ὑμῖν ἐν παροιμίαις· ἔρχεται ὥρα ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς ἀναγγελῶ ὑμῖν.

106 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ αἰτήσετε ἐν τῷ ὀνόματί μου· καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν.

107 Αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐξῆλθον.

108 Ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα.

109 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί· Ἰδοὺ νῦν παρρησίᾳ λαλεῖς καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις.

110 Νῦν οἴδαμεν ὅτι οἶδας πάντα καὶ οὐ χρείαν ἔχεις ἵνα τις σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθες.

111 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἄρτι πιστεύετε;

112 Ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐλήλυθεν ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστι.

113 Ταῦτα λελάλημαι ὑμῖν, ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε· ἐν τῷ κόσμῳ θλῖψιν ἔχετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον.

Κεφ. ιζ. ιη.

114 Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εἶπεν· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν υἱὸν, ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δοξάσῃ σε.

115 Καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκὸς, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον.

116 Αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν θεὸν, καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν.

117 Ἐγώ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς· τὸ ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω.

118 Καὶ νῦν δόξασόν με σὺ, πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἣν εἶχον πρὸς σὲ πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί.

119 Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς ἔδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου· σοὶ ἦσαν, καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς ἔδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετήρηκαν.

120 Νῦν ἔγνωσαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ εἰσί·

121 Ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ πεπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας.

122 Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοί εἰσι.

123 Καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σά ἐστι, καὶ τὰ σὰ ἐμά ἐστι· καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς.

124 Καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ, καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι.

125 Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου οὓς δέδωκάς μοι, ἵνα ὦσι ἕν καθὼς ἡμεῖς.

126 Ὅτε ἦμην μετ' αὐτῶν ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου οὓς δέδωκάς μοι· καὶ ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο, εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ.

127 Νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι· καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν ἑαυτοῖς.

128 Ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου· καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτοὺς, ὅτι οὐκ εἰσὶ ἐκ τοῦ κόσμου, καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου.

129 Οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλὰ ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ.

130 Ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσὶ, καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου.

131 Ἁγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά ἐστι.

132 Καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, κἀγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον.

133 Καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἁγιάζω ἐμαυτὸν, ἵνα ὦσι καὶ αὐτοὶ ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ.

134 Οὐ περὶ τούτων δὲ μόνον ἐρωτῶ, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ.

135 Ἵνα πάντες ὦσιν ἕν· καθὼς σὺ πάτερ ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν σοὶ, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ὦσιν· ἵνα πιστεύῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας.

136 Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ὦσι ἕν καθὼς ἡμεῖς ἕν ἐσμεν.

137 Ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ ἐν ἐμοὶ, ἵνα ὦσι τετελειωμένοι εἰς ἕν· καὶ γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας, καὶ ἠγάπησας αὐτοὺς καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας.

138 Πάτερ, ὃ δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, κἀκεῖνοι ὦσι μετ' ἐμοῦ· ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν δέδωκάς μοι, ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου.

139 Πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω· ἐγὼ δὲ σε ἔγνων, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας.

140 Καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου, καὶ γνωρίσω· ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς με ἐν αὐτοῖς ᾖ, κἀγὼ ἐν αὐτοῖς.

Κεφ. ιη. ιθ.

141 Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐξῆλθε σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τοῦ Κεδρὼν, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθε αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

142 Ἤδει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν τὸν τόπον, ὅτι πολλάκις συνήχθη Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐκεῖ.

143 Ὁ οὖν Ἰούδας λαβὼν τὴν σπεῖραν καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας, ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὅπλων.

144 Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτὸν, ἐξῆλθε καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα ζητεῖτε;

145 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι. Εἱστήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν μετ' αὐτῶν.

146 Ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς· Ἐγώ εἰμι, ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἔπεσαν χαμαί.

147 Πάλιν οὖν ἐπηρώτησεν αὐτοὺς· Τίνα ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον.

148 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Εἰπὼν ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι· εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἀφετε τούτους ὑπάγειν.

149 Ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν· Ὧν δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπολέσω ἐξ αὐτῶν οὐδένα.

150 Ἰδὼν δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τὸ ἐσόμενον, εἶπον αὐτῷ· Κύριε, εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρῃ;

151 Καὶ ἐπάταξεν εἷς τις τοῦ ἀρχιερέως τὸν δοῦλον, καὶ ἀφεῖλε τὸ ὠτάριον αὐτοῦ τὸ δεξιόν. Ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ Μαλχος.

152 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐᾶτε ἕως τούτου. Καὶ ἁψάμενος τοῦ ὠταρίου ἐθεράπευσεν αὐτόν.

153 Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς παρεστῶτας· Ἀπόθεσον τὴν μάχαιραν σου εἰς τὴν θήκην· ὁ ἐμὸς ἐστιν ὁ ἐμὸς ἐστιν ὁ ἐμὸς ἐστιν

τὰ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἕως δεκαπέντε στάδια.

19 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τῶν Ἰουδαίων ἐπῆλθον εἰς τὴν Μάρθαν καὶ Μαρίαν, ἵνα τὴν παραμυθήσωνται περὶ τῶν ἀδελφῶν.

20 Ἡ Μάρθα οὖν ὡς ἤκουσεν ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, ὑπήντησεν αὐτῷ· Μαρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθέζετο.

21 Εἶπε δὲ ἡ Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν ἀπεθανε ὁ ἀδελφός μου.

22 Ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσῃς τὸν Θεὸν, δώσει σοι ὁ Θεός.

23 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου.

24 Λέγει αὐτῷ ἡ Μάρθα· οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

25 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται·

26 καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα· πιστεύεις τοῦτο;

27 Λέγει αὐτῷ ἡ Μάρθα· ναὶ κύριε· ἐγὼ πεπίστευκα, ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος.

28 Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἀπῆλθε, καὶ ἐφώνησε τὴν Μαρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς κρυφῇ, καὶ εἶπε· διδάσκαλος παρεγένετο καὶ φωνεῖ σε.

29 Ἐκείνη ὡς ἤκουσε, ἐγείρεται ταχέως καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτόν.

30 Οὐ γὰρ ἐληλύθει ἔτι εἰς τὴν κώμην, ἀλλ' ἦν ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἀπήντησεν αὐτῷ ἡ Μάρθα.

31 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθούμενοι αὐτὴν, ἰδόντες τὴν Μαρίαν ὅτι ἐγήγερται ταχέως καὶ ἐξῆλθε, ἠκολούθησαν αὐτῇ, λέγοντες ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ.

32 Ἡ οὖν Μαρία ὡς ἦλθε ὅπου ἦν ὁ Ἰησοῦς, ἰδοῦσα αὐτὸν ἔπεσε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ, λέγουσα αὐτῷ· κύριε, εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν ἀπεθανε ὁ ἀδελφός μου.

33 Ὁ οὖν Ἰησοῦς ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίουσαν καὶ τοὺς συνεληλυθότας αὐτῇ Ἰουδαίους κλαίοντας, ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι καὶ ἐταράχθη ἑαυτὸν,

34 καὶ εἶπε· ποῦ τεθείκατε αὐτόν; λέγουσιν αὐτῷ· κύριε, ἔρχου καὶ ἴδε.

35 Καὶ ἐδάκρυσε ὁ Ἰησοῦς.

36 Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτόν.

37 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· οὐκ ἐδύνατο ὁ ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ ποιῆσαι καὶ τοῦτον μὴ ἀποθανεῖν;

38 Ἰησοῦς οὖν πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν ἑαυτῷ ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον· ἦν δὲ σπήλαιον, καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ.

39 Λέγει ὁ Ἰησοῦς· ἄρατε τὸν λίθον. Λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τοῦ τεθνηκότος Μάρθα· κύριε, ἤδη ὄζει, τεταρταῖος γὰρ ἐστι.

40 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς, ὄψῃ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ;

41 Ἐ-

41 Ἐσύκωσθω λοιπὸν τὼ πίτερον ἀπὸ ἐκεῖ ὅπῦ ἐκείτειν ὁ ἀποθαμμῆς. καὶ ὁ Ἰησῦς ἐσύκωσε τὰ μάτιάτε ἀπάνω καὶ εἶπε, πάτερ δοξαζιῦσε ὅτι μὲ ἄκουσες.

42 Καὶ ἐγὼ ἤξθερα ὅτι πάντοτε μὲ ἀκούεις, ἀλλὰ διὰ τὸ λαὸν ὅπῦ εἶκε τρυγύριγύρα, διὰ νὰ πιστεύσουν ὅτι ἐσὺ μὲ ἔστειλες.

43 Καὶ ἀφοῦ εἶπεν ἔτσι, μὲ μεγάλω φωνὴν ἔφωξε. Λάζαρε, ἔβγα ἔξω.

44 Καὶ βγῆκεν ὁ ἀποθαμμῆς, δεμένα τὰ ποδάριάτε καὶ τὰ χέριάτε μὲ φασκίες· καὶ τὸ πρόσωπόνε μὲ μανοῦτζα δεμένον. λέγει ἐς ὁ Ἰησῦς, λύσετέτεν καὶ ἀφίτεν νὰ ὑπάγῃ.

45 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοῦ Ἰουδαίους ὅπῦ ἦλθαν εἰς τὴν Μαρίαν, καὶ ἴδαν ἐκεῖνα ὅπῦ ἔκαμεν ὁ Ἰησῦς, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

46 Ἀμὴ κάποιοι ἀπ' αὐτοῦ ἐπῆγαν εἰς τοῦ φαρισαίους, καὶ εἶπαν ἐς ἐκεῖνα ὅπῦ ἔκαμεν ὁ Ἰησῦς.

47 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς λοιπὸν καὶ οἱ φαρισαῖοι ἔκαμαν συνοδόν, καὶ ἔλεγαν, τί νὰ κάμωμεν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐπῆτο κάμνει πολλὰ σημεῖα.

48 Ἂν τὸν ἀφήσωμεν ἔτζι, ὅλοι θέλουν πιστεύσει εἰς αὐτόν, καὶ θέλουν ἔλθει οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ θέλουν χαλάσει καὶ τὸ τόπον καὶ τὸ ἔθνος μας.

49 Καὶ κάποιος, ἕνας ἀπ' αὐτοῦ, Καϊάφας, ὁ ὁποῖος ἦτον ἀρχιερεὺς τοῦ χρόνου ἐκείνου, τοῦ εἶπεν, ἐσεῖς δὲν ἐξεύρετε τίποτες.

50 Οὐδὲ βαλεῖτε εἰς τὸν νοῦν σας, ὅτι καλήτερόν μας εἶναι νὰ ἀποθάνῃ ἕνας ἄνθρωπος ἀντὶς τὸν λαόν, καὶ νὰ μὴν χαλασθῇ ὅλον τὸ ἔθνος.

51 Καὶ τοῦτο δὲν τὸ εἶπεν ἀπὸ λόγόν του, ἀλλὰ μὲ τὸ νὰ εἶναι ἀρχιερεὺς τοῦ χρόνου ἐκείνου, ἐπροφήτευσεν, ὅτι ἔμελλεν ὁ Ἰησῦς νὰ ἀποθάνῃ διὰ τὸ ἔθνος.

52 Καὶ ὄχι μόνον διὰ τὸ ἔθνος, ἀλλὰ διὰ νὰ μαζώξῃ εἰς ἕνα τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ τὰ διασκορπισμένα.

53 Ἀπ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν λοιπὸν ἐσυμβουλεύθηκαν νὰ τὸν χαλάσουν.

54 Ὁ Ἰησῦς λοιπὸν πλέον παρρησίαν δὲν ἐπεριπάτει εἰς τοὺς Ἰουδαίους, ἀλλὰ ἐπῆγεν ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὴν χώραν ὅπῦ εἶναι κοντὰ εἰς τὴν ἔρημον εἰς πόλιν ὅπῦ λέγεται Ἐφραίμ, καὶ ἐκεῖ διέτριβε μὲ τοὺς μαθητάδιεστου.

55 Καὶ ἦτον σημαντὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβηκαν πολλοὶ ἀπὸ τὴν χώραν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα πρωΐτερα ἀπὸ τὸ πάσχα, διὰ νὰ καθαρίσουν τοὺς λόγους.

56 Καὶ ἐζητοῦσαν τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔλεγαν ἕνας μὲ τὸν ἄλλον, ἐκεῖ ὅπου ἐστέκουσταν εἰς τὸ ἱερὸν τί σᾶς φαίνεται; ὅτι τάχα νὰ μὴν ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν;

57 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔδωκαν παραγγελίαν, ἀν ἴσως καὶ γνωρίσῃ κανένας τοῦ εἶναι, νὰ τοὺς τὸ εἴπῃ.

Κεφ. ιβ'. 12.

Ὁ Ἰησῦς λοιπὸν ἐξημέρωσε πρωΐτερα ἀπὸ τὸ πάσχα ἦλθεν εἰς τὴν Βηθανίαν, ἐκεῖ ὅπου ἦτον ὁ Λάζαρος ὅπῦ ἀπέ-

αὐθὶς θαλόγιαν

43 ἐφώναξεν ἢ ἐλάλησε

47 ἀφήσωμεν ἢ ἄφῃ

14 ἄρον.

5 Λάζαρος.

ἀνέδωκεν, ἵ ὁποῖον ἀνάκεισον ἐκ νεκρῶν.

2 Ἐκαμάντε λοιπὸν δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα ὑπηρέτει, καὶ ὁ Λάζαρος ἦτον ἕνας ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ ἐκάθηνται εἰς τὸν τράπεζαν μαζὶ μὲ τὸν Ἰησοῦν.

3 Ἡ Μάρθα λοιπὸν ἐπῆρε μίαν λίτραν μύρον νάρδου ὑγρὸν πολυτίμητον, καὶ ἄλειψε τὰ ποδάρια τοῦ Ἰησοῦ, καὶ μὲ τὰ μαλλιάτης τὰ ἐσφύγγισε· καὶ τὸ σπίτι ἐγέμισεν ἀπὸ τὸν μυρωδιὰν τοῦ μύρου.

4 Λέγει λοιπὸν ἕνας ἀπὸ τοὺς μαθητάδες του· Ἰούδας ὁ υἱὸς τοῦ Σιμωνος ὁ Ἰσκαριώτης, ὁποῦ ἔμελλε νὰ τὸν παραδώσῃ.

5 Διατὶ δὲν ἐπωλήθη οὗτος τὸ μύρον τριακόσια δηνάρια, νὰ δοθῇ εἰς τοὺς πτωχοὺς;

6 Καὶ τοῦτο τὸ εἶπεν, ὄχι πὼς τὸν ἔμελλε διὰ τοὺς πτωχοὺς, ἀλλὰ διατὶ ἦτον κλέπτης, καὶ ἐβάστα τὸ πεγκὶ, καὶ ἐπαίρνετε ἐκεῖνα ὁποῦ ἐβάνασι.

7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, ἄφεστον· (ὅτι) τὸ ἐφύλαξεν εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου.

8 Διατὶ τοὺς πτωχοὺς τοὺς ἔχετε πάντοτε μαζί σας, ἀμὴ ἐμένα πάντοτε δὲν με ἔχετε.

9 Καὶ πολὺς ὄχλος τῶν Ἰουδαίων ἔμαθαν ὅτι ἐκεῖ εἶν, καὶ ἦλθαν ὄχι μονάχα διὰ τὸν Ἰησοῦν, ἀμὰ διὰ νὰ ἰδοῦσι καὶ τὸν Λάζαρον τὸν ὁποῖον ἀνάστησεν ἐκ νεκρῶν.

10 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐσυμβουλεύθηκαν νὰ σκοτώσουν καὶ τὸν Λάζαρον.

11 Διατὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους διὰ τὸν Λάζαρον παρακινήθηκαν ἐπῆγαν καὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸν Ἰησοῦν.

12 Τὴν ἄλλην ἡμέραν ὁ πολὺς ὄχλος ὁποῦ ἐπῆγεν εἰς τὴν ἑορτὴν ἀκούσαν, ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα,

13 Ἐπῆραν τὰ βαΐα τῶν φοινίκων, καὶ ἐβγῆκαν νὰ τὸν ἀπαντήσουν, καὶ ἔκραζαν, Ὡσαννὰ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εὗρεν ἕνα γαϊδαράκι, καὶ ἐκάθισεν ἀπάνωθε, καθὼς εἶναι γεγραμμένον,

15 Ὦ θυγατερ Σιὼν μὴ φοβᾶσαι, νὰ ὁ βασιλεύσι σου ἔρχεται καθήμενος ἀπάνω εἰς τὸ πουλάρι τοῦ γαϊδάρας.

16 Καὶ ἐτοῦτα δὲν τὰ ἐνόησαν οἱ μαθητάδες του εἰς τὴν ἀρχὴν, ἀμὰ ὅταν ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐνθυμήθηκαν, ὅτι ἐτοῦτα ἦταν γεγραμμένα δι' αὐτὸν, καὶ ἐτοῦτα ἔκαμαν εἰς αὐτόν.

17 Τὸ πλῆθος λοιπὸν ἐμαρτύρα ὁποῦ ἦταν μετ' αὐτὸν ὅτι ἐφώνησε τὸν Λάζαρον ἀπὸ τὸ μνῆμα, καὶ τὸν ἀνάστησεν ἐκ νεκρῶν.

18 Καὶ διὰ τοῦτο τὸν ἀπάντησε τὸ πλῆθος, ὅτι ἄκουσε πὼς ἔκαμεν αὐτὸς ἐτοῦτο τὸ σημεῖον.

19 Οἱ φαρισαῖοι λοιπὸν εἶπαν ἀνάμεσάτους, βλέπετε πὼς δὲν ὠφελεῖται τίποτες· νὰ ὁ κόσμος ὅλος ὁποῦ ἐπῆγεν κατόπιν του.

20 Ἦταν καὶ κάποιοι Ἕλληνες ἀπὸ ἐκείνους ὁποῦ θέλουν νὰ προσκυνήσουν εἰς τὴν ἑορτὴν.

21 Ἐτοῦτοι λοιπὸν ἐπῆγαν εἰς τὸν Φίλιππον ὁποῦ ἦτον ἀπὸ τὴν

πλὴν Βηθσαϊδὰ, (ἡ ὁποῖα εἶ) πόλις) τῆς Γαλιλαίας· καὶ τὴν ἐρωτοῦσιν καὶ ἔλεγαν· ἀυδίντα, κύριε θέλομεν νὰ ἴδωμεν τὴν Ἰησοῦν.

22 Ἔρχεται ὁ Φίλιππος καὶ λέγεται εἰς τὴν Ἀνδρέαν, καὶ ὁ Ἀνδρέας καὶ ὁ Φίλιππος πάλιν τὸ εἶπαν εἰς τὴν Ἰησοῦν.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν, ἦλθεν ἡ ὥρα νὰ δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

24 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ἐὰν δὲν πέσῃ τὸ σπέρι τοῦ σιταρίου εἰς τὴν γῆν νὰ ἀποθάνῃ, αὐτὸ μονάχον ἀπομένει, ἀμὴ ἂν ἀποθάνῃ, φέρνει πολὺν καρπόν.

25 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἀγαπᾷ τὴν ζαλοῦτα θέλει τὴν χάσῃ· καὶ ὁποιος τὴν μισῶ εἰς τὴν κόσμον ἐτοῦτον, θέλει τὴν φυλάξει εἰς τὴν ζαλὼ τὴν αἰώνιον.

26 Ἐὰν μὲ ὑπηρετᾷ κανένας, ἂς μὲ ἀκολουθῇ· καὶ ὅπου εἶμαι ἐγὼ. ἐκεῖ θέλει εἶσαι καὶ ὁ ὑπηρέτης ὁ ἐδικόμου· καὶ ἂν με ὑπηρετῇ κανένας, θέλει τὴν τιμήσει ὁ πατήρ.

27 Τώρα ἡ ψυχήμου εἶναι ταραγμένη· καὶ τί νὰ εἰπῶ ὦ πάτερ ἠξεύρεσόμου δοτὸ τὴν ὥρα ἐτάτην· ἀμὰ διὰ τοῦτο ἦλθα εἰς τὴν ὥραν ἐτάτην.

28 Ὦ πάτερ δόξασον τὸ ὄνομάσου· φωνὴ ἦλθεν λοιπὸν ἀπὸ τὴν οὐρανὸν (λέγοντας,) Καὶ τὸ ἐδόξασα, καὶ πάλιν θέλω τὸ δοξάσει.

29 Ὁ ὄχλος λοιπὸν ὁποῦ ἐστέκαντα καὶ ἄκουσεν, ἔλεγαν νὰ εἶ βροντὴ· ἄλλοι ἔλεγαν ἄγγελος τοῦ ἐσωστοῦχε.

30 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· ἐτοῦτη ἡ φωνὴ δὲν ἔγινε διὰ λόγερμου, ἀμὰ διὰ λόγεσας.

31 Τώρα εἶ ἡ κρίσις τοῦ κόσμου τοῦτου· τώρα ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τοῦτου θέλει ἐκβληθῇ ἔξω.

32 Καὶ ἐγὼ ὑψωθῶ ἀπὸ τὴν γῆν, θέλω σύρει ὅλες εἰς τὸν λόγερμου.

33 Καὶ τοῦτο τὸ ἔλεγε σημαίνοντας μὲ τὶ λογῆς θάνατον ἔμελλε νὰ ἀποθάνῃ.

34 Ὁ ὄχλος τοῦ ἀπεκρίθη, ἐμεῖς ἀκούσαμεν ἀπὸ τὸν νόμον, ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὴν αἰώνα· καὶ πῶς ἐσὺ λέγεις, κάμνει χρεία νὰ ὑψωθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου;

35 Εἶπεν ἔς (πάλιν) ὁ Ἰησοῦς, ἀκόμι ὀλίγον καιρὸν τὸ φῶς εἶ μεσᾶς· περπατεῖστε ἕως ὁποῦ ἔχετε τὸ φῶς, διὰ νὰ μὴ σᾶς πλακώσῃ τὸ σκοτάδι· καὶ ὁποιος περπατεῖ εἰς τὸ σκοτάδι, δὲν ἠξεύρει πῦ ὑπάγει.

36 Ἕως ὁποῦ ἔχετε τὸ φῶς, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, διὰ νὰ γένετε υἱοὶ τοῦ φωτὸς· ἐτοῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπῆγε ἐπάνω καὶ ἐκρυβῆκεν ἀπ' αὐτοῦ.

37 Καὶ τόσα σημεῖα ὁποῦ ἔκαμεν ὁμωρεσεῦτες δὲν πιστεύσεν εἰς αὐτόν.

38 Διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ λόγος τοῦ προφήτου Ἠσαΐου ὁποῦ εἶπεν· αὐτοῦνος, τὶς ἐπίστευσε τὸ κήρυγμάμας; καὶ ὁ βραχίων Κυρίου εἰς τίνα ἀπεκαλύφθη;

39 Διὰ τοῦτο δὲν ἐμπορεῦσαν νὰ πιστεύσουν, ὅτι πάλιν εἶπεν Ἠσαΐας·

40 Ἐτύφλωσε τὰ μάτιάντες καὶ ἐσκλήρυνε τὴν καρδιάντες· διὰ νὰ μὴ ἴδῃ μὲ τὰ μάτιάντες, καὶ νοήσῃ μὲ τὴν καρδιάντες καὶ γυρίσῃ καὶ τοῦ ἰατρεύσῃ.

41 Ἐκεῖνα εἶπεν Ἡσαΐας, ὅταν ἴδῃ τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ ἐλάλησεν περὶ αὐτοῦ.

42 Ὅμως ἀκόμη καὶ ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τοὺς φαρισαίους δὲν ὡμολογοῦσαν, διὰ νὰ μὴ διωχθῶσιν ἀπὸ τὴν συναγωγήν.

43 Διότι ἠγάπησαν περισσότερον τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων, παρὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

44 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔκραξε καὶ εἶπεν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, δὲν πιστεύει εἰς ἐμένα, ἀλλὰ εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ μὲ ἀπέστειλε.

45 Καὶ ὁ βλέπων ἐμένα, βλέπει ἐκεῖνον ὁποῦ μὲ ἀπέστειλε.

46 Ἐγὼ ἦλθα φῶς εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ μὴ μείνῃ εἰς τὸ σκότος ἐκεῖνος ὁποῦ πιστεύει εἰς ἐμένα.

47 Καὶ ὅποιος ἀκούσει τὰ λόγιά μου, καὶ δὲν τὰ πιστεύσει, ἐγὼ δὲν τὸν κρίνω, διότι δὲν ἦλθα νὰ κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλὰ νὰ τὸν σώσω.

48 Ἐκεῖνος ὁποῦ μὲ καταφρονεῖ καὶ δὲν παίρνει τὰ λόγιά μου, ἔχει ἐκεῖνον ὁποῦ τὸν κρίνει· ὁ λόγος ὁποῦ ἐλάλησα ἐγὼ, ἐκεῖνος θέλει τὸν κρίνει εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.

49 Ὅτι ἐγὼ δὲν λόγιασα δικῆς μου βάλησα, ἀλλὰ ὁ πατὴρ ὁποῦ μὲ ἀπέστειλε, αὐτὸς μοῦ ἐπρόσταξε τί νὰ εἰπῶ, καὶ τί νὰ λαλήσω.

50 Καὶ ἠξεύρω ὅτι ἡ ἐντολὴ τοῦ ζωῆς αἰωνίου· ἐκεῖνα λοιπὸν ὁποῦ ἐγὼ λαλῶ, καθὼς μοῦ τὰ εἶπεν ὁ πατὴρ ἔτζι τὰ λαλῶ.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΚΑΙ πρὶν τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσχα, ἠξεύρεντας ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα νὰ βγῇ ἀπὸ τὸν κόσμον, νὰ πάγῃ εἰς τὸν πατέρα, μὲ τὸν ἀγαπήσει τοὺς ἰδικούς του ὁποῦ ἦταν εἰς τὸν κόσμον, ἕως τὸ τέλος τοὺς ἀγάπησε.

Καὶ ὁπόν ἔγινε τὸ δεῖπνον, ἐπειδὴ νὰ ἴδῃ καὶ ἀφεντικεύει ὁ διάβολος εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Ἰούδα τοῦ υἱοῦ τοῦ Σίμωνος τοῦ Ἰσκαριώτου νὰ τὸν παραδώσῃ.

Ἠξεύρεντας ὁ Ἰησοῦς ὅτι ὅλα τὰ ἔδωκαν ὁ πατὴρ εἰς τὰ χέρια του· καὶ ὅτι ἀπὸ τὸν Θεὸν ἦλθε, καὶ εἰς τὸν Θεὸν ὑπάγει.

4 Συκαίνεται ἀπὸ τὸ δεῖπνον καὶ βάνει κάτω τὰ ἐνδύματα, καὶ πιάνεται φορεῖ ἰζάρι.

5 Καὶ ἀπάνω ἐβάλε νερὸ εἰς τὴν λεκάνην, καὶ ἄρχισε νὰ νίπτῃ τὰ ποδάρια τῶν μαθητῶν, καὶ νὰ τὰ σφιγγίζῃ μὲ τὸν φορεμὸ ὁποῦ ἦτον ζωσμένος.

6 Ἔρχεται λοιπὸν εἰς τὸν Σίμωνα τὸν Πέτρον· καὶ ἐκεῖνος τοῦ εἶπε, ἀφεντικὲ, ἐσὺ νίπτεις τὰ ποδάρια μου;

7 Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ τοῦ εἶπεν, ἐκεῖνο ὁποῦ κάμνω ἐγὼ, ἐσὺ τώρα δὲν τὸ γνωρίζεις, ἀμὴ ὕστερον θέλεις τὸ γνωρίσει.

8 Λέγεται ὁ Πέτρος· τὰ μὴ νίψῃς τὰ ποδάρια μου εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη, ἀν δὲν σε νίψω, δὲν ἔχεις μερτικὸν μετὰ ἐμένα.

9 Λέγεται ὁ Σίμων Πέτρος· ἀφεντικὲ, ὄχι μονάχα τὰ ποδάρια μου, ἀλλὰ καὶ τὰ χέρια μου καὶ τὸ κεφάλι μου.

10 Λέγεῖν ὁ Ἰησοῦς· ὁ λελουμένος δὲν ἔχει χρείαν παρὰ νὰ νίψῃ τὰ ποδάρια τοῦ, ἀλλὰ εἶναι καθαρὸς ὅλος· καὶ ἐσεῖς καθαροὶ εἶστε, ἀλλ' ὄχι ὅλοι.

11 Διατὶ ἠξόρισεν ἐκεῖνον ὁποῦ τὸν παρέδιδε· διὰ τοῦτο εἶπε, δὲν εἶστε ὅλοι καθαροί.

12 Ὅταν ἔνιψε λοιπὸν τὰ ποδάρια τῶν μαθητῶν, καὶ ἐπῆρε τὰ ἐνδύματα, ἐκάθισε πάλιν, καὶ λέγει τοῖς· γνωρίζετε τὶ σᾶς ἔκαμα;

13 Ἐσεῖς μὲ κράζετε ὁ διδάσκαλος καὶ ὁ αὐθέντης, καὶ καλὰ λέγετε, ὅτι εἶμαι.

14 Ἂν ἐγὼ λοιπὸν ὁ αὐθέντης καὶ ὁ διδάσκαλος ἔνιψα τὰ ποδάρια σας, χρεωστεῖτε καὶ ἐσεῖς νὰ νίπτετε τὰ ποδάρια.

15 Διατὶ παράδειγμα σᾶς ἔδωκα, διὰ νὰ κάμετε καὶ ἐσεῖς, καθὼς ἔκαμα ἐγὼ εἰς ἐσᾶς.

16 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, δὲν εἶναι κανένας δοῦλος μεγαλήτερος ἀπὸ τὸν αὐθέντη· οὐδὲ ἀπόστολος μεγαλήτερος ἀπ' ἐκεῖνον ὁποῦ τὸν ἐστείλαν.

17 Ἐὰν ἠξεύρετε ἐτοῦτα, καλότυχοι θέλετε εἶστε, ἂν τὰ κάμετε.

18 Ἐγὼ δὲν λέγω διὰ ὅλους σας· διατὶ ἠξεύρω ἐκείνους ὁποῦ ἐδιάλεξα· ἀλλὰ διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ ὁποῦ λέγει) Ἐκεῖνος ὁποῦ τρώγει ψωμὶ μετέμενα ἐσύκωσεν τὸν πτέρναν του.

19 Ἀπὸ τώρα σᾶς τὸ λέγω πρὶν νὰ γένῃ· διὰ νὰ πιστεύσετε ὅταν γένῃ, ὅτι ἐγὼ εἶμαι.

20 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἐκεῖνος ὁποῦ δέχεται ἐκεῖνον ὁποῦ θέλω πέμψει, ἐμένα δέχεται· καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ δέχεται ἐμένα, δέχεται ἐκεῖνον ὁποῦ με ἔπεμψεν.

21 Ἐτοῦτα εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐταράχθη εἰς τὴν ψυχήν του, καὶ ἐμαρτύρησε καὶ εἶπε· βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἕνας ἀπὸ σᾶς θέλει με παραδώσει.

22 Καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ ἔβλεπαν ἕνας εἰς τὸν ἄλλον καὶ ἀποροῦσαν διὰ ποῖον λέγει.

23 Καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς μαθητὰς ἦτον πλαγιασμένος εἰς τὴν ἀγκάλιν τοῦ Ἰησοῦ· τὸν ὁποῖον ἀγάπα ὁ Ἰησοῦς.

24 Καὶ ὁ Σίμων Πέτρος τοῦ ἔγνεψε νὰ τὸν ἐρωτήσῃ, ποῖος εἶναι ἐκεῖνος διὰ τὸν ὁποῖον λέγει.

25 Καὶ ἐκεῖνος ἔπεσεν εἰς τὸ στῆθος τοῦ Ἰησοῦ, καὶ λέγει του, αὐθέντη, ποῖος εἶναι;

26 Ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγει τοῦ, ὅποιος ἐγὼ θέλω δώσει τὴν βάκα ὁποῦ βαπτίσω, ἐκεῖνος εἶναι· καὶ βαπτίσας μίαν βάκα, τὴν ἔδωσε τοῦ Ἰούδα τοῦ Ἰσκαριώτου τοῦ υἱοῦ τοῦ Σίμωνος.

27 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τὴν βάκαν, ἐμπῆκεν, εἰς ἐκεῖνον ὁ Σατανᾶς. καὶ λέγει τοῦ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἔχεις νὰ κάμῃς, κάμε τὸ γρήγορα.

28 Καὶ οὐδὲν ἄλλο ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ ἦταν ἐκεῖ καθημένοι δὲν τὸ ἐννόησεν διατὶ εἶπεν τοῦτο εἰς τὸν Ἰούδαν.

29 Διατὶ κάποιοι ἐλογιάζαν, ἐπειδὴ ὁ Ἰούδας εἶχε τὸ σκεῦος, ὅτι ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν, ὅτι ἀγόρασε ἐκεῖνα ὁποῦ χρειαζόμεστε εἰς τὴν ἑορτήν· ἢ διὰ

12 τὸν ἀρχιερέα καὶ τὸν

26 τὸν ἀλλάσσοντα τὸν ἄρτον μόνον.

27 γρήγορα.

διὰ νὰ δίσῃ τιποῦς εἰς τοὺ πωχὸς.

30 Ἐκεῖνος λοιπὸν ὡσὰν ἐπῆρε τὸ ψωμίον, παραυθὺς βγῆκεν ἔξω, καὶ ἦτον νύκτα.

31 Ὅταν λοιπὸν βγῆκεν, λέγει ὁ Ἰησοῦς· τῶρα ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη εἰς αὐτόν.

32 Ἐὰν ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη εἰς αὐτὸν, καὶ ὁ Θεὸς θέλει τὸν δοξάσει εἰς τοὺ λόγου· καὶ παραυθὺς θέλει τὸν δοξάσει.

33 Παιδάκια μου ἀκόμι ὀλίγον καιρὸν εἶμαι μετοσοῦς· καὶ θέλετε με ζητήσει· καθὼς εἶπα εἰς τοὺ Ἰουδαίους, ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ἐσεῖς δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἔλθετε, καὶ ἐσεῖς τῶρα λέγω.

34 Καινούργιον ἐντολὴν σοῦς δίδω, νὰ ἀγαπᾶτε ἕνας τὸν ἄλλον· καθὼς σοῦς ἀγάπησα, ἔτζι καὶ ἐσεῖς νὰ ἀγαπᾶτε ἕνας τὸν ἄλλον.

35 Μὲ τοῦτο θέλουν σοῦς γνωρίσει ὅλοι πῶς εἶστε μαθηταί μου, ἐὰν ἔχετε ἀγάπην ἕνας μὲ τὸν ἄλλον.

36 Λέγει ὁ Σίμων Πέτρος, αὐθέντα, ποῦ ὑπάγεις· ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη, ὁποῦ ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ἐσὺ τῶρα δὲν ἠμπορεῖς νὰ μοῦ ἀκολουθήσῃς, ἀμὴ ὕστερα θέλεις μοῦ ἀκολουθήσῃ.

37 Λέγει ὁ Σίμων Πέτρος, αὐθέντα, διατὶ δὲν δυνόμαι νὰ σοῦ ἀκολουθήσω τῶρα· τὴν ζωήμου νὰ βάλλω διὰ λόγου σου.

38 Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη, τὴν ζωήσου νὰ βάλλῃς διὰ λόγου μου; βεβαια βεβαια σοῦ λέγω, ὁ πετεινὸς δὲν θέλει λαλήσῃ, ἕως ὅπου νὰ μὲ ἀρνηθῇς τρεῖς φορές.

Κεφ. ιδ'. κε'.

ΑΣ μὴν ταραχθῇ ἡ καρδίασας· πιστεύετε εἰς τὸν Θεὸν, πιστεύετε καὶ εἰς ἐμένα.

2 Εἰς τὸ σπίτι τοῦ πατρός μου, εἶναι πολλαῖς κατοικίαις· καὶ ἐὰν δὲν ἦτον, ἤθελα σοῦς εἰπεῖ· ἐγὼ πάγω νὰ σοῦς ἑτοιμάσω τόπον φοῦ πίτερα.

3 Καὶ ἐὰν πάγω, καὶ σοῦς ἑτοιμάσω τόπον, πάλιν ἔρχομαι, καὶ θέλω σας πάρει εἰς τὴν λόγυμου, διὰ νὰ εἶστε καὶ ἐσεῖς ὁποῦ ὅπου εἶμαι καὶ ἐγώ.

4 Καὶ ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ἐσεῖς τὸ ἠξεύρετε, καὶ τὴν σοῦρίταν ἠξεύρετε.

5 Λέγει τοῦ ὁ Θωμᾶς· αὐθέντα, δὲν ἠξεύρομεν ὅπου ὑπάγεις· καὶ πῶς ἠμπορεῦμεν νὰ ἠξεύρομεν τὴν σοῦρίταν;

6 Λέγει τοῦ ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ εἶμαι ἡ σοῦρα καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή· κανείνας δὲν ἔρχεται εἰς τὸν πατέρα, παρὲ διὰ μέσου ἐμοῦ.

7 Ἂν ἠθέλετε γνωρίζει ἐμένα, ἠθέλετε γνωρίζει καὶ τὸν πατέρα μου· ἀπὸ τῶρα τὸν γνωρίζετε καὶ τὸν ἴδετε.

8 Λέγει τοῦ ὁ Φίλιππος· αὐθέντα, δείξεμας τὸν πατέρα, καὶ καλεῖμας.

9 Λέγει τοῦ ὁ Ἰησοῦς· τόσον καιρὸν εἶμαι μετοσοῦς, καὶ δὲν με ἐγνώρισες, Φίλιππε; ἐκεῖνος ὁποῦ ἴδεν ἐμένα, ἴδε τὸν πατέρα· καὶ πῶς ἐσὺ λέγεις, δείξεμας τὸν πατέρα;

10 Δὲν πιστεύεις ὅτι ἐγὼ εἶμαι εἰς τὸν πατέρα, καὶ ὁ πατέρας εἶναι εἰς ἐμένα; τὰ λόγια ὁποῦ σοῦς λέγω, ἀπὸ λόγυμου δὲν τὰ λέγω· ἀμὰ ὁ πατὴρ ὁποῦ βρίσκεται εἰς ἐμένα, αὐτὸς κάνει τὰ ἔργα.

11 Μὴ πιστεύετε ὅτι ἐγὼ
εἶμαι εἰς τὸν πατέρα, καὶ ὁ πα-
τὴρ εἶναι εἰς ἐμέ. εἰ δὲ μὴ,
διὰ αὐτὰ τὰ ἔργα πιστεύετέ με.
12 Βεβαιότατα βεβαιότατα σᾶς λέ-
γω, ἐκεῖνος ὁποῦ πιστεύει εἰς
ἐμένα, τὰ ἔργα ὁποῦ κάμνω ἐ-
γώ, θέλει τὰ κάμει καὶ ἐκεῖ-
νος· καὶ θέλει κάμει καὶ μεγα-
λήτερα ἀπὸ αὐτά.
13 Ὅτι ἐγὼ πηγαίνω εἰς τὸν
πατέρα μου, καὶ ὅτι καὶ ἂν ζητη-
σῆτε εἰς τὸ ὄνομά μου, θέλω τὸ
κάμει, διὰ νὰ δοξασθῇ ὁ πα-
τὴρ εἰς τὸν υἱόν.
14 Ἐὰν ζητήσετε τίποτε
εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐγὼ θέλω τὸ
κάμει.
15 Ἐὰν μὲ ἀγαπᾶτε, τὰς
παραγγελίας μου φυλάξετε.
16 Καὶ ἐγὼ θέλω παρα-
καλέσει τὸν πατέρα, καὶ θέλει σᾶς
δώσει ἄλλον παράκλητον· διὰ
νὰ βρίσκεται μετᾶς εἰς τὸν
αἰῶνα.
17 (Δηλαδὴ) τὸ Πνεῦμα
τῆς ἀληθείας· τὸ ὁποῖον ὁ κόσμος
δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸ πάρει, ὅτι
δὲν τὸ βλέπει, οὐδὲ τὸ γνωρί-
ζει· ἀμὴ ἐσεῖς τὸ γνωρίζετε,
ὅτι εἰς ἐσᾶς βρίσκεται, καὶ εἰς
ἐσᾶς θέλει εἶναι.
18 Καὶ δὲν θέλω σᾶς ἀφί-
σει ὀρφανοὺς· ἔρχομαι (πάλιν)
εἰς ἐσᾶς.
19 Ἀκόμι ὀλίγον καὶ ὁ κόσ-
μος πλέον δὲν μὲ βλέπει· ἀμὴ
ἐσεῖς μὲ βλέπετε· ὅτι ἐγὼ
ζῶ, καὶ ἐσεῖς θέλετε ζήσει.
20 Καὶ εἰς ἐκείνην τὴν ἡ-
μέραν θέλετε γνωρίσει ἐσεῖς,
ὅτι ἐγὼ εἶμαι εἰς τὸν πατέρα
μου, καὶ ἐσεῖς εἰς ἐμένα· καὶ ἐγὼ
εἰς ἐσᾶς.
21 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει τὰς
ἀπολάγεμου καὶ τὰς φυλάττει, ἐ-
κεῖνος ἐστὶν ὁποῦ μὲ ἀγαπᾶ· καὶ
ἐκεῖνος ὁποῦ μὲ ἀγαπᾶ, θέ-
λει ἀγαπηθῆ ἀπὸ τὸν πατέρα
μου· καὶ ἐγὼ θέλω τὸν ἀγαπήσει
καὶ θέλω φανερώσει τὸν λόγον
μου εἰς αὐτόν.
22 Λέγει τὸν Ἰούδας, ὄχι
ὁ Ἰσκαριώτης· ἀφεντικὲ, τί ἔ-
γινε ὅτι μέλλεις νὰ φανερώσῃς
τὸν λόγον σου εἰς ἐμᾶς, καὶ
ὄχι εἰς τὸν κόσμον;
23 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ
εἶπε· δὲν μὲ ἀγαπᾶ τινὰς
θέλει φυλάξει τὸν λόγον μου· καὶ
ὁ πατὴρ θέλει τὸν ἀγαπήσει· καὶ
θέλομεν ἐλθεῖ εἰς αὐτὸν καὶ θέ-
λομεν κάμει κατοικίαν εἰς αὐ-
τόν.
24 Ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν μὲ
ἀγαπᾶ, δὲν φυλάττει τοὺς λό-
γους μου· καὶ ὁ λόγος ὁποῦ ἀκού-
ετε δὲν εἶναι ἐδικός μου, ἀλλὰ τοῦ
πατρὸς ὁποῦ μὲ ἔπεμψε.
25 Ἐτοῦτα σᾶς ἐβάλησα
βρισκόμενος εἰς ἐσᾶς.
26 Καὶ ὁ παράκλητος, τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὁποῦ μέλλει
νὰ πέμψῃ ὁ πατὴρ εἰς τὸ ὄ-
νομά μου, ἐκεῖνος θέλει σᾶς
διδάξει (ἐτοῦτα) ὅλα. καὶ θέ-
λει σᾶς ἀναθυμίσει ὅλα ὅσα
σᾶς εἶπα.
27 Εἰρήνην σᾶς ἀφίνω, τὴν
εἰρήνην τὴν ἐδικήμου σᾶς δί-
δω, ὄχι καθὼς δίδει ὁ κόσ-
μος, ἐγὼ σᾶς δίδω· καὶ ἂς
μὴ παρέζεται ἡ καρδίας σας,
μὴ δὲ νὰ φοβᾶται.
28 Ἀκούετε ὅτι ἐγὼ σᾶς εἶ-
πα, ὑπάγω καὶ πάλιν ἔρχομαι
εἰς ἐσᾶς· ἂν μὲ ἀγαπούσετε
θέλετε χαρῆ, ὅτι εἶπα, πα-
γαίνω εἰς τὸν πατέρα, ὅτι ὁ πα-
τήρμου εἶναι μεγαλήτερός μου.
29 Καὶ τώρα σᾶς τὸ εἶπα
πρὶν νὰ γένῃ, διὰ νὰ πιστεύετε
ὅταν γένῃ.

31 ουκωθῆνα

30 Πολὺν δὲν θέλει σωτυχεῖ πολλὰ (λόγια) μὲ τὸ λέγεσθε· διὰ τὶ ἀρχίζει ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου, καὶ δὲν ἔχει τί ποτε εἰς ἐμένα.

31 Ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίσῃ ὁ κόσμος, ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα· καὶ καθὼς μὲ ἐπαρήγγειλεν ὁ πατὴρ, ἔτζι κάμνω· σηκώθητε νὰ πάμεν ἀπ' ἐδῶ.

Κεφ. ιε'. 15.

ΕΓΩ εἶμαι ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινὴ· καὶ ἐσεῖς τὰ κλήματα· καὶ ὁ πατέρας μου εἶναι ὁ γεωργός.

2 Κάθε κλῆμα ὁποῦ δὲν κάμνει καρπὸν εἰς ἐμένα τὸ κόπτει καὶ τὸ ἐίχεν· καὶ κάθε κλῆμα ὁποῦ κάμνει καρπὸν τὸ καθαρίζει, διὰ νὰ κάμῃ περισσότερον καρπόν.

3 Τώρα ἐσεῖς καθαροὶ εἶστε διὰ τὸν λόγον ὁποῦ σᾶς εἶπα.

4 Μείνετε εἰς ἐμένα, καὶ ἐγὼ εἰς ἐσᾶς· καθὼς τὸ κλῆμα δὲν ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ καρπὸν ἀπὸ λόγου, ἂν δὲν σταθῇ εἰς τὸ ἀμπέλι· ἔτζι καὶ ἐσεῖς ἂν δὲν μείνετε εἰς ἐμένα.

5 Ἐγὼ εἶμαι ἡ ἀμπελος, ἐσεῖς τὰ κλήματα· ὁ μένων ὁποῦ μένει εἰς ἐμένα, καὶ ἐγὼ εἰς αὐτὸν, ἐκεῖνος κάμνει πολὺν καρπόν· ὅτι χωρὶς ἐμένα δὲν ἠμπορεῖτε νὰ κάμετε τίποτε.

6 Ἐὰν δὲν μείνῃ κανένας εἰς ἐμένα, ἐρίχθη ἔξω ἀσὰν τὸ κλῆμα, καὶ ἐξεράθη· καὶ τὰ μαζώνουσι καὶ τὰ βαλοῦσιν εἰς τὴν φωτιὰ καὶ καίονται.

7 Ἐὰν διορίσκεσθε εἰς ἐμένα, καὶ τὰ λόγιά μου εὑρίσκονται εἰς ἐσᾶς, ὅτι θεράμα θέλετε ζητήσῃ, θέλει σᾶς γένει.

8 Εἰς τοῦτο ἐδοξάσθη ὁ πατέρας μου, διὰ νὰ καρποφορήσετε πολὺ· καὶ ἔτζι θέλετε γένεσθαι μαθηταί μου.

9 Καθὼς μὲ ἠγάπησεν ὁ πατὴρ, ἠγάπησα καὶ ἐγὼ ἐσᾶς· μείνετε εἰς τὴν ἀγάπην μου.

10 Ἐὰν φυλάξετε τὴν παραγγελίαν μου, θέλετε μείνῃ εἰς τὴν ἀγάπην μου· καθὼς ἐγὼ ἐφύλαξα τὴν παραγγελίαν τοῦ πατρός μου, καὶ μένω εἰς τὴν ἀγάπην του.

11 Ἐτοῦτα σᾶς ἐγράψα, διὰ νὰ μείνῃ ἡ χαρά μου εἰς ἐσᾶς· καὶ ἡ χαρά σας νὰ πληρωθῇ.

12 Ἐτοῦτη εἶναι ἡ παραγγελία ἡ ἰδική μου, νὰ ἀγαπᾶτε ἕνας τὸν ἄλλον, καθὼς σᾶς ἀγάπησα.

13 Μεγαλείτερον δὲν τοῦτον τὴν ἀγάπην κανένας δὲν ἔχει, δὲν νὰ βάλῃ κανεὶς τὴν ζαλοῦτα διὰ τοὺς φίλους του.

14 Ἐσεῖς φίλοί μου εἶστε, ἂν κάμετε ὅσα σᾶς παραγγέλλω.

15 Δὲν σας λέγω πλέον δούλους, ὅτι ὁ δοῦλος δὲν ἠξεύρει τί κάμνει ὁ αὐθέντης· ἀμὴ ἐσᾶς σᾶς εἶπα φίλους, ὅτι ὅλα ὅσα ἤκουσα ἀπὸ τὸν πατέρα μου, σᾶς τὰ ἐφανέρωσα.

16 Ἐσεῖς δὲν μὲ ἐδιαλέξετε, ἀμὰ ἐγὼ σᾶς ἐδιάλεξα, καὶ σᾶς ἔβαλα διὰ νὰ πᾶτε ἐσεῖς νὰ φέρετε καρπὸν· καὶ ὁ καρπός σας νὰ μένῃ· διὰ νὰ σᾶς δώσῃ ὁ πατέρας καὶ ἂν τὸν ζητήσετε διὰ τὸ ὄνομά μου.

17 Ἐτοῦτα σᾶς παραγγέλλω νὰ ἀγαπᾶτε ἕνας τὸν ἄλλον.

18 Ἐὰν ὁ κόσμος σᾶς μισᾷ, ἠξεύρετε ὅτι ἐμένα ἐμίσησεν πρωτήτερα ἀπὸ σᾶς.

19 Ἂν ἦτε ἐκ τοῦ κόσμου, ὁ κόσμος ἂν ἐφίλει τὸ ἴδιον· νῦν δὲ οὐκ ἐστὲ ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλὰ ἐγὼ σᾶς ἐξελεξάμην ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο σᾶς μισεῖ ὁ κόσμος.

20 Ἐνθυμεῖσθε τὸν λόγον ὁποῦ σᾶς εἶπα· δὲν εἶναι δοῦλος μεγαλήτερος ἀπὸ τὸν αὐθέντην του. εἰ ἐμένα ἐδίωξαν, καὶ σᾶς θέλει διώξει· ἂν ἐφύλαξαν τὸν λόγον μου, καὶ τὸν δικόν σας θέλει φυλάξει.

21 Ἀλλὰ ἐκεῖνα ὅλα θέλουν σᾶς τὰ κάμει διὰ τὸ ὄνομά μου· διατὶ δὲν ἠξεύρουσιν ἐκεῖνον ὁποῦ με ἐπέμψεν.

22 Ἐὰν δὲν ἤθελα ἔλθει καὶ δὲν ἤθελα τοῦ λαλήσει, ἁμαρτίαν δὲν εἶχαν· ἀμὴν τώρα φοφόσιν δὲν ἔχουσι διὰ τὴν ἁμαρτίαν τους.

23 Ἐκεῖνος ὁποῦ μισεῖ ἐμένα, μισεῖ καὶ τὸν πατέρα μου.

24 Ἂν δὲν ἔκαμα τὰ ἔργα ἐκεῖνα εἰς αὐτοὺς, τὰ ὁποῖα οὐδεὶς κανένας δὲν τὰ ἔκαμε, δὲν εἶχαν ἁμαρτίαν· ἀμὴν τώρα καὶ ἴδασι, καὶ ἐμίσησαν καὶ ἐμένα καὶ τὸν πατέρα μου.

25 Ἀμὴν διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ λόγος ὁποῦ εἶναι γεγραμμένος μέσα εἰς τὸν νόμον τους, ὅτι δωρεὰν με ἐμίσησαν.

26 Καὶ ὅταν ἔλθῃ ὁ παράκλητος, τὸν ὁποῖον ἐγὼ σᾶς θέλω πέμψει ἀπὸ τὸν πατέρα, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸ ὁποῖον ἐκπορεύεται ἀπὸ τὸν πατέρα, ἐκεῖνο θέλει μαρτυρήσει διὰ λόγου μου.

27 Ἀλλὰ καὶ ἐσεῖς μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπὸ τὴν ἀρχὴν μετὰ μένετε.

Κεφ. ιε'. ιϛ'.

Ἐτοῦτα σᾶς ἐβάλησα, διὰ νὰ μὴν σκανδαλισθῆτε.

2 Θέλουν σᾶς διώξει ἀπὸ τὴν συναγωγάς· ἀλλὰ καὶ θέλει ἔλθει ὥρα, ὁποῦ καθ' ἕνας ὁποῦ σᾶς σκοτώσει νὰ τοῦ φανῇ πὼς φέρνει θυσίαν εἰς τὸν Θεόν.

3 Καὶ ἐκεῖνα θέλουν σᾶς τὰ κάμει, διατὶ δὲν ἐγνώρισαν τὸν πατέρα, οὐδὲ ἐμένα.

4 Ἀλλὰ ἐκεῖνα σᾶς τὰ εἶπα, διὰ νὰ ἐνθυμεῖσθε, ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, ὅτι ἐγὼ σᾶς τὰ εἶπα· καὶ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν δὲν σᾶς τὰ εἶπα, διατὶ ἤμουν μετὰ σᾶς.

5 Ἀμὴν τώρα πάγω εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ με ἐπέμψε· καὶ κανένας ἀπὸ σᾶς δὲν με ἐρωτᾷ πού πάγω;

6 Ἀλλὰ διατὶ σᾶς ἐβάλησα ἐκεῖνα, ἡ λύπη ἐγέμισε τὴν καρδίαν σας.

7 Ἀλλ' ἐγὼ σᾶς λέγω τὴν ἀλήθειαν, ὠφέλιμον εἶναι εἰς ἐσᾶς, νὰ πάγω ἐγὼ· διατὶ ἂν ἐγὼ δὲν ὑπάγω, ὁ παράκλητος δὲν θέλει ἔλθει εἰς ἐσᾶς· ἀμὴν ἂν πάγω, θέλω σᾶς τὸν πέμψει.

8 Καὶ ἐκεῖνος ὅταν ἔλθῃ θέλει ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως.

9 Περὶ ἁμαρτίας, διατὶ δὲν πιστεύουσιν εἰς ἐμένα.

10 Περὶ δικαιοσύνης, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω εἰς τὸν πατέρα μου, καὶ πλέον δὲν θέλετε με ἰδεῖ.

11 Καὶ περὶ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κρίθη.

12 Ἀκόμη πολλὰ ἔχω νὰ σᾶς

19 ἀμαρτήσῃ

13

ἀπόδοσις

σᾶς εἰπῶ, ἀμὴν τῶς σὲν θὲν ἀμαρτάνετε νὰ τὰ βυστάτε.

13 Ἀλλ' ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀλήθειας, θὲ νὰ σᾶς ὁδηγήσῃ εἰς ὅλην τὴν ἀλήθειαν· διατὶ θὲν θὲ νὰ λαλήσῃ ἀπὸ λόγου του, ἀλλ' ὅσα νὰ ἀκούσῃ θὲ νὰ λαλήσῃ, καὶ κείνα ὁποῦ μέλλουν νὰ ἔλθουν θὲ νὰ σᾶς τὰ εἰπῇ.

14 Ἐκεῖνος θὲ νὰ δοξάσῃ ἐμένα, ὅτι θὲ νὰ πάρῃ ἀπὸ τὸ ἐδικόν μου, καὶ θὲ νὰ σᾶς τὸ εἰπῇ.

15 Ὅλα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ, ἐδικά μου εἶναι· διὰ τοῦτο εἶπα ὅτι ἀπὸ τὸ ἐδικόν μου παίρνει, καὶ θὲ νὰ σᾶς τὸ εἰπῇ.

16 Θὲ νὰ πάρῃ ὀλίγον καιρὸς, καὶ θὲν θὲ νὰ μὲ ἰδῇ· καὶ πάλιν ὀλίγον καιρὸ θὲ νὰ μὲ ἰδῇ· ὅτι ἐγὼ ὑπάγω εἰς τὸν πατέρα μου.

17 Εἶπαν λοιπὸν κάποιοι ἀπὸ τοὺς μαθητάς του ἀναμεταξύ τους, τί εἶναι τοῦτο ὁποῦ λέγει· ὀλίγον καιρὸ θὲν μὲ βλέπετε, καὶ πάλιν ὀλίγον καιρὸ θὲ νὰ μὲ ἰδῇτε; καὶ ὅτι ἐγὼ ὑπάγω εἰς τὸν πατέρα μου;

18 Ἔλεγαν λοιπὸν, τί εἶναι τοῦτο ὁποῦ λέγει, τὸ ὀλίγον; θὲν ἠξεύρομεν τί λέγει.

19 Ἐγνώρισε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤθελαν νὰ τὸν ἐρωτήσουν, καὶ εἶπε· διὰ τοῦτο ζητᾶτε ἀναμεταξύ σας, ὅτι εἶπα, ὀλίγον καιρὸ θὲν μὲ βλέπετε· καὶ πάλιν ὀλίγον καιρὸ θὲ νὰ μὲ ἰδῇτε;

20 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι θὲ νὰ κλαύσῃ ἐσεῖς καὶ θὲ νὰ θρηνήσῃ· ἀμὴ ὁ κόσμος θὲ νὰ χαρῇ· καὶ ἐσεῖς θὲ νὰ λυπηθῆτε.

21 Ἀλλὰ ἡ λύπη σας θὲ νὰ γίνῃ εἰς χαρὰν· ἡ γυναῖκα ὁπ' ἔχει γέννα, ἔχει λύπην, ὅπου ἦλθεν ἡ ὥρα της· ἀμὴ ὅταν γεννήσῃ τὸ παιδίον, πλέον θὲν ἀνθυμᾶται τὴν λύπην διὰ τὴν χαρὰν· ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον.

22 Καὶ ἐσεῖς λοιπὸν τῶρα ἔχετε λύπην· ἀμὴ πάλιν θὲ νὰ σᾶς ἰδῶ, καὶ ἡ καρδία σας θὲ νὰ χαρῇ· καὶ τὴν χαρά σας κανεὶς θὲν θὲ νὰ σᾶς πάρῃ ἀπὸ τὸν λόγον σας.

23 Καὶ ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ἐμένα θὲν θὲ νὰ μὲ ἐρωτήσῃ τίποτε· βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ὅσα ζητήσετε ἀπὸ τὸν πατέρα εἰς τὸ ὄνομάμου, θὲ νὰ σᾶς τὰ δώσῃ.

24 Ἕως τῶρα θὲν ἐζητήσαμε τίποτε εἰς τὸ ὄνομάμου· ζητᾶτε καὶ θὲ νὰ πάρετε, διὰ νὰ εἶναι ἡ χαρά σας πεπλημμένη.

25 Μὲ παραβολὲς σᾶς ἐλάλησα· ἀλλὰ ἔρχεται ὥρα, ὅπου θὲν θὲ νὰ μὲ παραβολὲς λαλήσω πλέον· ἀλλὰ θὲ νὰ σᾶς λαλήσῃ παρρησία διὰ τὸν πατέρα.

26 Ἐκείνην τὴν ἡμέραν θὲ νὰ ζητήσῃ εἰς τὸ ὄνομάμου· καὶ θὲν σᾶς λέγω ὅτι ἐγὼ θὲ νὰ παρακαλέσῃ τὸν πατέρα διὰ σᾶς·

27 Διατὶ αὐτὸς ὁ πατὴρ σᾶς ἀγαπᾷ, ὅτι ἐσεῖς ἀγαπήσατε ἐμένα· καὶ πιστεύσατε ὅτι ἐγὼ ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐβγῆκα.

28 Βγῆκα ἀπὸ τὸν πατέρα, καὶ ἦλθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφήνω τὸν κόσμον, καὶ πηγαίνω εἰς τὸν πατέρα.

29 Λέγουν οἱ μαθηταί του, νὰ, τῶρα ὁπὸ λέγεις παρρησία, καὶ θὲν λέγεις καμίαν παραβολήν.

30 Τώ-

30 Τῶρα ἐξέρχομαι, ὅτι ὅλα τὰ γνωρίζεις, καὶ δὲν χρείαν νὰ σὲ ἐρωτᾷ τινὰς· εἰς τοῦτο πιστεύομεν, ὅτι ἀπὸ τὸν Θεὸν ἦλθες.

31 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, τῶρα πιστεύεις;

32 Νὰ, ὅπου ἔρχεται ὥρα, καὶ τῶρα ἦλθε, νὰ σκορπισθῆτε τοῦς ἕνας εἰς τὰ ἴδια· καὶ ἐμένα νὰ ἀφήσετε μοναχόν· ἀλλὰ δὲν εἶμαι μοναχός, ὅτι ὁ πατέρας εἶναι μετεμένος.

33 Ἐτοῦτα σᾶς τὰ εἶπα, διὰ νὰ ἔχετε εἰρήνην εἰς ἐμένα· εἰς τὸν κόσμον θλίψεις ἔχετε θλίψιν· ἀλλὰ ἔχετε θάρρος, ἐγὼ νικήσα τὸν κόσμον.

Κεφ. ιζ. 17.

Ἐτοῦτο εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐσύκωσε τὰ μάτιάτου εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπεν· ὦ πάτερ, ἦλθεν ἡ ὥρα, δόξασε τὸν υἱόν σου, διὰ νὰ σὲ δοξάσῃ καὶ ὁ υἱός σου.

2 Καθὼς τοῦ ἔδωκες ἐξουσίαν ζωὴν αἰώνιον, εἰς ὅσους τοῦ ἔδωκες.

3 Ἐτοῦτο εἶναι ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος νὰ γνωρίζουσιν ἐσένα τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν, καὶ ἐκεῖνον ὁποῦ ἔστειλες τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

4 Ἐγὼ σὲ ἐδόξασα εἰς τὴν γῆν· τὸ ἔργον ὁποῦ μοῦ ἔδωκες διὰ νὰ κάμω, τὸ ἐτελείωσα.

5 Καὶ τῶρα, ὦ πάτερ, ἐσὺ δόξασέ με σεμνῶς, τὴν δόξαν ὁποῦ εἶχα εἰς ἐσένα πρωτύτερα παρὰ νὰ γένῃ ὁ κόσμος.

6 Ἐφανέρωσα τὸ ὄνομάσου εἰς ἐκείνους τοῦς ἀνθρώπους ὁποῦ μοῦ ἔδωκες ἀπὸ τὸν κόσμον.

7 Ἐδικοίσου ἦσαν, καὶ μοῦ τοῦς ἔδωκες· καὶ ἐφύλαξαν τὸν λόγον σου· τῶρα ἐγνώρισαν, ὅτι ὅλα ὅσα μοῦ ἔδωκες ἀπὸ σένα εἶναι.

8 Ὅτι τὰ λόγια ὁποῦ μοῦ ἔδωκες τοῦς ἔδωκα, καὶ αὐτοὶ τὰ ἐπείασαν· καὶ ἐγνώρισαν ἀληθινά, ὅτι ἀπὸ ἐσένα ἐβγῆκα, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι ἐσὺ μὲ ἀπέστειλες.

9 Ἐγὼ δὲ αὐτοῦς παρακαλῶ· ὄχι διὰ τὸν κόσμον παρακαλῶ· ἀλλὰ διὰ ἐκείνους ὁποῦ μοῦ ἔδωκες, διατὶ εἶναι δικοίσου.

10 Καὶ τὰ δικά μου ὅλα, δικά σου εἶναι· καὶ τὰ δικά σου, δικά μου· καὶ ἐδοξάσθην εἰς αὐτοῦς.

11 Καὶ δὲν εἶμαι πλέον εἰς τὸν κόσμον, ἐμὲ ἐτοῦτοι εἶναι εἰς τὸν κόσμον· καὶ ἐγὼ ἔρχομαι εἰς ἐσένα· πάτερ ἅγιε, φύλαξέτους εἰς τὸ ὄνομάσου, ἐκείνους ὁποῦ μοῦ ἔδωκες διὰ νὰ εἶναι ἕνα, ὅσον καὶ ἐμεῖς.

12 Ὅταν ἤμουν μεθ' αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον, ἐγὼ τοῦ ἐφύλαγα εἰς τὸ ὄνομάσου· ἐκείνους ὁποῦ μοῦ ἔδωκες τοῦ ἐφύλαξα καὶ κανένας ἀπ' αὐτοῦ δὲν ἐχάθη, παρὰ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας· διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφή·

13 Ἀμὴ τῶρα ἔρχομαι εἰς ἐσένα, καὶ λέγω ἐτοῦτα εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ ἔχουσι τὸν χαρὰν τοῦ ἐδικοῦμου τελειωμένην εἰς τοὺς λόγους.

14 Ἐγὼ τοῦ ἔδωκα τὸν λόγον· καὶ ὁ κόσμος τοῦ ἐμίσησε· διατὶ δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν κόσμον, καθὼς καὶ ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀπὸ τὸν κόσμον.

15 Δὲν παρακαλῶ νὰ τοῦς συκώ-

γα β' ἐὰ ἐπίστευσαν.

μάθῃ ἕνας

ἐ ἐδικά

συνώσης ἀπὸ τ᾽ κόσμου, ἀλλὰ
νὰ τοὺς φυλάξῃς ἀπὸ τ᾽ πονη-
ρόν.

16 Ἐκεῖνοι δὲν εἶναι ἀπὸ
τ᾽ κόσμου, καθὼς κ᾽ ἐγὼ δὲν
εἶμαι ἀπὸ τ᾽ κόσμου.

17 Ἁγιάσετες εἰς τὴν ἀ-
λήθειάν σου· ὁ λόγος ὁ δικός-
σου εἶναι ἀλήθεια.

18 Καθὼς ἔστειλες ἐμένα
εἰς τ᾽ κόσμου, κ᾽ ἐγὼ ἔστειλα
αὐτοὺς εἰς τ᾽ κόσμου.

19 Καὶ διὰ ταυτοῦ ἁγιάζω ἐγὼ τοὺς λόγους, διὰ νὰ
εἶναι κ᾽ αὐτοὶ ἁγιασμένοι εἰς τ᾽
ἀλήθειάν.

20 Καὶ ὄχι μόνον διὰ τού-
τους παρακαλῶ, ἀλλὰ κ᾽ διὰ
ἐκείνους ὁποῦ μέλλουν νὰ πιστεύ-
σουν διὰ μέσου τοῦ λόγου αὐτοῦ
εἰς ἐμένα.

21 Διὰ νὰ εἶναι ὅλοι ἕνα,
καθὼς εἶσαι κ᾽ ἐσύ πάτερ εἰς
ἐμένα, κ᾽ ἐγὼ εἰς ἐσένα, νὰ εἶναι
κ᾽ αὐτοὶ ἕνα εἰς ἐμᾶς· διὰ
νὰ πιστεύῃ ὁ κόσμος ὅτι ἐσὺ
μὲ ἀπέστειλες.

22 Καὶ ἐγὼ τοὺς ἔδωκα τὴν
δόξαν ὁποῦ μοῦ ἔδωκες, διὰ
νὰ εἶναι ἕνα, καθὼς κ᾽ ἐμεῖς
εἴμεστεν ἕνα.

23 Ἐγὼ εἶμαι εἰς αὐτοὺς, κ᾽
ἐσὺ εἰς ἐμένα, διὰ νὰ εἶναι κ᾽
αὐτοὶ τελειωμένοι εἰς ἕνα, κ᾽
διὰ νὰ γνωρίζῃ ὁ κόσμος
ὅτι ἐσὺ μὲ ἀπέστειλες· κ᾽ τοὺς
ἠγάπησες, καθὼς ἀγάπησες ἐ-
μένα.

24 Ὦ πάτερ, ἐκείνους ὁποῦ
μοῦ ἔδωκες, θέλω ἐκεῖ ὁποῦ
εἶμαι ἐγὼ, νὰ εἶναι κ᾽ ἐκεῖνοι
μαζί μου· διὰ νὰ βλέπουν τ᾽
δόξαν τοῦ ἐδικόνου ὁποῦ μοῦ
ἔδωκες, ὅτι μὲ ἀγάπησες πρω-
τύτερα ἀπὸ τοῦ ἀρχοῦ τοῦ
κόσμου.

25 Ὦ πάτερ δίκαιε, ὁ κό-
σμος δὲν σε ἐγνώρισε, ἀμὴ
ἐγὼ σε ἐγνώρισα, κ᾽ ἐτοῦτοι ἐ-
γνώρισαν ὅτι ἐσὺ μὲ ἀπέστει-
λες.

26 Καὶ ἔκαμα νὰ γνωρί-
σουν τὸ ὄνομάσου· κ᾽ ἀκόμη θέ-
λω τὸ κάμει γνωρεμον εἰς
αὐτοὺς, διὰ νὰ εὑρίσκεται εἰς
αὐτοὺς ἡ ἀγάπη ὁποῦ μὲ ἀγά-
πησες, κ᾽ ἐγὼ νὰ εὑρίσκεμαι
εἰς αὐτούς.

Κεφ. ιη'. 18.

Ὦ Σὰν εἶπεν ἐτοῦτα ὁ Ἰησοῦς,
βγῆκε μαζὶ μὲ τοὺς μα-
θηταίς τοῦ (κ᾽ ἐπῆγε) πέρ᾽ ἀ-
πὸ τὸ πλάμι ὁποῦ λέγεται κέ-
δρον· ἐκεῖ ὁποῦ ἦτον κῆπος
εἰς τ᾽ ὁποῖον ἐμπῆκε μέσα ἀκα-
τοὺς κ᾽ οἱ μαθηταίς τοῦ.

2 Καὶ ὁ Ἰούδας ὁποῦ τ᾽ ἐ-
παραδίδει, ἤξερε τ᾽ τόπον·
διατὶ πολλάς φορὰς ὁ Ἰησοῦς
ἐπῆγε ἐκεῖ μαζὶ μὲ τοὺς μα-
θηταίς τοῦ.

3 Ὁ Ἰούδας λοιπὸν ἐπῆρε
τὸ τάγμα τοῦ στρατιωτοῦ, κ᾽
ὑπηρέτας ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς
κ᾽ φαρισαίους, κ᾽ ἦλθεν ἐκεῖ μὲ
φανοὺς, κ᾽ λαμπάδες, κ᾽ ἄρ-
μματα.

4 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν, ὡσὰν
ἴδεν ὅλα ἐκεῖνα ὁποῦ ἤρχουντο
ἀπάνου τοῦ, βγῆκεν ἔξω κ᾽ λέ-
γεντας, τίνα ζητᾶτε;

5 Τοῦ ἀπεκρίθηκαν, Ἰησοῦν
τ᾽ Ναζωραῖον· λέγεντας ὁ Ἰη-
σοῦς, ἐγὼ εἶμαι· κ᾽ ἐστέκετεν
μετ᾽ αὐτοὺς κ᾽ ὁ Ἰούδας ὁποῦ τ᾽
ἐπαραδίδει.

6 Ὡσὰν τοὺς εἶπεν λοιπὸν,
ὅτι ἐγὼ εἶμαι, ἐσύρθηκαν ὀ-
πίσω κ᾽ ἔπεσαν κάτω.

7 Καὶ πάλιν τοὺς ἐμετερώτησε, τίνα ζητᾶτε; κ᾽ ἐκεῖνοι
εἶπαν, τ᾽ Ἰησοῦν τ᾽ Ναζωραῖον.

8 Ὁ

8 Ὁ Ἰησοῦς οὖν ἀπεκρίθη, εἰπάσας ὅτι ἐγώ εἰμι. εἰ οὖν λοιπὸν ζητᾶτε ἐμέ, ἀφέτε τούτους ὑπάγειν·

9 Διὰ τὰ πληρωθῇ ὁ λόγος τὸν ὁποῖον εἶπεν, ὅτι οὐκείνους ὁποὺς μὲ ἔδωκας, δὲν ἔχασα ἀπ' αὐτοῦς κανένα.

10 Ὁ Σίμων Πέτρος λοιπὸν εἶχε σπαθί, καὶ ἐβγάλεν τὸ, καὶ ἐκτύπησε τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἔκοψε τὸ αὐτί του τὸ δεξιόν, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δούλου ἦτον Μάλχος.

11 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν εἶπε τοῦ Πέτρου, βάλε τὸ σπαθί σου εἰς τὸ φουκάρι· τὸ ποτήριον ὁποὺ μὲ ἔδωκαν ὁ πατέρας μου, νὰ μὴν τὸ πίω;

12 Τὸ τάγμα λοιπὸν τὸ στρατιωτικὸν καὶ ὁ χιλίαρχος, καὶ οἱ δυνατοὶ τῶν Ἰουδαίων ἐπιάσαν τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔδεσαν τον.

13 Καὶ τὸν ἐπῆραν πρῶτον εἰς τὸν Ἄννα· διατί ὁ Ἄννας ἦτον πενθερὸς τοῦ Καϊάφα· καὶ ὁ Ἄννας τὸν ἔστειλε δεμένον εἰς τὸν Καϊάφαν· ὁ ὁποῖος Καϊάφας ἦτον ἀρχιερεὺς τοῦ χρόνου ἐκείνου.

14 Καὶ ὁ Καϊάφας ἦτον ὁποὺ ἐσυμβούλευε τοὺς Ἰουδαίους, ὅτι συμφέρει ἕνας ἄνθρωπος νὰ χαλασθῇ διὰ τὸν λαόν.

15 Καὶ ὁ Σίμων Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ἀκολουθοῦσαν τὸν Ἰησοῦν· καὶ ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος ἦτον γνωριμος τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἐμπῆκε μέσα μὲ τὸν Ἰησοῦν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως.

16 Ἀμὰ ὁ Πέτρος ἐστέκετον ἔξω εἰς τὴν πόρταν. ἐβγῆκε λοιπὸν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος, ὁ ὁποῖος ἦτον γνώριμος τοῦ ἀρχιερέως, καὶ εἶπε τὴν πορτάρισσα, καὶ ἔβαλε μέσα τὸν Πέτρον.

17 Λέγει λοιπὸν ἡ δουλεύτρα ἡ πορτάρισσα τοῦ Πέτρου, μὴν εἶσαι καὶ σὺ ἀπὸ τοὺς μαθητάδες τοῦ ἀνθρώπου ἐτούτου; λέγει ἐκεῖνος, δὲν εἶμαι.

18 Καὶ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἐστέκνταν καὶ ἄναψαν κάρβουνα, ὅτι ἦταν κρύο καὶ ἐζεστάθηκαν· καὶ ἐστέκετον καὶ ὁ Πέτρος μαζὶ μετ' αὐτοῦς καὶ ἐζεστάνετον.

19 Ὁ ἀρχιερεὺς λοιπὸν ἐρώτησε τὸν Ἰησοῦν διὰ τοὺς μαθητάδες του, καὶ διὰ τὴν διδαχήν του.

20 Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη· ἐγὼ παρρησία ἐλάλησα εἰς τὸν κόσμον, ἐγὼ πάντα ἐδίδαξα, εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ εἰς τὸ ἱερὸν, ὁποὺ πάντοτε μαζώνονται οἱ Ἰουδαῖοι· καὶ κρυφὰ πράγματα δὲν ἐλάλησα.

21 Τί με ἐρωτᾶς; ἐρώτησε τοὺς ἐκείνους ὁποὺ μὲ ἄκουσαν, τί τοὺς ἐλάλησα· νὰ εἴπουν ἐξαίρεσιν ἐκεῖνα ὁποὺ εἶπα ἐγώ.

22 Καὶ ἀφοῦ εἶπεν ἐτοῦτα, ἕνας ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτας ὁποὺ ἐπαρεστέκνταν ἐκεῖ, τὸν ἐτύπησε ~~κάμποσα~~ καὶ εἶπεν, ἔτζι ἀποκρίνεσαι εἰς τὸν ἀρχιερέα;

23 Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη, ἂν ἐσφάλα κανένα κακὸ, μαρτύρησε διὰ τὸ κακόν· ἀμὰ ἂν (ἐσύντυχα) καλὰ, τί μὲ δέρνεις;

24 Ὁ Ἄννας λοιπὸν τὸν ἔστειλε δεμένον εἰς τὸν Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα.

25 Καὶ ὁ Σίμων Πέτρος ἐστέκετον καὶ ἐζεστάνετον, καὶ λέγανε, μὴν εἶσαι καὶ σὺ ἀπὸ τοὺς μαθητάδες του; καὶ ἐκεῖνος ἀρνήθη, καὶ εἶπε, δὲν εἶμαι·

26 Λέγει

18 ἀνθρακοφοίαν.

11 θηκάρι.

22 ἐστόμωσε

30 παραδίδοι

n.

φόρεμα

26 Λέγει ἕνας ἀπὸ τοὺς δεκαδυτάδες τῦ ἀρχιερέως, ὁ ὁποῖος ἦτον συγγενὴς ἐκείνε ὁποῦ ἔκοψεν ὁ Πέτρος τὸ ἀυτί τε, δὲν σε ἴδα ἐγὼ εἰς τ' κῆπον μετ' ἀυτόν;

27 Πάλιν λοιπὸν ἀρνήθηκαν ὁ Πέτρος· κ' παρευθὺς ὁ πετεινὸς ἔβαλε.

28 Φέρνουσι λοιπὸν τ' Ἰησῦν ἀπὸ τ' Καϊάφα εἰς τὸ πραιτόριον· κ' ἦτον πρωΐ, κ' ἀυτοὶ δὲν ἐμπῆκαν μέσα εἰς τὸ πραιτόριον, διὰ νὰ μὴν μιανθοῦσιν· ἀλλὰ διὰ νὰ φάσιν τὸ πάσχα.

29 Βγῆκε λοιπὸν ἔξω ὁ Πιλάτος εἰς ἀυτοὺς, κ' εἶπεν, τί κατηγορίαν ἔχετε ἐναντίον τ' ἀνθρώπε ἐτούτε;

30 Ἀπεκρίθηκαν κ' εἶπαν τε, ἂν δὲν ἦτον ἐοῦτος ὁ ἄνθρωπος κακοποιὸς, δὲν ἠθέλαμεν σε τ' παραδίδοι.

31 Εἶπε λοιπὸν ὁ Πιλάτος, ἐπάρετέ τον ἐσεῖς, κ' κατὰ τ' νόμον σας κρίνετέ τον. κ' οἱ Ἰουδαῖοι τε εἶπαν, ἡμεῖς δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν νὰ σκοτώνομεν ἀδένα.

32 Διὰ νὰ πληρωθῆ ὁ λόγος τε Ἰησε τ' ὁποῖον εἶπε σημαδεύοντας μὲ τὶ θάνατον ἔμελλε νὰ ἀποθάνη.

33 Ἐμπῆκε λοιπὸν πάλιν ὁ Πιλάτος εἰς τὸ πραιτόριον, κ' ἐκάλεσε τ' Ἰησῦν, κ' εἶπε τε, ἐσὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῦ Ἰουδαίων;

34 Ὁ Ἰησῦς τε ἀπεκρίθη, ἀπὸ λόγου σε τὸ λέγεις ἐοῦτο, ἢ ἄλλος σε τὸ εἶπε διὰ λόγου με;

35 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος, μήπως ἐγὼ εἶμαι Ἰουδαῖος; τὸ ἔθνος τὸ ἐδικόν σου κ' οἱ ἀρχιερεῖς σε παραδόσαν εἰς ἐμένα· τί ἔκαμες;

36 Ὁ Ἰησῦς τε ἀπεκρίθη, ἡ βασιλεία ἡ ἐδικήμε δὲν εἶναι ἀπὸ τ' κόσμον ἐοῦτον· ἂν ἦτον ἡ βασιλεία ἡ ἐδικήμε ἀπὸ τ' κόσμον ἐοῦτον, οἱ ὑπηρέταιμε θὰ ἐκαμνάζοντεν νὰ μὴν παραδοθῶ εἰς τοὺς Ἰουδαίους· ἀμὴ τώρα ἡ βασιλεία ἡ ἐδικήμε δὲν εἶναι ἀπ' ἐδῶ.

37 Ὁ Πιλάτος τε εἶπε, τὸ λοιπὸν βασιλεὺς εἶσαι; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησῦς, ἐσὺ τὸ λέγεις, ὅτι ἐγὼ εἶμαι βασιλεὺς· ἐγὼ διὰ τοῦτο ἐγεννήθηκα, κ' διὰ τοῦτο ἦλθα εἰς τ' κόσμον διὰ νὰ μαρτυρήσω τὴν ἀλήθειαν· ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν, ἀκούει τὴν φωνήμε.

38 Λέγεται ὁ Πιλάτος· τί εἶναι ἀλήθεια; κ' ἀφοῦ εἶπεν ἐοῦτο, πάλιν βγῆκε ἔξω εἰς τοὺς Ἰουδαίους, κ' λέγεται· ἐγὼ δὲν εὑρίσκω καμμία ἀφορμὴν εἰς ἀυτόν.

39 Καὶ εἶναι συνήθεια εἰς ἐσᾶς, διὰ νὰ σᾶς ἀπολύσω ἕνα εἰς τὸ πάσχα· θέλετε λοιπὸν νὰ σᾶς ἀπολύσω τ' βασιλέα τῦ Ἰουδαίων;

40 Καὶ πάλιν ἐκράξαν ὅλοι κ' εἶπαν· μὴ ἐοῦτον, ἀλλὰ τ' Βαραββᾶν· κ' ὁ Βαραββᾶς ἦτον ἕνας λῃστής.

Κεφ. ιθ'. 19.

Τότε λοιπὸν ἔλαβαν ὁ Πιλάτος τ' Ἰησῦν κ' τὸν ἔδειρε.

2 Καὶ οἱ στρατιῶται ἔπλεξαν ἕνα στεφάνι ἀπὸ ἀκάνθια κ' τὸ ἔβαλαν εἰς τὸ κεφάλι τε, κ' τὸν ἐνδύσαν ἕνα μάλλον κόκκινον.

3 Καὶ ἔλεγαν, χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῦ Ἰουδαίων, κ' τ' ἐδέρασαν.

4 Εξῆλθε πάλιν ἔξω ὁ Πιλάτος, καὶ λέγει αὐτοῖς· ἴδετε ὅτι ἄγω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι οὐδεμίαν αἰτίαν εὑρίσκω ἐν αὐτῷ.

5 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς ἔξω φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον καὶ τὸν πορφυροῦν χιτῶνα. καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος.

6 Ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν λέγοντες· σταύρωσον σταύρωσον αὐτόν. λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν.

7 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἑαυτὸν υἱὸν Θεοῦ ἐποίησε.

8 Ὅταν οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τὸν λόγον τοῦτον, μᾶλλον ἐφοβήθη.

9 Καὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὸν πραιτώριον, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· πόθεν εἶ σύ; ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ ἀπόκρισιν.

10 Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαί σε;

11 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· οὐκ ἔχεις ἐξουσίαν κατ' ἐμοῦ οὐδεμίαν εἰ μὴ ἦν δεδομένον σοι ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς με σοι μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει.

12 Ἐκ τούτου ἐζήτει ὁ Πιλάτος ἀπολῦσαι αὐτόν· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον λέγοντες· ἐὰν τοῦτον ἀπολύσῃς οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος· πᾶς ὁ βασιλεύων ἑαυτὸν βασιλέα ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι.

13 Ὁ οὖν Πιλάτος ἀκούσας τοὺς λόγους τούτους ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθά.

14 Ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα, ὥρα ἦν ὡς ἕκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς ὑμῶν.

15 Οἱ δὲ ἐκραύγασαν· ἆρον, ἆρον, σταύρωσον αὐτόν. λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς· οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα.

16 Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ. παρέλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπήγαγον.

17 Καὶ βαστάζων ἑαυτῷ τὸν σταυρὸν ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον κρανίου τόπον, ὃς λέγεται Ἑβραϊστὶ Γολγοθᾶ.

18 Ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο, ἐνταῦθα μὲν ἕνα ἐκ τοῦ μέρους μέρος, καὶ ἕνα ἐκ τοῦ μέρους μέρος, καὶ ἐν τῷ μέσῳ τὸν Ἰησοῦν.

19 Ἔγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλάτος καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν δὲ γεγραμμένον· ΙΗΣΟΥΣ Ο ΝΑΖΩΡΑΙΟΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

20 Τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τοῦ πόλεως ὁ τόπος ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς.

καὶ

5 φορῶν
13 λιθόστρωτον ἑβραϊστί
11 ἔχει
12 ἐζήτουν · ἔκραζον.

ὀξύδ
μυρόβυνδες

23 ἀγγάρος

24 γέξωρ

καὶ ἦν γεγραμμένον, Ἑβραϊστὶ, Ἑλληνιστὶ, καὶ Λατινιστί.

21 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων ἔλεγον εἰς τὸν Πιλάτον· μὴ γράφε· ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ἀλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπε· βασιλεὺς εἶμι τῶν Ἰουδαίων.

22 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος, ἐκεῖνο ὅπερ ἔγραψα, ἔγραψα.

23 Ὅτε δὲ λοιπὸν ἐσταύρωσαν οἱ στρατιῶται τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τὰ ῥοῦχα αὐτοῦ, καὶ ἔκαμαν τέσσαρα μέρη, καθ' ἕνας στρατιώτης τὸ μέρος· καὶ τὸ χιτῶνα· καὶ ὁ χιτὼν ἦν ἄρραφος, ἀπὸ πάνω ἕως κάτω ὅλος.

24 Εἶπαν λοιπὸν ἀναμεταξύ τους ἂς μὴ τὸ σχίσωμεν, ἀλλὰ ἂς ῥίξωμεν λαχνὸς δι' αὐτὸν, τίνος θέλει εἶναι· διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ ὁποῦ λέγει. ἐμοίρασαν τὰ ῥοῦχά μου ἀναμεταξύ τους· καὶ εἰς τὴν φορεσίαν μου ἔρριξαν λαχνός. οἱ στρατιῶται λοιπὸν ἐκάμαν ἔτσι.

25 Καὶ ἐστέκοντο κοντὰ εἰς τὸν σταυρὸν τοῦ Ἰησοῦ, ἡ μητέρα του καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητέρας του, Μαρία ἡ γυναῖκα τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή.

26 Ὡσὰν ἰδὲ λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς τὴν μητέρα του, καὶ τὸν μαθητὴν ὁποῦ ἀγάπα ὁποῦ ἐστέκετο σιμά, λέγει εἰς τὴν μητέρα του, ὦ γυναῖκα νὰ ὑποῦσα.

27 Ἀπάνω λέγει εἰς τὸν μαθητὴν, νὰ ἡ μητέρα σου, καὶ ἀπ' ἐκείνην τὴν ὥραν τὴν ἔπαρεν ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος εἰς τὸ σπίτι του.

28 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τοῦτο, ὡσὰν ἴδεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἀφαμάκε πάντα ἐτελειώθηκεν, διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ, λέγει, διψῶ.

29 Λοιπὸν ἐκεῖ ἔστοσε ἐκεῖ ἀγγεῖον γεμᾶτον ξύδι· καὶ ἐκεῖνοι γεμίζαντας τὸ σφουγγάρι ξύδι, καὶ ἐμπήγαντας εἰς τὸ καλάμι, τὸ ἔβαλαν εἰς τὸ στόμα του.

30 Ὅταν λοιπὸν ἐπῆρε τὸ ὀξύδι, ὁ Ἰησοῦς εἶπε, ἐτελειώθη· καὶ σκυφτὸς τὸ κεφάλι ἐπαρέδωκε τὸ πνεῦμα.

31 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι διὰ νὰ μὴ μείνουν τὰ κορμία ἀπάνω εἰς τὸν σταυρὸν τὸ σάββατον, ἐπειδὴ ἦν παρασκευὴ· καὶ ἡ ἡμέρα τοῦ σαββάτου ἐκείνη ἦν μεγάλη, ἐπαρακάλεσαν τὸν Πιλάτον, διὰ νὰ τζακίσουν τὰ σκέλατος, καὶ νὰ τοὺς συκώσουν ἀπέκει.

32 Ἦλθαν λοιπὸν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ πρώτου ἐτζάκισθη τὰ σκέλατα, καὶ τοῦ ἄλλου ὁποῦ ἐσταυρώθη μαζί μετ' αὐτόν.

33 Καὶ ἐρχόμενοι νὰ ἔλθουν εἰς τὸν Ἰησοῦν, ὡσὰν ἴδαν ὅτι ἦν ἀποθαμμένος, δὲν ἐτζάκισαν τὰ σκέλατα.

34 Ἀλλὰ ἕνας ἀπὸ τοὺς στρατιώτας, ἐκέντησε τὴν πλευρά του μὲ λόγχη, καὶ παραυτοῦ βγῆκεν αἷμα καὶ νερόν.

35 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ τὸ ἴδε τὸ ἐμαρτύρησε, καὶ ἀληθινὴ εἶν' ἡ μαρτυρία του· καὶ ἐκεῖνος τὸ ἀξιόβρει ὅτι ἀλήθεια λέγει, διὰ νὰ πιστεύετε ἐσεῖς.

36 Διότι ἔτσια ἔγιναν διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ ὁποῦ λέγει, κόκαλον δὲν θέλει τζακισθῇ ἀπ' αὐτόν.

37 Καὶ πάλιν ἄλλη γραφὴ λέγει, θέλουν ἰδεῖ εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ ἐκέντησαν.

38 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τούτου ὁ Ἰωσὴφ ὁ τοῦ Ἀριμαθαίας, ὁ ὢν μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, κρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἠρώτησε τὸν Πιλάτον νὰ συνάξῃ τὸν κόρμον τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ὁ Πιλάτος τοῦ ἐδόθη αὐτόν.

39 Ἔπειτα λοιπὸν καὶ ἐσύναξε τὸν κόρμον τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἦλθε καὶ ὁ Νικόδημος, ὁ ὁποῖος ἦλθε τὸ πρῶτον εἰς τὸν Ἰησοῦν νύκτα· καὶ ἔφερε ἕνα μίγμα, σμύρνα καὶ ἀλόη ἕως ἑκατὸν λίτρες.

40 Ἔπειτα λοιπὸν τὸ κόρμον τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἔδεσαν αὐτὸ μὲ σινδόνα μαζὶ μὲ τὰ μυρωδικὰ καθὼς εἶναι συνήθεια εἰς τοὺς Ἰουδαίους.

41 Καὶ ἐκεῖ εἰς ἕνα τόπον ὁποῦ ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς ἦτον κῆπος, καὶ μέσα εἰς τὸν κῆπον, ἦτον ἕνα μνῆμα καινούργιον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀκόμη καθένας δὲν ἐβάλθη.

42 Ἐκεῖ λοιπὸν ἔβαλαν τὸν Ἰησοῦν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων· διατὶ ἦτον τὸ μνῆμα κοντά.

Κεφ. κ'. 20.

ΚΑΙ τὴν πρώτην ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος, ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ τὴν αὐγὴν ὁποῦ ἦτον ἀκόμη σκοτάδι, εἰς τὸ μνῆμα, καὶ βλέπει τὴν πέτραν συκωμένην ἀπὸ τὸ μνῆμα.

2 Τρέχει λοιπὸν καὶ ἔρχεται πρὸς τὸν Σίμωνα τὸν Πέτρον, καὶ τὸν ἄλλον μαθητὴν, ὁποῦ ἀγαπᾶ ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει τοὺς, ἐσύκωσαν τὸν Κύριον ἀπὸ τὸ μνῆμα, καὶ δὲν ἠξεύρομεν πῶς τὸν ἐβάλαν.

3 Βγαίνει λοιπὸν ἔξω ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς, καὶ ἤρχονται εἰς τὸ μνῆμα.

4 Καὶ ἔδραμαν καὶ οἱ δύο μαζί· ἀμὴ ὁ ἄλλος μαθητὴς ἐπρόφθασε γλυγορώτερος ἀπὸ τὸν Πέτρον, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον.

5 Καὶ σκύπτοντας, βλέπει ὁποῦ ἐκείτουνται τὰ σινδόνια, ὅμως δὲν ἐμπῆκε (μέσα)

6 Ἔρχεται λοιπὸν ὁ Σίμων Πέτρος ἀκολουθώντας τον, καὶ ἐμπῆκε μέσα εἰς τὸ μνημεῖον καὶ βλέπει τὰ σινδόνια ὁποῦ ἐκείτουνται.

7 Καὶ τὸ μανδύλι, τὸ ὁποῖον ἦτον ἀπάνω εἰς τὸ κεφάλι τοῦ, καὶ μὲ τὰ σινδόνια κείμενον· ἀλλὰ χωρὶς τυλιγμένον εἰς ἕνα τόπον.

8 Τότε λοιπὸν ἐμπῆκε μέσα καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς, ὁποῦ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνῆμα, καὶ εἶδε καὶ ἐπίστευσε.

9 Διατὶ ἀκόμη δὲν ἠξεύρουν τὴν γραφὴν, ὅτι κάμνει χρεία αὐτὸς νὰ ἀναστασθῇ ἀπὸ νεκρούς.

10 Ἐγύρισαν πάλιν οἱ μαθηταὶ, εἰς τὸν ἑαυτόν τους.

11 Καὶ ἡ Μαρία ἐστέκουνταν ἔξω εἰς τὸ μνῆμα, καὶ ἔκλαιεν· ὅσον ἔκλαιε λοιπὸν ἐκύψαν εἰς τὸ μνῆμα.

12 Καὶ βλέπει δύο ἀγγέλους ὁποῦ ἐκάθουνταν μὲ ἄσπρα ἐνδύματα ἕνα εἰς τὴν κεφαλὴν, καὶ ἕνα εἰς τὰ ποδάρια, ἐκεῖ ὁποῦ ἐκείτουνταν τὸ κόρμι τοῦ Ἰησοῦ.

13 Καὶ λέγουντας ἐκεῖνοι, ὦ γυναῖκα τί κλαίεις; λέγει τοὺς, ὅτι ἐσύκωσαν τὸν αὐθέντημου, καὶ δὲν ἠξεύρω πῶς τὸν ἔβαλαν.

14 Καὶ ἀφοῦ εἶπεν τοῦτο, ἐγύρισεν ὀπίσω, καὶ βλέπει τὸν Ἰησοῦν ὁποῦ ἔστεκε· καὶ δὲν ἠξεύρει ὅτι εἶναι ὁ Ἰησοῦς·

15 Λέ-

8 ἔδε

ἐ ἔδδρα

κα

γρεγιμαδε

συκωμένον

15 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; ἐκείνη δοκοῦσα ὅτι ἐστὶν ὁ κηπουρός, λέγει αὐτῷ, Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτὸν, εἰπὲ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτὸν, κἀγὼ αὐτὸν ἀρῶ.

16 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Μαριάμ. ἐκείνη στραφεῖσα, λέγει αὐτῷ, Ῥαβουνί· ὅ ἐστι λεγόμενον, διδάσκαλε.

17 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, μή μου ἅπτου· οὔπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα· ἀλλὰ πορεύου πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ εἰπὲ αὐτοῖς, ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν, καὶ θεόν μου καὶ θεὸν ὑμῶν.

18 Ἔρχεται Μαριὰμ ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἀγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς, ὅτι ἑώρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

19 Οὖσης οὖν ὀψίας τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς, εἰρήνη ὑμῖν.

20 Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον.

21 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς πάλιν ὁ Ἰησοῦς, εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέν με ὁ πατὴρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς.

22 Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς, λάβετε πνεῦμα ἅγιον.

23 Ἀφέτε ἁμαρτίας τινῶν, ἀφέωνται αὐτοῖς· ἀφέτε τινὰς κρατῆτε, κεκράτηνται.

24 Θωμᾶς δὲ, εἷς τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετὰ τῶν μαθητῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς.

25 Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταὶ, ἑωράκαμεν τὸν Κύριον. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, ἐὰν μὴ ἴδω ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω.

26 Καὶ μετὰ ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἔσω, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν· ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν, εἰρήνη ὑμῖν.

27 Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾶ, φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖρά μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός.

28 Καὶ ἀποκρίνεται ὁ Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ, ὁ Κύριός μου, καὶ ὁ Θεός μου.

29 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὅτι με ἑώρακας, Θωμᾶ, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες.

30 Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ·

31 ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν αἰώνιον ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Κεφ. κα'. 21.

ΚΑΙ ὕστερον δὸ τῦτα πάλιν ἐφανέρωσε τῦ λόγκε ὁ Ἰησῦς εἰς τὸν μαθηταδίστε εἰς τ' θάλασσαν τ' Τιβεριάδος, κ' ἐφανέρωσε τύτοις λογῦς.

2 Ἦσαν μαζὶ ὁ Σίμων Πέτρος κ' Θωμᾶς ὁπῦ ἐλέγετον Δίδυμος· κ' Ναθαναὴλ ὁπῦ ἦτον δὸ τὸν Κανὰ τ' Γαλιλαίας· κ' οἱ υἱοὶ τῦ Ζεβεδαίε· κ' ἄλλοι δύο δὸ τὸν μαθηταδίστε.

3 Λέγεντας ὁ Σίμων Πέτρος, ἐγὼ πάγω νὰ ψαρέυω· λέγεν τε οἱ ἄλλοι, ἐρχόμαθε κ' ἐμεῖς μαζίτε· βγήκαν ἐξω κ' ἐμπῆκαν εἰς τὸ καΐκι θύτε, κ' ἐκείνην τὴν νύκτα δὲν ἐπιάσαν τίποτε.

4 Καὶ ὅταν ἐφέξεν, ἐστάθη ὁ Ἰησῦς εἰς τὸ παραγιάλι, ὅμως οἱ μαθηταδὲς δὲν ἠξέρασιν ὅτι εἶ ὁ Ἰησῦς.

5 Λέγεντας ὁ Ἰησῦς, παιδία, μῦν ἔχετε τίποτε φαγωτάρι; ἀπεκρίθησάν τε, ὄχι.

6 Καὶ ὁ Ἰησῦς τοῦ εἶπε· ῥίξετε τὸ δίκτυον εἰς τὴν δεξιὰν μερίδα τῦ καΐκιε, κ' θέλετε εὕρει. ἔρριξάν τε λοιπὸν, κ' πλέον δὲν ἠμπορῶσαν νὰ τὸ σύρασιν δὸ τὸ πλῆθος τῦ ψαρίου.

7 Ὁ μαθητὴς λοιπὸν ἐκεῖνος ὁπῦ ἀγάπαν ὁ Ἰησῦς, λέγει τῦ Πέτρε, ὁ Κύριος εἶ. κ' ὁ Σίμων Πέτρος ὡσὰν ἄκουσεν ὅτι ὁ Κύριος εἶ, ἔζωσε τὸ ὑπενδύματον, διατὶ ἦτον γυμνὸς, κ' ἔρριξε τῦ λόγκε εἰς τ' θάλασσαν.

8 Καὶ οἱ ἄλλοι μαθηταὶ δὲ ἦλθαν μὲ τὸ καΐκι, διατὶ δὲν ἦταν μακρὰ δὸ τ' γῆς, ἀλλὰ ὡς διακόσιε πῆχε, σύροντες τὸ δίκτυον τῦ ψαρίου.

9 Ὡσὰν βγῆκαν λοιπὸν εἰς τ' γῆς, βλέπουσι κάρβουνα ὁπῦ ἐκείτετον, κ' ψάρι ὁπῦ ἐκείτετον ἀπάνω εἰς τὴν κάρβουνα, κ' ψωμί.

10 Λέγεντας ὁ Ἰησῦς, φέρετε δὸ τὰ ψάρια ὁπῦ ἐπιάσετε τῶρα.

11 Ἀνέβη ὁ Σίμων Πέτρος, κ' ἔσυρε τὸ δίκτυον ἀπάνω εἰς τὴν γῆς, γεμάτον ψάρια μεγάλα ἑκατὸν πενήντα τρία· κ' τόσε ὁπῦ ἦταν, δὲν ἐχάλασιν τὸ δίκτυον.

12 Λέγεντας ὁ Ἰησῦς, ἐλᾶτε, φᾶτε. κ' κανένας δὲν ἐτόλμαν δὸ τοῦ μαθηταδὲς νὰ τ' ἐξετάξῃ, ἐσὺ ποῖος εἶσαι; κ' ἠξέρεντες ὅτι ἦτον ὁ Κύριος.

13 Ἦλθε λοιπὸν ὁ Ἰησῦς κ' ἐπῆρε τὸ ψωμὶ, κ' τοῦ τὸ ἔδωσε, κ' τὸ ψάρι ὁμοίως.

14 Ἐτοῦτο ἦτον τότε τρίτη φορὰ ὁπῦ ἐφανερώθη ὁ Ἰησῦς εἰς τοὺς μαθηταδίστε, ἀφότε ἀναστήθη ἀπὸ νεκρῦς.

15 Ἀφίνε λοιπὸν φαγάν, λέγει ὁ Ἰησῦς εἰς τ' Σίμωνα Πέτρον· Σίμων (υἱὲ τῦ) Ἰωνᾶ ἀγαπᾶς με περισσότερον δὸ τούτες; λέγεντας, ναὶ αὐθέντη· ἐσὺ ἠξέρεις ὅτι ἀγαπῶσε· λέγεν τε, βόσκε τὰ ἀρνία με.

16 Λέγεντας πάλιν δεύτερον τοῦ Σίμων (υἱὲ τῦ) Ἰωνᾶ. ἀγαπᾶς με; λέγεν τε, ναὶ αὐθέντη· ἐσὺ ἠξέρεις ὅτι ἀγαπῶσε· λέγεντας, ποίμαινε τὰ πρόβατά με.

17 Λέγεντας τὸ τρίτον· Σίμων (υἱὲ τῦ) Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι τοῦ εἶπεν τὸ τρίτον, φιλεῖς με, κ' λέγεν τε· αὐθέντη, ἐσὺ ἠξέρεις ὅλα, ἐσὺ γνωρίζεις ὅλε σὲ ἀγαπῶ· λέγεν τε ὁ Ἰησῦς, βόσκε τὰ πρόβατά με.

18

9 ἀνθρακοφωτιὰν

3 μονόξυλον.

Βάλλον. μονόξυλον.

7 ἀγάπας.
ἀπομάρτυρον

8 μονόξυλον.
μακρὰ.

18 Βίβαια βίβαια σὴ λέγω, ὅταν ἦσαν νεώτερος, ἐζώνειες ἑαυτὸν καὶ ἐπεριπάτεις ὅπου ἤθελες· ἀμὴ ὅταν γηράσῃς, θέλεις ἁπλώσῃ τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος θέλει σὲ ζώσῃ, καὶ θέλεις πάγει ἐκεῖ ὅπου δὲν θέλεις.

19 Καὶ τοῦτο τὸ εἶπε σημαδεύοντας μὲ τί λογῆς θάνατον θέλει δοξάσῃ τὸν Θεόν· καὶ ἀφοῦ εἶπεν τοῦτο, λέγει τοῦ, ἀκολούθαμε.

20 Καὶ γυρίζοντας ὁ Πέτρος βλέπει ὅπου ἀκολουθεῖ τὸν ὁ μαθητὴς ὅπου ἀγάπαν ὁ Ἰησοῦς, ὁ ὁποῖος ἔπεσεν εἰς τὸ στῆθος τοῦ εἰς τὸν δεῖπνον· καὶ εἶπεν, αὐθέντη, ποῖος εἶναι ὅπου σὲ παραδίδει;

21 Ὅποὺ ἴδεν ὁ Πέτρος τοῦτον, λέγει εἰς τὸν Ἰησοῦν· αὐθέντη, ἀμὴ τοῦτος τί (θέλει γένει;)

22 Λέγεται τοῦ ὁ Ἰησοῦς, ἐὰν ἐγὼ θέλω νὰ στέκῃ αὐτὸς ἕως ὅπου νὰ ἔλθω, τί σὲ πάγει ἐσένα; ἐσὺ ἀκολούθαμε.

23 Βγῆκε λοιπὸν ἔξω ὁ λόγος τοῦτος εἰς τοὺς ἀδελφούς, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος δὲν θὰ ἀποθάνῃ· ἀμὴ δὲν τοῦ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι δὲν θὰ ἀποθάνῃ, ἀλλὰ ἐὰν ἐγὼ θέλω νὰ θορίσεται ἕως ὅπου νὰ ἔλθω, τίσα μάλλῃ ἐσένα;

24 Ἐτοῦτος εἶν ὁ μαθητὴς ὅπου μαρτυρεῖ διὰ τοῦτα, καὶ ἔγραψεν τοῦτα, καὶ ἠξεύρομεν ὅτι ἀληθινὴ εἶν ἡ μαρτυρία του.

25 Καὶ εἶν καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, τὰ ὁποῖα ἐὰν γράφωνται καθ' ἕνα, λογιάζω ὅτι αὐτὸς ὁ κόσμος δὲν θέλει χωρέσῃ τὰ βιβλία ὅπου θὰ γραφθοῦν. Ἀμήν.

Αἱ ΠΡΑΞΕΣ
Τῶν Ἁγίων ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

ΕΓΩ, ὦ Θεόφιλε, ἔγραψα τὸν πρῶτον λόγον διὰ ὅλα ἐκεῖνα ὅπου ἄρχισεν ὁ Ἰησοῦς νὰ κάμῃ καὶ νὰ διδάσκῃ.

2 Ἕως τοῦ ἡμέρας ὅπου εἶπεν ὅπου θὰ ἀπελθῇ ἐστολισμένος καὶ νὰ ἐπαρέδοσε τοῦ δοσμένους διὰ μέσου τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοὺς ὁποίους ἐδιάλεξεν.

3 Εἰς τοὺς ὁποίους καὶ ἐπαρέστησεν τοῦ λόγου τοῦ ζωντανοῦ, ὑστερα τοὺς τὸ παίδευε, μὲ πολλὰ σημάδια, στερεώνοντας ἐμπρὸς φανερὸς εἰς αὐτοὺς, καὶ λέγοντας τὰ πράγματα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

4 Καὶ συνεκαταβιβάζοντας μαζί αὐτοὺς τοὺς ἐπαράγγειλεν, νὰ μὴ χωρίσουν, ἀλλὰ νὰ περιμένουν τὸ τάξιμον τοῦ πατρός, τὸ ὁποῖον ἀκούσατε ὅπου σᾶς εἶπα.

5 Ὅτι ὁ Ἰωάννης βάπτισε μὲ νερὸ· ἀμὴ ἐσεῖς θέλετε βαπτισθῆ μὲ Πνεῦμα ἅγιον, εἰς ὀλίγαις ἡμέραις.

6 Οἱ